

Даниела Иванова
Николай Динев

ВОЙНАТА СРЕЩУ КТБ

- © Даниела Иванова, Николай Динев, *автори*, 2014
© Стоян Маринов, *художник на корицата*, 2014
© Издателство „Захарий Стоянов“, 2014

ISBN 978-954-09-0895-3

Даниела Иванова
Николай Динев

ВОЙНАТА СРЕЩУ КТЪ

Редактор
ОГНЯН СТЕФАНОВ

Издателство
„ЗАХАРИЙ СТОЯНОВ“
София, 2014

СЪДЪРЖАНИЕ

ВЪВЕДЕНИЕ.....	7
ХРОНОЛОГИЯ НА СКАНДАЛА	13
ТАЙНИТЕ НА НАЧАЛОТО.....	16
ПЪРВИ РЕАКЦИИ, СКРИТИ МЕХАНИЗМИ И ИНТЕРЕСИ ЗАД ВОЙНАТА СРЕЩУ КТБ.....	36
Позиция на ГЕРБ	53
Позиция на БСП	54
Позиция на ДПС	55
Позиция на Реформаторския блок.....	57
Позиция на „България без цензура“	59
Позиция на АБВ	60
Позиция на НФСБ.....	61
Реакцията на експертите	62
КАК СЕ СЪЗДАДЕ КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА	72
Развитие на КТБ от 2000 до 2014 г.....	74
КТБ, Цветан Василев и спортът	78
Каузата футболен клуб „Ботев“ (Пловдив).....	79
ОСОБЕНОСТИ НА БЪЛГАРСКИЯ БАНКОВ ПАЗАР	85
Кризата от 1996–1997 г. и масовите фалити на банки	86
Къде е Цветан Василев по това време.....	88

Кой е Делян Пеевски	91
Кариерата на Делян Пеевски	95
Къде живее Делян Пеевски	99
ПРОКУРАТУРАТА, СЛЕДСТВИЕТО, МВР И ДАНС – СЪУЧАСТНИЦИ	
В АФЕРАТА „КТБ“	102
Пеевски – нервното кюфте на прехода	149
ПОСЛЕСЛОВ	156

ВЪВЕДЕНИЕ

Има ли в България мафия? Екзистенциален въпрос. Без отговор вече повече от две десетилетия. Политиците ни вдигат възмутено рамене и отричат: Ама как може, ние сме демократична и правова държава. Тук мафията не може да вирее.

Ето тази лъжа отрови живота на милиони българи. Свити в своя недоимък и проблеми, те забравиха, че са наследници на деди с буйна кръв, притихнаха унизени и се вкопчиха в тунингованите, ако се изразим с речника на младото поколение, спомени за социализма. На политическата класа точно това ѝ трябваше. Създаде няколко партии, които по външни белези наподобяваха тези в демократичните страни, и се зае да управлява държавата и населението според своите си интереси. А интересите на политическата класа в България съвпадат с тези на мафията. Да, преди да стане мафия, тя бе организирана престъпност, която отдавна е в прегръдка с институциите, които уж трябваше да градят държавността, с партийни лидери, с хора от властта. Няма човек, на когото да не му е ясно, че най-големи пари се правят, ако си част от политиката и управлението. Бизнес качествата отиват на втори план. Не е в цял свят така, но тук е.

Така че отговорът на въпроса дали у нас има мафия отдавна е „Да“. Създадена е по модела на руската мафия, пренесен у нас почти на 100 процента. Става въпрос за коопериране между политическа и изпълнителна власт, тайни служби, организирана престъпност и правораздавателна система. Най-общо казано. Съществен дял в ма-

фиотската верига имат митниците, МВР, ДАНС и магистратурата – къде без нея.

През последните години все по-голям дял в бизнеса на мафията заемат „белите якички“. Те действат в области като енергетиката, железопътната инфраструктура, банковото дело, обществените поръчки, строителството на магистрали, инфраструктурни и хидроинженерни обекти. Навлезли са в бизнеса с внос на плодове и зеленчуци, което уби окончателно българските производители и българското село. Унищожиха и животновъдството, защото мафията държи и вноса на меса и месни продукти.

Тази картина не е нова за никого. Въпросът обаче кой стои зад всичко това и дърпа конците все още виси като дамоклев меч над главите ни и сякаш никой не смее да изрече очевидното. А то е: политическата класа. Да, тя е българският Дон Корлеоне. Тя е нашият мил **Capo di tutti capi** (капо ди тути капи – бос на босовете), за когото периодично чинно гласуваме, псуваме, но и му се слагаме, за си изпросим погалване по главицата и някоя изпаднала работа.

Така е още от времето, когато Андрей Луканов „наливаше основите“ на неясния строй, който носеше белезите на така жадуваната демокрация, но и жилавата връзка с комунизма, надянал маската на хуманността. Могат да бъдат изброени имената на десетки политици, бизнесмени и мутри от прехода, които имат принос този квази модел на разпътна идеология да пусне корени в тази страна. Те направиха така, че да се разруши всичко, което беше мечта и порив. Превърнаха ги в цинизъм. А опитите злощастиято да бъде описано и сигнализирано, бяха обявени за площадна изява, за лозунг, под който се крият аутсайдери.

Без съмнение имената на бащите на родната мафия са

важни, за да сме наясно кой носи отговорност за срива на държавата и ценностната ни система. Кой ни изнасили и хвърли в канавката, където единственото ни утешение е Оскар-Уайлдовата препоръка оттам да гледаме звездите.

Тази книга е за скандала на века, известен като войната срещу Корпоративна търговска банка (КТБ). Довчера бяхме свикнали с мисълта, че bankerите са богати, сити и доволни хора, на които сивото вещество е нашепнало какво да учат на младини, за да са добре след това. Когато става дума за пари и милионери, българинът никога не си задава въпроси от сорта: как се създава банка, как се управлява, какво въобще е това животно. Не го интересуват сложните схеми на работа с клиенти, инвестиционната политика, детайлите на кредитирането и прочие досадни тънкости. Пред очите му са едни милиони, които той смята, че по презумпция му принадлежат и са на народа, както се казваше по време на соца.

Затова, когато започнаха бойните действия срещу КТБ и нейния мажоритарен собственик Цветан Василев, българите предпочетоха да гледат мачовете от Световното първенство по футбол в Бразилия. Не искаха да си тормозят мозъците с дилемата дали Цветан Василев е по-лош, или Делян Пеевски. Често коментарите се ограничават до това, че и двамата са маскири и е добре да бъдат оставени да решат кой – кого.

Точно това бе целта на стратезите на атаката. За да придобият преимущество, още в първите часове на бойните действия те пуснаха в ход целия си арсенал – шпицкоманди от прокурори, служители на МВР, следователи, медии и политици. И трябва да признаем, че успяха – нанесоха тежък удар на банката и нейния собственик, предизвикаха хаос, качиха адреналина на вложителите и успяха да ги настроят срещу институцията въобще. Всички послед-

вали действия целяха с рив на доверието не само в тази банка, но и в системата въобще. Постигнато бе чрез подли внушения и манипулации за подуправителя на БНБ и шеф на Надзорния съвет Цветан Гунев. На свой ред МВР и прокуратурата се опитаха да създадат атмосфера, присъща за криминалните разследвания. Христоматиен в това отношение се оказа трикът с ареста на няколко човека, които бяха обвинени, че са опитали да убият депутата от ДПС Делян Пеевски. Техен подбудител, вдъхновител и платец трябваше да е самият Цветан Василев. Балонът с „атентата“ обаче се пукна много бързо в съда, където не бе предоставено нито едно читаво доказателство за „завертата“ и държавното обвинени бе принудено да признае своя провал. Това беше през юни. Сценаристите на плана срещу КТБ разчитаха на мълниеносните действия и на бърз ефект. Разчитаха и на медийната мощ на изданията на Пеевски, която наистина положи всички сили да бъде ефективна. Стъписаха се мнозина, включително експерти, банкери и политици извън кръга, който участваше пряко в инвазията срещу КТБ.

Как се разви скандалът, ще опишем в следващите страници. Целта на това въведение е да насочи вниманието ви към причините за тази зловеща война, в която няма невинни, няма и наблюдатели, но затова пък броят на жертвите, най-вече косвените, расте с всеки изминал ден...

33-годишният Пеевски скочи срещу 55-годишния Цветан Василев. Завършилият задочно право в Югозападния университет в Благоевград младок, издигнал се по съмнителен начин в политиката и придобил абсолютно мистериозно национално влияние, реши да унищожи с един удар завършилия с отличие математическа гимназия, защитил две висши образования, владеещ няколко чужди езика, доказания бизнесмен и банкер, човека с междуна-

родни връзки и член на световни лидерски организации и клубове.

Защо?

Най-бързият отговор е: за пари. За много пари. Логично. И трудно оборимо. Но дяволът, както обикновено, се крие в детайлите.

Несериозно е с две думи да се обясни цял политико-икономически модел, създаден в зората на прехода и усъвършенстван към днешна дата доста прецизно. Става дума за матрица на злото. За заговор, който заплашва да изтрие България от световната карта и да я прати в историческите справки на библиотечарските рафтове, Гугъл и Уикипедия. Създадена през 681 г. от Аспарух и унищожена от шепа продажни политици през две хиляди и някоя си година.

Ще остане сал една епитафия като въздишка за пропуснатия блян...

*Дедите ми, набивайки на кол
другарите на Левски и Раковски,
крепяха турският произвол
и своите дела търговски.*

*Аз, внук на своите деди,
водач на спекулантска банда,
крепях народните беди
и всяка алчна контрабанда.*

(Михаил Маджаров, външен министър в кабинета на Ал. Стамболийски)

Пророк е бил Маджаров, да знаете.

След всяко правителство в многострадалната ни страна мнозина махат отчаяно с ръка: „От тия по-големи айдуци

няма“. И отиват да дадат гласа си за нещо друго. За някой нов месия или тарикат, преоблякъл се като Горкиевия Данко. После сценарият се повтаря, само че следващите се оказват още по-талантливи айдуци и от предишните, които уж са били направо гении... Страшно. Невероятно. Но не и случайно. Геноцидът е заложен в модела, който ни пробутаха ченгетата и техните марионетки в политическия театър. Клиширано, но вярно.

Ще говорим за войната срещу Корпоративна търговска банка, срещу нейния собственик и служителите ѝ, както и срещу всички вложители и ползватели на услугите на четвъртата кредитна институция у нас. Ударът бе нанесен в средата на юни 2014, но до него се стигна след натрупвания и подготовка повече от 20 години. През този период политическият модел изби някои от любимите си герои, съсипа съдбите на милиони българи, разграби каквото можеше да се разграби и всичко това под лозунга: „За демократична и правова държава“.

ХРОНОЛОГИЯ НА СКАНДАЛА

05.06.2014 г. – В Софийския градски съд е внесено искане от „Сиболе сървисиз инкорпорейтид България“ за откриване на производство по несъстоятелност на „Технологичен център – институт по микроелектроника“. Делото е разпределено при съдия Ченалова.

05.06.2014 г. – Близкото до Пеевски „Промислено строителство – холдинг“ ЕАД завежда иск срещу „Корект фарм“ ЕООД, чрез която Василев участва в „Петрол“. Не е ясен предметът на делото. Същото „случайно“ попада пак при Ченалова.

11.06.2014 г. – Образовано е дело по молба на „Булгартабак“. Искането е съдът да установи, че „Е. Миролио Финанс“ СА не е акционер в холдинга. И отново случайността се намесва и делото отива при съдия Ченалова.

11.06.2014 г. – Задържани са Георги Христов, Венцислав Върбанов и Красимир Методиев, обвинени в подготовка за убийство на Делян Пеевски.

12.06.2014 г. – Съдия Ченалова уважава искането на „Булгартабак“ и спира заявление от „Е. Миролио Финанс“ СА за вписване в Търговския регистър на искане за допълнителни точки по повод предстоящо Общо събрание на „Булгартабак“ на 30.06.2014 г.: а) смяна съвет на директорите; б) изплащане на дивиденди и в) назначаване на контролър.

13.06.2014 г. – Прокуратурата и следствието влизат в бизнесграда, в която имат офиси КТБ и телевизиите ТВ7 и NEWS7.

14.06.2014 г. – Софийският градски съд пуска тримата задържани за подготовка за убийство на Пеевски.

17.06.2014 г. – Съдът допуска предварителна обезпечителна мярка – назначаване на временен синдик на „ГЦ-ИМЕ“.

20.06.2014 г. – Затворена е КТБ.

30.06.2014 г. – Проведено е Общо събрание на „Булгартабак холдинг“ АД, на което са гласувани няколко сделки в разрез с българското законодателство и въпреки наличието на акт на контролния орган КФН за забрана за гласуване на тези сделки.

03.07.2014 г. – Съдия Ивайло Родопски издава обезпечителна заповед, с която указва на синдика Панайот Велков да извърши и прецени необходимостта от охрана на имуществото на „ТВ7“ АД.

11.07.2014 г. – Задържани са Орлин Русев и Маргарита Петрова.

14.07.2014 г. – Орлин Русев е освободен срещу гаранция от 10 000 лева.

31.07.2014 г. – По нареждане на зам. главния прокурор на държавата Борислав Сарафов, обвинители и следователи изнасят оригинали на определени досиета на дружества в КТБ, свързани с Делян Пеевски.

15–20.08.2014 г. – Наблюдаващият прокурор Иван Гешев внася в съда молба с искане да бъде издадена обезпечителна мярка по повод бъдещо съдебно производство.

22.08.2014 г. – Съдът излиза с определение относно налагане на възбрана върху 37 недвижими имота на Цветан Василев, както и налагане на запор върху дружествените му дялове в редица дружества.

26.08.2014 г. – Прокуратурата излиза с обявление, че Цветан Василев е пуснат за издирване от Интерпол. Наложени са и възбрани върху имотите му.

28.08.2014 г. – Освобождават зам. главната счетоводителка на КТБ Борислава Тренева.

Не се заблуждавайте, че скандалът е случаен. Че просто двама души – Делян Пеевски и Цветан Василев са се скарали.

Става дума за натрупвания през всичките години на прехода. Натрупване на резултати от вреден и опасен модел на политическо управление и задкулисни игри. Модел, пълен с предателства и подлости, с криминални деяния и корупция от горе до долу.

ТАЙНИТЕ НА НАЧАЛОТО

През 1990 г. Европейският парламент осъжда и забранява дейността на операция „Гладио“ (Кинжал). Става дума за секретни структури в различни страни, членки на НАТО, които са провеждали политически терор, атентати, преврати, политически убийства, клеветнически кампании. Първоначалната цел в началото на 50-те години на ХХ в., е била противостояние на комунизма и неговите тайни служби. По-късно целите се променят, поставят се нови задачи, а отделните държави предприемат действия, които нарушават законите, но обслужват къде национални, а в повечето случаи партийни и доста съмнителни лични интереси. Това е дългосрочна дълбоко засекретена операция, водена под „фалшив флаг“ и ръководена от специален щаб в НАТО.

По време на Студената война част от подразделенията на „Гладио“ са действали „зад линията“, т.е. на територията на страни от Варшавския договор. У нас са били изпратени десетки агенти на терористичната организация „Сивите вълци“, която в Турция е била част от „Гладио“, заедно с най-секретните подразделения за диверсия и терор. По сведения на турски източници през специалната къща за разпити на „Гладио“ в Истанбул са преминали над 90 българи, които са смятани за служители или сътрудници на нашите служби или на тези в Съветския съюз. Някои от тях не са издържали на нечовешките мъчения и са си казали „майчиното мляко“, както се изразяват турски офицери в някои доклади. Същите хора са били вербувани да работят за Анкара и връщани в България.

Други са попаднали и лежали в турските зандани. Трети са били ликвидирани. Има и четвърти. Те влизат в бизнеса и стават част от системата. Колко са, кои са и дали още действат под „чужд флаг“ знаят малцина осведомени.

Както вече споменахме, официално „Гладио“ е забранена през 1990 година. Но това е само политически трик.

Например турската секретна армия е продължила да действа на Балканите и в Западна Европа години след това. За замазване очите на общественото мнение през декември 1990 г. ген. Доган Баязит, началник на оперативното управление на военизираните тайни групи, ген. Кемал Йилмаз, началник на турските подразделения със специално предназначение, откряват завесата. В свои изказвания те аргументират наличието на такова формирование с целта да се „организира съпротива срещу евентуална комунистическа окупация“. Най-голямата опасност, разбира се, идва откъм България.

Година по-късно швейцарският в. „Нов Цюрих“ публикува информация, че секретните диверсионни отряди продължават да действат с пълна сила, а командването им е настанено в сградата, в която се помещава американското военно разузнаване в Турция.

На свой ред германското издание „Дер Шпигел“ пише през 1992 г., че турската и гръцката „Гладио“ продължават да функционират, имат сходни структури и често техен обект са райони и политици от Балканите, най-вече в България.

През 1995 година не друг, а Държавният департамент на САЩ в свой секретен доклад описва действията на тайната турска армия срещу кюрдски активисти, където и да се намират те. В доклада се говори дори за извършени „няколко тайни убийства“ по политически причини, някои от които на българска територия.

Журналистката от Ню Йорк Люси Комисар дори се обръща към официалните власти във Вашингтон и Пентагона с искане да бъде даден отговор дали САЩ продължава да финансира подобни тайни операции, които са твърде сродни с тероризма. След няколко месеца получава кратък отговор: „Няма как да Ви бъде предоставена информация, защото сведенията са секретни“.

Понякога обаче секретността бива разбита на пух и прах от обстоятелствата в живота. За секретните отряди в Турция се вдига шум след мистериозна катастрофа на 3 ноември 1996 г. На страничен път, водещ към никому неизвестното село Сусурлук, на 100 километра от Истанбул, черен „Мерцедес“ се забива с висока скорост в трактор. Трима от четиримата пътници в колата загиват на място. Това са командващият на секретните групи Хусеин Кочадаг, обявеният за национално издирване терорист от „Сивите вълци“ Абдулла Катли, осъден за убийство, и неговата любовница Ус – бивша кралица на красотата, преквалифицирала се в наемен убиец. Единственият оцелял е депутатът Седат Бучак, който отговаря за финансирането от страна на правителството на отрядите за диверсии и „мокри поръчки“.

Покрай скандала някои медии разкриват, че „сивият вълк“ Катли и неговата изгора са участвали активно и в наркотрафика от Далечния изток през Балканите към Западна Европа.

След катастрофата тогавашният премиер Бюлент Еджевит е принуден да признае: „Аварията показва тъмните връзки вътре в самата държава“.

По същия повод в. „Ню Йорк таймс“ пише: „Сега, когато разполагаме с фактите около произшествието, може да се извърши разследване, което да достигне до такива нива

не само в Турция, но и в САЩ, които едва ли някой може да си представи“.

В турското общество се надига вълна от недоволство заради тайните терористични структури. На улицата излизат над 100 000 души, които искат да се огласи истината за секретните операции на турската държава.

През януари 1998 г. новият турски премиер Месут Йълмаз се обръща към нацията в телевизионно изявление във връзка с катастрофата до с. Сусурлук. „Разкри се ужасно задкулисие“, признава той и допълва: „Наказателните диверсионни отряди са създадени и издържани от държавата. Държавата е била в течение на вършеното от тези хора“.

След словото на Йълмаз наказателните отряди са наречени от пресата „турският Фанкенщайн на американските тайни служби“. Комисията, която разследва катастрофата, излиза с доклад, който разкрива над 3500 престъпления, извършени от най-секретната военизирана организация в историята на страната.

Изследователят на „Гладио“ Мартин Ли, който изучавал също и фашистките движения по света, прави разкритието, че „спонсорираните от американците секретни агенти в Турция и други европейски страни структури са били обучавани да нападат вътрешни противници и да подстрекават към безпорядък и насилие. Някои от тези актове на насилие са били насочени към извършване на преврати в определени държави и „износ“ на кризи“.

Какво общо има всичко това с България, освен онези 90 нашенци, разпитвани от инквизиторите в „къщата на ужасите“ в Истанбул?

Много. Най-малкото, защото загиналите в мерцедеса до Сусурлук Абдулла Катли и неговата любовница Ус често са прескачали „по работа“ в нашата страна. Такива

данни има в българското контраразузнаване, но те така и не виждат бял свят, нито са предприети никакви сериозни действия срещу тях. Много членове на „Сивите вълци“ са се радвали на радушен прием от нашите служби. Дори са работили заедно по различни „проекти“. Подобно на тайните турски служби и нашите са вербували свои сътрудници. Обменяла се е информация по различни въпроси, но със сигурност е имало и обединяване на силите по трафикирането на дрога от Афганистан и Далечния изток към Европа и Латинска Америка.

Всъщност бизнесът на тези хора в България е бил и все още е свързан единствено с наркотрафика и проследяването или ликвидирането на някой активист от Кюрдската работническа партия. Според някои данни само в периода 1991–1994 година в Европа са били отвлечени, безследно изчезнали или убити над 3500 кюрдски активисти, ратуващи за независим Кюрдистан.

В доклад на ЦРУ от 2010 г. за положението на Балканите, в частта за България се съобщават силно смущаващи неща. Части от този доклад са публикувани в Уикилийкс, а по-късно и руски разузнавателни източници го цитират. Ето какво пишат съюзниците ни в НАТО: Многочислените мюсюлмански общини в България по същество незаконно избират за главен мюфтия Мустафа Алиш Хаджи. Този човек, обявен от някои за духовен мюсюлмански водач, е следствен за фалшифициране на избора му за главен мюфтия. Той определено е човек, силно свързан с моноетническата партия Движение за права и свободи. Същото движение, поддържано и финансирано от източници зад граница от неясен бизнес, до 2009 г. участва пряко във властта. ДПС затормозява разследването за Хаджи. Самият Хаджи е наводнил България с проповедници, представляващи ислямски секти от арабския свят и Европа.

Когато ДПС се оказва в опозиция, същият Хаджи започва да проповядва и да напада държавните институции, че дискриминират и угнетяват българските мюсюлмани. Той стига до крайности и подпомаган от ДПС заявява, че властта в София започва нова асимилация на мюсюлманите в страната.

И ДПС, и нейният Хаджи внушават, че в Европа се засилва процес на християнизация, който е пагубен за „правата вяра“.

В същия доклад се казва още, че голяма част от ръководителите на местните органи на властта, назначавани от ДПС, са тясно свързани с турските тайни служби. В Турция от няколко години се извършва ислямска реставрация и все по-често се говори за Халифат, който включва част от балканските страни, в това число и България. В България се заражда много опасна и уродлива форма на турския ислямски национализъм. Най-видим е процесът на асимилация на т.нар. помаци, както и на циганите в различни райони на страната.

Постепенно България се превръща в трамплин по пътя на ислямската турска хегемония в Европа. Чрез ДПС турската държава успява пряко да участва в управлението на България и да се намесва в нейните проблеми.

Такива неща пишат американските експерти по Балканите за нас, но в самата България темата сякаш е табу. У нас всяка критика към ръководството или отделни представители на ДПС се възприема като етническа провокация. Самото движение пък си е извоювало правото да се изказва по редица проблеми като последна инстанция и да налага мнението си.

Как става обаче финансирането на всичко това? Интересен въпрос.

Не е тайна, че преди 10 ноември 1989 г. наркотрафикът

през България се е контролирал от органите на Държавна сигурност. Ако се прегледат медиите от онова време, впечатление прави нищожната информация за залавяне на наркотрафиканти или количества дрога, предназначени за Европа или останалия свят, преминали през наша територия. Комунистическият режим е пазел в тайна своите „кокошки“, които са му снасяли златни яйца.

На 7 август 2013 г. до медиите е изпратен текст от името на Antoan Nikolov с електронен адрес pravda_zabulgaria@abv.bg. Текстът е изпратен и до някои от държавните институции, а така също до посолствата на страните членки на ЕС в София. Доколко писмото се базира единствено и само на факти е спорно. Но в него има твърдения и изводи, които трудно могат да бъдат оспорени. Интересно е. Можете да отхвърлите всичко, а може и нещо да ви заинтригува. Всеки носи глава на раменете си и може да преценява.

Ето някои моменти от въпросното писмо.

„Самият Ахмед е кръстникът на българската дървена мафия! Ахмед контролира Министерството на земеделието и оттам, чрез него – и добива на дървесина. Износът на дървен материал, предимно за Турция и за други страни, изцяло е нелегален и физическото плащане не е по банков път, а в брой – по автобусни шофьори, които прекарват парите през границата. Огромни пари, стотици милиони за унищожени гори. Над 82% от дърводобива през периодите, когато управлява ДПС, заминава за Турция и по-малка част за Гърция. По негово нареждане пламват голяма част от горските пожари. Палежите се извършват от специални групи – платени помаци, прикривани от местни полицаи, които получавали по 600 лв. на седмица.

Използва се схема, като измислят някаква болест по дърветата, в който район пожелаят. Така избраната фир-

ма много лесно получава разрешително за санитарна сеч. Взела веднъж разрешение обаче, фирмата започва безконтролно изсичане на гората в района. В област Силистра гората се сече от фирма „Телиг“. Неин собственик е Гюнай Сефер – председател на областната управа на ДПС. Хората го определят като страшилището в Силистренско. Другият близък до партията на Доган е Хасан Хасанов. Сече горите в Търговищка област. Там той е покровителстван и от бизнесмена Иво Прокопиев. Фирмата му „Алтея“ е една от основните от обръча на Ахмед Доган. Хасанов вилнее в горите на Омуртаг, Попово и целия Върбишки проход. Бос на дървената мафия в Пернишка област е друг виден активист на ДПС – циганинът Найденов Димитров. Фирмата му „Кракра лес“ посича дърветата в Ковачевци, Брезник, Трън и Земен. За циганина се носи легенда, че там, където сече, след това и трева не изниква. Няколко фирми с различни модификации на името „Еледжик“ сечат горите в Ихтиманско. Освен на ДПС, те са близки и на БСП. В момента една от тези фирми – „Еледжик“, дори сече в парк „Витоша“, който според законодателството е в защитена територия. Собствениците са едни от най-щедрите спонсори на бившия президент Георги Първанов. Шефът на кабинета му – генерал Никола Колев, лично издейства разрешително за уж санитарни цели и нелегално отсечената дървесина масово се изнася в Турция и Гърция. Така близки до Доган, Прокопиев и Първанов фирми трупат огромни, наистина огромни печалби за сметка на националното богатство. Само за 2012 година от страната са изнесени 11 милиона кубика дървесина според официалните данни, а нелегалните количества са в пъти повече, но в тия 11 милиона кубика не са включва дървесината, която отива за вътрешния пазар, като дърва за огрев например.

И за единица време, за един час, колко порастват дърветата? Колко кубика? А в този час колко изсичат? Кажете, сметнете де? Горите могат да се възстановят при изсечени максимално 3 милиона кубични метра дървесина годишно, но при това обстоятелство какво остава? Тук е превишена в пъти сечта и се превишава нормата за възстановяване на отсеченото. И колко? Една трета е горският фонд, а сега от 34-те процента, които приемете за равни на сто, са останали 17, дори 16 на сто или – съотношението е нищо спрямо 34 на сто от общата територия на страната. Това нареждаше България на 9-о място след страни като Швеция, Испания, Франция, Германия. Общата горска площ на страната възлиза на 4,1 милиона хектара, от които 3,4 милиона хектара бяха покрити с гори. На много места обаче горите са подложени на гола сеч и за да се прикрият зулумите на ДПС, по негово нареждане – горят. Особено това важи за най-красивите местности, каквито са Родопите. За година-две, хълмовете на планината са се оголили, като дори след 1000 години напред, заради ерозията, там няма да има и трева.

Екокатастрофа в национален парк Пирин, ако не се спре незаконното строителство! В района са изсечени около 300 хектара вековни гори, като се посяга и на защитени видове, сред които и бялата мура. Дървесината се изнася извън страната, а държавните институции на практика не правят нищо!

И стотици милиони няма да стигнат за поразеното от свлачища!

Как става така, че фирма „Триманс“ ЕООД от Сърница, с годишна печалба от 1000 лева, печели търг за добив на дървесина за над 6 милиона лева, организиран от Южно централно горско предприятие в Смолян? Държавното предприятие е поставило условие, преди да започне доби-

вът, да се изплати част от цената, в размер на 2 милиона лева, предварително.

ДПС е създадено от Ахмед Доган на четвърти януари 1990 година с ясната и явната, задкулисна, политическа, дипломатическа и финансова мощ и помощ на Турция. ДПС е приемник на нелегалното антибългарско турско национално освободително движение в България, създадено през 1986 година под контрола на МИТ – Национална разузнавателна служба на Турция, като програмата бе написана от агента на ДС Сава – Ахмед Доган. В Програмната си декларация ДПС обяви, че няма да се стреми към политическа власт и няма да приема характера на политическа партия. Това бе перфиден опит за опипване на почвата и да се приспи вниманието на обществото и на съответните служби. Населението и партиите гледат с голямо недоверие на новата формация, защото съществуват опасения, че тя ще постави искания за автономия и предвид географската близост на българомохамеданските селища с Турция – ще застрашат целостта на държавата. Напрежението в обществото нарастваше и Анкара реши да тушира Ахмед с нота до правителството в София, подписана от тогавашния външен министър, а после премиер – Месут Йълмаз. Нотата е безпрецедентен в дипломатическата практика ултиматум. Ако движението бъде изолирано, се казва там, и не бъде допуснато до бъдещи избори, това ще накърни драстично българо-турските отношения. Ултиматумът не направи очакваното от Анкара впечатление в София и тя се обърна за съдействие към САЩ. Нашият посланик бе извикан спешно в Държавния департамент, където недвусмислено му заявиха, че отношението на Вашингтон към България ще се опре-

деля от поведението ни към турците. Последва решение на СГС по фирмено дело № 2574 от 1990 година, с което се регистрира ДПС. Гласовете, че решението е противоконституционно, потъгнаха в ожесточени политически хватки. В движението схватливо прецениха обстановката в разградената ни държава и възприеха политика на лавиране, нескрити заплахи, незачитане на институциите и всевъзможни задкулисни ходове. След влизането в сила на конституцията от 12 юли 1991 година, ДПС е партия, която по силата на чл. 11-4 е напълно противоконституционна. Тогава Конституционният съд, с решение от 21 април 1992 година, на политическо основание отрече етническото естество на партията, а с това и нейната противоконституционност. Така вече 24-та година ДПС налага своята теза, че е балансър, либерална, а не етническа партия. А член I на Устава ѝ звучи обаче малко странно – че „движението ще се бори за правата и свободите на турците и мюсюлманите в България“. Така ДПС самò се легитимира като етническа организация. Твърдението, че ДПС не е етническа партия се обезсмисля и от факта, че над 93% от електората ѝ се самоопределят като турци. Без тях ДПС не може да съществува! От основаването на ДПС насам Ахмед Доган без прекъсване е председател, депутат и шеф на парламентарната група на партията, както и директор на партийния вестник „Права и свободи“. Той има неограничена власт в своята партия, в която е наложил абсолютна дисциплина. Вътрешнопартийна демокрация за Доган е чужда дума. Той не обосновава решенията си дори когато сваля министри, както през март 2005 година, когато във връзка с кризата в „Булгартабак“, детронира своите двама министри – Мехмед Дикме и Недждет Моллов. Той управлява най-вече с мълчание. И Ахмед се оттегли, за да каже на народа: „Трябва да се пазите. Трябва

да мислите за утре, а не за днеска. Аз идвам от едно малко село. Аз сега съм богат човек. Аз съм политик. Аз съм бизнесмен. Аз виждам бъдещето и София не е достатъчна за възможностите и приоритетите на ДПС. Движението за права и свободи ще се управлява от Брюксел! Аз мога. Аз зная. Аз искам да правя политика за петстотин милиона хора (бешюз милион инсасън). Пет милиарда евро аз ви обещавам (беш милиард ойро бен сана съюз вердим)“.

И все пак ДПС е партия, създадена и действаща в България. Българите като цяло не са против турците да имат своя политическа формация и се отнасят толерантно към нея, въпреки някои крайности от страна на лидери в ДПС.

В доклад на ДАНС от декември 2012 година е записано: „Иде ли разгром на България?“.

За първи път в този документ се признава, че новата ситуация в регионите със смесено население е по някакъв начин продължение на някогашния зловещ план „Зеленият път“ (някои източници го наричат „Зелен диамант“ – б.а.), разработен в лабораториите на ЦРУ. Целта му бе поредното раздробяване на нашата страна и откъсване на територии от Македония и от Тракия в полза на Гърция и Турция. Вариантът предвижда и разсичане на православната общност в региона чрез Ислямски пояс.

Изнесените данни са доста тревожни. Странно е, че става дума за процеси, които са видими дори с просто око. Сечта няма как да се извърши беззвучно и невидимо. Хората виждат. Но не вижда държавата чрез своите институции като МВР, следствие и прокуратура. Нито едно дело, нито един осъден.

Единствено разработката на службите „Лиани“ засяга

проблема с нелегалните милиони на ДПС, идващи от поголовната сеч на българските гори. Тя обаче освен публичен скандал не предизвиква нищо повече. Никакви действия на прокуратурата не следват от разкритията. Държавното обвинение мълчи, което навежда на определени изводи.

Различни чужди организации и фондации проповядват ислямски екстремизъм в България. Официалните ислямски институции в страната са финансово зависими от тях. Безработицата и дискриминацията улесняват проникването на радикалния ислям в една от най-мюсюлманските страни в Европа. Това се разбира от дипломатически доклад на посланик Джон Байърли от 2005 г. Грамата е с гриф СЕКРЕТНО//НЕ ЗА ЧУЖДЕНЦИ (най-високото ниво на класификация за каблограмите, изтекли в Wikileaks) и разглежда опасността от ислямски екстремизъм в България.

Анализът на американското посолство доста точно обрисова разпространението на исляма в България и различните групи, които изповядват тази религия: етнически турци, „потурчени“ роми мюсюлмани, етнически български помаци. Най-интересната „таргет група“ за ислямските фундаменталисти е именно общността на етническите българи мюсюлмани, които живеят компактно в Родопите и Югозападна България. Причината да се отделят най-много пари за разпространение на фундаментализъм именно сред тях, е, че те изглеждат доста „по-европейски“ от турците и циганите „заради техния външен вид на светлокожи европейци“. Помациите живеят твърде консервативно и сривът на държавността след промените ги е маргинализирал в българското общество, където те не могат да намерят реализация. Именно тези фактори превръщат помашката общност в особено предпочитана и податлива на външни религиозни влияния. В доклада ясно

е очертана границата между традиционния толерантен ислям в България и вносните екстремистки тенденции, идващи главно със завръщащи се от обучение в арабските страни студенти по ислямско богословие. Стига се до истински „културен шок“. „Някои градове в помашките региони на Родопите са се превърнали в „селища с две джамии“, с нови, финансирани от чужбина джамии, които се състезават за молещи се с традиционните места за молитва“, пише американският посланик. Съпротивата на българските мюсюлмани срещу опитите да се наложат нови тенденции, близки до „ухабизма“, е очевидна.

САЩ са особено загрижени за финансовото влияние на вносни екстремистки ислям на фона на липсата на бюджетна финансова подкрепа за традиционния ислям в България. Според посланика влиянието на ислямския екстремизъм в България ще намалее, „ако правителството на България успее да бъде убедено да субсидира ислямското образование, да върне оспорваните вакъфски имоти или по някакъв друг начин да намали финансовата зависимост на централните ислямски институции от чужди ислямски организации“.

Разузнаването на България и ЦРУ работят съвместно по локализирането и наблюдението на действията на ислямистките групи. Според получените данни сред екстремистки групи, които действат във и през България, са терористични организации като Ал Кайда, Ансар ал Ислам, Хизбула и чеченските бунтовници. Екстремисти, свързани с Ал Кайда, периодично преминават през България между звената в Западна Европа и Близкия изток. От горното се разбира, че България е нещо като „свободен коридор“ за придвижване на терористични структури.

Според статистика за демографското състояние на България ЦРУ прави следната прогноза: до 2030 година

циганите в страната ще бъдат 1 500 000 души. Турците – 1 100 000, а помаците – 320 000. Това прави 2 920 000 потенциални мюсюлмани, които при отчитане на демографската криза сред българите към онзи момент могат да се окажат мнозинство. Толкоз.

Не ли редно да се запитаме какво се случва с нас? С обществото ни? С България?

И отговорът е: това е моделът! Моделът, който уж е демократичен. Моделът, който обслужва отделни политико-икономически кръгове. Моделът, избран не от нас, а от няколко партии, сред които все по-често ДПС играе доминираща роля. За да е успешен, кукловодите трябва да имат контрол върху оцелялата след приватизацията индустрия, над икономиката, над финансите, вкарани в бюджета на страната, а също и върху банките. Упражняването на този контрол е сложна задача и изисква подготвени кадри и изработване на стратегия. Но това е дълъг процес, освен това изисква поне някакво спазване на законите. Също и кадрови потенциал. Такъв обаче липсва. Затова е избран моделът на задкулисието. Неколцина в сянка дърпат конците, а няколко други са важните посредници. Последните са връзката между скритите властелини и бизнеса във всичките му разновидности. Посредникът по същество е заместник на боса и го представлява навсякъде. Той се посочва от самия бос и ако се случи нещо фатално с *saromatioso* – го замества. Сложете си ръка на сърцето и кажете: коя от големите партии у нас не е построена на този принцип? Каквито и демонстрации на демократичност да разиграват партийните центри, всички знаят, че каквото каже председателят, това става. Той има решаващата дума дори за депутатските листи и за кмета на някое забутано селце. Ако партията участва под някаква форма във властта, пак той посоч-

ва кои да станат министри, техни заместници, шефове в митниците, агенциите и пр. Босовете определят и кои да бъдат подкрепени за висшите позиции в магистратурата, МВР, ДАНС и пр.

Затова е много уместен въпросът: Защо 25 години не бяха достатъчни българската прокуратура да повдигне обвинения по делото за възродителния процес? Защо ДПС, което участва в работата на всички народни събрания от 1989 година досега, не направи необходимото това дело да бъде задвижено?! Лютви Местан няколко пъти използва думата „геноцид“, когато говори за преименуването на българските турци, но нито веднъж не даде отговор за мълчанието на партията си по бездействието на държавното обвинение. Може би защото е бил агент Павел от ДС? Това е единият отговор. Другият е, че на никого в ръководството на движението не му пука за жертвите на възродителния процес. Има и трети: че ще излязат на светло много тайни за сегашни лидери на ДПС, които ги уличават в предателство и двуличиe.

И като споменахме Държавна сигурност, следва да припомним нещо много важно. Със заповед I-32 от 23.03.1986 г. е сформирано самостоятелно централно Четвърто управление – ДС в състав от 8 отдела: 2 икономически, търговски, транспортен, държавна тайна, информационно-аналитичен, активни мероприятия, военно контраразузнаване в ЖП войски. От прегледаните материали, свързани с дейността на органите на бившата ДС за подпомагане на икономиката, е установено, че в резултат е постигнат значителен икономически ефект в българска и чуждестранна валута.

По отношение на съпричастността на тези структури на ДС към търговията със специално имущество, производството и износа на лекарствени средства под контрол и

скрит транзит на стоки до момента са получени следните данни:

Скритата транзитна търговия е била официална държавна политика, осъществявана от наши фирми, като са използвани и чужди граждани. Обхващала е стоки, поставени под особен международен контрол, за които фирмите доставчици в повечето случаи са нямали официално вносно разрешение. Освен обичайните за скрития транзит стоки като злато, валута, битова електроника, цигари, напитки и др., в тази дейност са били включени реекспортът на оръжие и боеприпаси, както и износът на медикаменти, намиращи се под контрола на международната здравна организация.

За осъществяването на тази дейност с решение на МС 189/1967 г. в системата на МВТ е създадено ВТП „Кинтекс“. До прекратяването на дейността му с решение на МС 163/1985 г. „Кинтекс“ от горните операции е реализирало значителни валутни постъпления.

Съществуват данни, че на някои звена и отделни служители на ДС са възлагани задачи по осигуряване на пропускането (без митническа проверка) на стоките през границата.

Тази дейност е продължила до края на 1989 г.

Въпросът е кой е поел функциите на ДС след това. Отговорът сам се експонира пред очите ни: бившите кадри на ДС, в комбина с новите бизнесмени и партии, както и шефовете на престъпни кланове и организации. Вместо от ЦК на БКП, ръководната роля се поема от БСП и ДПС. В оперативен отношение трафикът са осигурява от хора от службите на най-високо ниво в ръководството на МВР, прокуратурата и съда. Без тази подкрепа дейността на нелегалните канали е невъзможна. Постоянните играчи в тази схема са БСП и ДПС. С променлив успех и за извест-

но време в нея се включват СДС и НДСВ. Целта е лично облагодетелстване на лидери и участници, както и финансиране на партийните структури, за да могат да печелят избори след избори и да управляват. Особено активни, до агресивност, в това отношение са активистите на ДПС.

За да е безопасността осигурена, се налага координация с ръководните структури на съседните държави, през които минава нелегалната магистрала.

Става дума предимно за турските и американските тайни служби. Свой принос в „общото дело“ обаче имат и службите на Кремъл.

За да си осигурят международна подкрепа, босовете в сянка нерядко прибягват до класическото старо предателство. За благозвучност днес те го наричат лобизъм. Лобизъм за Москва, за Анкара, за Вашингтон и пр. В името на просперитета на нацията, естествено. Висша фирма на лицемерие и продажба на националните интереси.

Доказателства? За 25 години няма разкрит и осъден нито един високопоставен служител или политик за шпионаж в полза на чужда държава. Нито един!

Преди време в предателство бяха обвинени о.р. полк. Яни Янев и военната служителка от Военното разузнаване Лиляна Гешева. След 8 години ходене по мъките издебрите на българската правораздавателна система двамата бяха оправдани по всички обвинения. Така рухна единственият опит да „разгромим“ шпиони, работещи за Русия.

Това е хем смешно и нелепо, хем дава представа за ефективността на всичките ни тайни служби, които харчат многомилionни бюджети, но резултатът от тяхната работа е една огромна нула. Което означава две неща: или са пълни с некадърници, или са подкупени и работят за чужди държави и мафията. А може и двете.

Последният пример за продажността на ръководствата на въпросните институции, които по закон отговарят за вътрешната сигурност, е свирепата война срещу Корпоративна търговска банка. МВР, прокуратурата, следствието и ДАНС без капка свян и притеснение се включиха в тази уникална по своя цинизъм и подлост атака на страната на кръга „Пеевски – Доган“. Към тях се присъедини и ръководството на Националната банка в лицето на нейния председател Иван Искров.

Стратегията на тази групировка по интереси бе да се внуши на обществото да говори за последствията, а не за причините. Така на преден план бяха изтласкани Цветан Василев и директорите на КТБ, а тези, които разпалиха войната, взеха позата на обвинители.

Става дума за вдъхновителя на целия този маскарад Делян Пеевски, главния прокурор Сотир Цацаров, заместник главния прокурор Борислав Сарафов, председателя на СГП Христо Динев, прокурора Иван Гешев, шефа на Столичното следствие Петьо Петров, известен с прозвището Пепи Еврото, следователя Иван Иванов, ексквотрешния министър Цветлин Йовчев, главния секретар на МВР Светлозар Лазаров, шефа на Отдела за престъпления от висок обществен характер Борислав Александров, известен сред колегите си с прякора Боби Г.за, и още неколцина „рицари“ на печалната родна действителност...

Доказателства за тяхната опасна и вредна роля в развихрилия се скандал са техните действия. Неаргументирани, неадекватни, демонстративни и арогантни, а на моменти и прекриващи рамките на закона. Опасни за обществото и държавата – така могат да бъдат квалифицирани те в много моменти.

25 години преход. Четвърт век надежди. Бяхме на крачка от мечтата за нормално общество. Можехме да живеем

добре. Да бъдем като останалите в европейското семейство. Имахме право на това. Но не положихме достатъчно усилия. Пуснахме мафията в къщата си и тя ни превзе.

Или, както казва Джон Едгар Хувър, най-дългогодишният шеф на ФБР, „това не е нашествие, а окупация“.

Изходът е: отпор.

Изговарянето на истината е отпор.

Писането е отпор!

Дори четенето вече е отпор!

ПЪРВИ РЕАКЦИИ, СКРИТИ МЕХАНИЗМИ И ИНТЕРЕСИ ЗАД ВОЙНАТА СРЕЩУ КТБ

Някои от първите реакции са хаотични, други само на пръв поглед са такива. Целенасочено се изказват и в учудващ синхрон представителите на различните държавни институции, които имат отношение към ситуацията – БНБ, прокуратурата, Министерството на вътрешните работи.

В това число влизат и официалните декларации и изказванията на шефа на БНБ Иван Искров. Техните действия са целенасочени, но тезите на Искров са абсолютно непоследователни и неиздържани. Първоначалните му твърдения, че с чували са откраднати и изнесени 206 милиона лева от банката, веднага водят до различни версии – за изнасянето им с камион, лека кола, самолет и т.н., както и до сложни изчисления за реалния физическия обем на подобна сума банкноти. Дни след това главният прокурор Цацаров бе принуден да признае в публично изявление, че прокуратурата е била подведена и подобно изнасяне на банкноти не е имало. После Искров започна да твърди, че тези прословути 206 милиона лева всъщност са били извадени от КТБ в продължение на цели три години.

Всичко това следва да подкрепи тезата и поведе разследващите органи в посока – най-голямата банкова кражба в българската история, предизвикана от самия мажоритарен собственик Цветан Василев и негови служители по принуда или доброволни съучастници в кражбата. Тази

теза има и за цел да държи арестуваните за тази кражба касиери и счетоводители за по-дълго време в следствието, за да могат така притиснатите арестанти да започнат да дават показания, каквито биха били удобни и в полза на замисъла на атаката за превземането на банката и нейни активи.

Скритите механизми започват да стават явни или поне да прозират, и то твърде отчетливо. Чрез планирана режисирана паника, в която инструменти са следствието и прокуратурата, се всява смут сред цялото общество, а печатът – на практика изцяло зависим от атакуващите, води артилерийската подготовка, подгръван от основните телевизионни канали.

Прокурорът Иван Гешев и следователят Иван Иванов от екипа, разследващ КТБ, дават общо интервю за ежедневника „24 часа“. Едва ли е уместно прокурор и следовател от разследващия екип по делото за КТБ да дават колективно интервю в активния период на текущо разследване.

В хода на интервюто става видно, че се събират доказателства единствено в подкрепа на обвинителната теза, което е в явно противоречие с чл. 13, ал. 1 от НПК, че „съдът, прокуратурата и разследващите органи следва да вземат всички мерки, за да осигурят разкриването на обективната истина“. От интервюто става съвсем ясно, че целенасочено се действа само в посока търсене и събиране на доказателства, които да водят до доказване вина на Цветан Василев и свързаните с него хора и компании.

По-късно, към края на август, по-точно на 25-и, пред вестник „Труд“ прокурорът Гешев отново ще даде пространно интервю, в което освен че ще повтаря тези, вече изказани от него, ще си позволява да дава оценки за работата на съда в лицето на съдия Христинка Колева: „Из-

менението на мерките за неотклонение на обвиняемите с по-леки не е провал (за прокуратурата – бел. ред.). Наказателното производство се преценява по крайния резултат – влязлата в сила присъда. Аз и другите двама прокурори, с които работим по делото, намираме определението на Софийския градски съд (СГС) за неправилно и незаконосъобразно. Аз уважавам съдия Христинка Колева от СГС, но не приемам нейните изводи в правен аспект. Тя направи непълен анализ на доказателствата, изтълкува неточно някои от тях и „не им даде вяра“. Отхвърлената от съдия Колева съдебно-счетоводна експертиза, определена от нея като „непълна и негодна“, според интервюирания прокурор „доказва, че обвиняемите са присвоили милионите от банката“. Пак според Гешев, съдията е ревизирала определението на Софийския апелативен съд, който при първоначалното вземане на мерки „задържане под стража“ е приел, че „тази експертиза е в подкрепа на „обоснованото предположение“, че обвиняемите са извършили престъпление“. „Това е недопустимо!“; завършва коментара си Гешев.

Следва идеята на Йордан Цонев и сие за нов закон – „законът КТБ“, целящ да превземе банката и активите ѝ. Законът не е писан в последните дни и не е хрумнал в главата на Ментата и съратниците му в заговора в движение. Той е подготвян внимателно и е писан далеч преди да се разрази бурята. Как може в този закон да се говори за КТБ като за фалирала банка (?!), при положение че това изобщо не е факт. Законът е елемент и инструмент, той е част от овладяването на групата на Василев, но тъй като е прикрит с „добри“ намерения и е писан и предложен за гласуване от официални институции, на пръв поглед се явява официален инструмент за спасителен и законен

вариант за решаване на кризата. Всъщност именно този проектозакон е прикриващ ход, с който се цели завземането на банката, прикрито зад благовидната закрила на закона.

Интересите са огромни, многопосочни. Като че не става дума за малка България, а за нещо доста по-значимо и огромно.

„Оманският фонд, който държи около 30% от капитала на КТБ, е поискал да се срещне в понеделник с управителя на БНБ Иван Искров“. Това заявява пред Нова тв на 22 юни сутринта бившият banker и министър на финансите Стоян Александров. По думите му оманците са пратили писмена позиция, че са готови да подкрепят банката и може да не са съгласни с нейната продажба.

„Защо погребваме една банка, която е жива“, пита Александров.

„Удивих се с каква лекота управителят на БНБ съобщи, че може да се продаде. Това малко намирисва, че КТБ е предварително сготвена с готови купувачи“, казва той и продължава: „Банката не е затворена за лоши кредити, а за ликвидност, което не е толкова страшно, нормално е да има ликвидна криза. Има хиляди възможности пред нея и една от основните е оманският фонд да поиска увеличаване на капитала и закупуване на институцията“, добавя експертът.

Информацията за намеренията на оманския държавен фонд се появява в немалка част от българските медии на 22.06.2014 г., когато е изминал едва един ден от затварянето на КТБ. Да не забравяме все пак и че петък и събота са почивни дни в арабския свят. В този смисъл реакцията на Държавния общ резервен фонд на Оман (State General Reserve Fund – SGRF) може да се счита за напълно адекватна и навременна, дори светкавична. Естественото за

инвеститора е да е в курса на нещата, да е предвидил подобен сценарий, да е реагирал, както е счел за удачно.

Явно ходът е бил адекватен, но не и по вкуса на кръговете, които са замислили или пък просто само се опитват да се възползват от създадалата се ситуация. Ако се следва хронологията – след анонимното писмо, прочетено по БНР, следва моментална ескалация и паника – на 19 и 20 юни са най-големите тегления на суми. За да се защити, КТБ иска на 20 юни, петък, да бъде поставена под специален надзор, което и е изпълнено от БНБ. Съобщението на БНБ е, че банката ще се оздрави и ще заработи отново на 21 юли... Но това според сценаристите явно не е предвидено да се случи. Становището на БНБ да се оздрави КТБ и да заработи рязко и внезапно се променя. Вместо ясен механизъм това да се случи, на обществото са подхвърлени недоказани и смехотворни твърдения и е предложен модел, който несъмнено е част от зловещия сценарий. Били сме свидетели на подобни големи игри не само у нас. Аналозиите дори идват малко в повече. Достатъчно е да си припомним само популярната и проточила се с години история около „Юкос“ и как кръгът „Путин“ използва цялата мощ на държавния апарат, за да се разправи с Ходорковски. Явно и у нас политиците действат решително и в синхрон като хората на Путин.

Явно от самото начало планът е съвсем друг. И наум на сценаристите не е минавало да се оздрави банката, а не дай си боже, да заработи отново! Капанът е шракнал, а целта е била винаги само една – с ликвидирането на банката да се прикрият следи, да се отърват по определени механизми големите длъжници от кредитите им, а с така откраднатите пари поръчителите на сценария да се озоват на кешови позиции и да купят апетитни хапки.

Какво по-хубаво от това да придобиеш работещи ме-

гапредприятия на безценица? Играта си струва огромния риск и впрягането на държавните институции, превръщайки ги в проститутки в мръсната игра.

Да си зададем въпроса – кои атакуваха КТБ? Вече няколко години кръгът „Капитал“ и Иво Прокопиев се опитват да сринат доверието в КТБ. Докато Пеевски, подмазвайки се на Цветан Василев, е имал интерес да „работи“ с КТБ, за да получи заветните огромни кредити – 400 000 000, с цел да ги открадне, плановете на кръга „Капитал“ не е било възможно да се изпълнят. Просто операцията е била в ход, но не му е било дошло времето. Когато групата около Пеевски е била готова и са натиснали последното копче, кръгът „Капитал“ продължава да „помага“, преследвайки своята част от плячката. А плячката са предприятия, взети на безценица. Нужен ли е по-красноречив пример от „Каолин“, струващ стотици милиони, и купен за жълти стотинки от „Алфа финанс холдинг“?

Кой има интерес е повече от ясно – тези, които се гласят да купуват. И това дава отговор защо никой не иска да говори с оманците – просто защото ако остане банката, няма да има нищо за купуване под тезгяха.

Два месеца след началото на операцията електронното издание „Дневник“ ще избере за една от поръчките си статии заглавието: „Случаят КТБ – буржоазна мелодрама с болезнен изход за зрителите“. Каквито и да са интересите, които ръководят тази уникална по мащаба си за България операция, действителните потърпевши са наистина зрителите – дребни и по-едри вложители, предприятия, работещи активно с банката, служители в тези предприятия, както и служители на самата банка.

Чрез Иван Искров и кръговете, които стоят зад атаката, БНБ отказва ликвидна подкрепа на КТБ, но осигурява такава за ПИБ, и то в рамките на едно заседание. В съ-

щото време не обявява КТБ в неплатежоспособност (явно няма такава), но и не предприема никакви действия за оздравяването на институцията. Цялостното поведение показва последователност от действия, насочени към унищожаване на банката.

Явно е, че с потърсената и получена писмено от МВФ индулгенция Искров цели да получи чадър и да излезе сух от скандалната операция. Това обаче едва ли ще спаси БНБ и лично гуверньора от съдебни искиове за нанесени щети на КТБ поради действията и бездействието на централната банка.

Несъмнено КТБ е здрава, но поръчителите са наредили на изпълнителите от БНБ тя да бъде фалирана, без значение от удвоената цена, която ще платят данъкоплатците. Сега всички те заедно ще протакат процеса. Една от основните им цели е нелющата оценка на МВФ за общото състояние на българската финансова система да изиграе ролята на параван, зад който да се случи целево фалитът на КТБ.

Защо се вика частният МВФ, нима е изчезнала институцията, наречена Европейска Централна Банка?

Според финансиста Владимир Каролов „от създалата се паника могат да спечелят само хора, които имат огромни кредити в левове, искат да падне валутният борд, да се предизвика хиперинфлация и по този начин кредитите им да се обезценят. Но, подчертава Каролов, това не е възможно, стига да не настъпи масова паника“.

„Системата е стабилна. Всеки може да влезе в Интернет и да види резервите както на държавата, така и на БНБ. Единствено паниката и ние можем да си навредим“, обяснява Каролов и допълва: „...българската банкова система е най-добре капитализираната и най-ликвидната в Европа и в Европейския съюз“.

В сутрешния блок на Нова тв, в предаването „Здравей, България“, политологът Огнян Минчев твърди: „Самият факт, че има валутен борд и самата ни принадлежност към Европейския съюз са създали едно ядро, което е достатъчно здраво, за да поема удари като този срещу банковата система. Този удар е неуспешен“.

Уязвимостта на българските институции се корени в политическия модел и в начина, по който функционират политическите институции. „Системата е олигархична десетилетие и половина. Но през последната година се показва и способността на основните фигури директно да излизат на сцената на властта с преврати като този с „Костинброд“, с контролирането на изпълнителната власт и парламента, с поставянето и движението на марионетки по сцената“, казва той.

Според Минчев, „*Основната фигура е Ахмед Доган...* този, който движи фигурите на сцената“. Той обаче не вярва, че Доган и хората около него са способни да направят такова нещо, ако е трябвало да действат само на собствените си импулси.

„В пъзела на една държава всеки един от елементите е достатъчно невинен, докато не видим сглобен целия пъзел. Имам дълбочинен сценарий за битките на финансовата и политическа сцена“, допълва Минчев.

Според политолога това е геополитическа битка между Запада и Русия, а нашите политици са допуснали страната да се окаже в епицентъра ѝ. „Целта е дестабилизация на България като слабо звено на ЕС“, твърди той и допълва, че битката не е българска.

„Ударът срещу финансовата система е и срещу валутния борд. Някой умишлено клати или се опитва да провали банковата система, оттам и валутния борд. Това са хора, които са получили големи кредити, стотици мили-

они левове, които възнамеряват да върнат в обезценени пари. Възможно е да става дума за банкери, за свързани с тях депутати, министри“, заявява в предаването на Карбовски по TV7 доцент Минчо Христов, бивш парламентарист.

Това, което се случва днес, не се дължи на лошите кредити. Истината е, че банковата система в момента е нападната от засада. „Води се война, г-н Карбовски“, казва бившият министър на финансите Муравей Радев. Според него става дума за огромни геополитически и олигархични интереси.

Авторитетният австрийски вестник „Дер Щандарт“ публикува на 16 юли интервю на журналиста Маркус Бернат с главния редактор на „Биволъ“ Атанас Чобанов със заглавие:

„Най-важното оръжие беше прокуратурата“

– Какво означава рухването на КТБ? Само за спор между двама олигарси ли става дума?

Чобанов: Очевидно това е битка между мажоритарния собственик на банката Цветан Василев и бившия му бизнес партньор Делян Пеевски. Пеевски използва институциите, докато Василев в момента е в слаба позиция. Той изгуби банката си и сега се намира в чужбина (във Виена, бел. ред.). Българската прокуратура вероятно ще му повдигне обвинение и ще издаде международна заповед за арест. Но това е само картинката на повърхността. Българските банки и финансов надзор имат по-дълбока история.

През 2006 г. тогавашният посланик на САЩ в София посочи в свой анализ – публикуван от Уикилийкс – имената на 4 банки, отпускащи кредити на свързани лица. Той ги нарече „гнили ябълки“, сред тях бе и КТБ. Посла-

никът цитира шефа на българската финансова полиция (бившата Агенция за финансово разузнаване), който се оплаква от доста хлабавия финансов надзор над тези банки. Следователно е имало политически натиск върху финансовата полиция, за да не бъдат безпокоени тези банки. Олигарсите – заможни предприемачи, които търсят роля в управлението на страната – не са нещо ново за България. Така че ударът, сполетял сега КТБ, беше предвидим.

Могат да се прокарат паралели и към друг banker – Емил Кюлев, застрелян през 2005 г. в София. За времето си Кюлев беше най-богатият българин. Неговата „Росексимбанк“ (по-късно ДЗИ – бел. ред.) се появи от нищото. Кюлев финансира партията на бившия цар Симеон и така способства за победата ѝ на изборите през 2001 г. А после го махнаха от сцената. Опасявам се, че днес сме свидетели на подобен сценарий с Цветан Василев и неговата КТБ.

– КТБ се разрасна много бързо, в нея влогове имат частни лица и публични компании. И сега това е проблем, когато тя фалира.

Чобанов: Точно така. От една страна там са авоарите на ключови компании от енергетиката и транспортния бранш. Сега са блокирани например сметките на „Риск инженеринг“, фирма, която модернизира АЕЦ „Белене“. Освен това в банката депозити имат и частни лица, вероятно политици, съдии, висши чиновници – хора, които не могат да оправдаят наличието на подобни суми. Те получиха специални условия – например 8% лихва върху влоговете си, нещо, което не е нормално за страната.

Щом като сега държавата, тоест данъкоплатците, трябва да се намеси, за да спаси банката, то тогава възниква легитимният въпрос: Кого трябва да спасим? Та списъкът с частните вложители вероятно е най-секретният документ в момента в България. И ако произходът на

парите им е неясен, то прокуратурата следва да нареди разследване.

– Но ако проследим развоя на събитията от последните седмици, довели до срива на КТБ, всичко изглежда като оркестрирана кампания?

Чобанов: Абсолютно. Най-важното оръжие бе прокуратурата. Тя обясни, че обискира фирми, свързани с банката. Това естествено излезе по челните страници на вестниците, свързани с Делян Пеевски. Тези медии по-рано бяха финансирани от Василев, бившия му бизнес партньор. Ние имаме доказателства за това. Сега обаче тези вестници се обърнаха срещу Василев и разтръбиха, че КТБ е пред банкрут. Това предизвика щурма на клиенти към банката.

В следващия етап няколко държавни компании си изтеглиха депозитите от банката, естествено и Делян Пеевски с контролираните от него фирми, например „Булгартабак“.

Твърди се, че той не е искал да обслужва кредитите си към КТБ. Така че това беше атака с помощта на прокуратурата и медиите върху банката.

– Но атака, която като че ли излезе от контрол, ако вземем предвид възможните финансови последствия за българската държава и данъкоплатците.

Чобанов: Смятам, че те вече напредват, без да разсъждават за по-нататъшни последствия. Не е само КТБ. Съществува и една застрахователна компания с големи клиенти – „Виктория“, която е свързана с банката. Кой ще плати, ако сега се случи авария, например в „Булгартрансгаз“, която държи газопреносната мрежа на страната? Тласъкът за атаката върху банката дойде от Пеевски и хората, които стоят зад него. Изглежда, че те просто не искат да си платят дълговете, най-вече за купуването

на „Булгартабак“, ключова компания. „Булгартабак“ е средство за контролиране на гласовете на избирателите от турско-мюсюлманското малцинство в България. Те отглеждат тютюна, а „Булгартабак“ е най-големият работодател и е фирмата, която изкупува продукцията им. Приватизацията на „Булгартабак“ бе извършена много непрозрачно. Тя се осъществи чрез офшорни фирми, а кредитите за сделката бяха осигурени от Василев. Сега противниците му се надяват да платят само малка част от тях, ако банката бъде разрушена.

Делян Пеевски е подставено лице, вероятно на първо място на Ахмед Доган, основателя на партията на турско-то малцинство ДПС. Пеевски се появи в публичността, след като бяха убити Илия Павлов (влиятелен бизнесмен, шеф на „Мултигруп“ – бел. ред.) и банкерът Емил Кюлев. Не бих го определил като феномен. Той е страничен ефект от непрозрачното срастване между политика, финанси и медии в България.

Каква е позицията на Асоциацията на банките в България в зародиша на кризата.

Управителният съвет на Асоциацията на банките в България излиза със съобщение до средствата за масово осведомяване още на 17 юни, изразявайки *„безпокойство от публичните опити за необосновано замесване на банкови институции в ситуации, несвързани с тяхната дейност и продиктувани от определени икономически и политически интереси. Подобни опити са неприемливи и опасни не само за отделната банкова институция, но и за репутацията на банковата система. АББ, като представляваща един от най-важните сектори, гарантиращи икономическата стабилност на страната,*

най-настойчиво призовава съответните институции и медиите да не въвличат безотговорно банкови институции в решаването на спорове от политическо, бизнес или друго естество, както и да не толерират неаргументирани негативни коментари и внушения спрямо тях. Подобни въпроси следва да се решават със средствата на закона, морала и етичните принципи в обществото, единствено и само в името на неговия интерес“. Писмото е подписано от Ирина Марцева, главен секретар на федерацията.

Председателят на УС на АББ и главен изпълнителен директор на „Уникредит Булбанк“ АД – Левон Харпарцумян, също е предпазлив. Още на 23 юни, понеделник, пред bTV той се опитва да внуши спокойствие: „От моментното състояние на КТБ не може да се прави извод, че финансовата стабилност на страната е съсипана. Винаги обаче търговският спор между двама силни играчи създава стресове. Друг е въпросът с какви инструменти се води „войната“.

Подобно на редица финансови експерти и в съзвучие с тезата на ръководството на БНБ Хампарцумян твърди, че КТБ е „изолиран“ случай: „Тази банка имаше период на бърз растеж. От средно голяма банка за кратко време се превърна в четвъртата по размер на активите“, посочва банкерът. В корпоративния свят бързият растеж може да доведе до криза, уточнява той.

Обяснявайки, че банковият сектор не е застрашен, Хампарцумян призовава за търпение, за да се разбере какво е актуалното състояние на КТБ: „Нямаме достоверна информация какво е състояние на банката. Знаем, че има ликвиден проблем, но тя има активи. Затова трябва време, за да се разбере. Анализът за изпадането в сегаш-

ната ситуация ще може да се направи след докладите на квесторите и в по-спокойна обстановка“, заявява тогава Харпацумян. „Евентуално масово изтегляне на депозити след отблокирането на парите на хората няма да донесе удар на банковия пазар, защото това ще бъде отговорност на новия собственик на капитала, който ще бъде предварително подготвен. След като отmine тази буря, ще трябва да се вземат необходимите мерки подобни кризи да не се повтарят“, заявява Харпарцумян.

Месец и половина по-късно в ефира на БНТ, на 13 август, банкерът казва: „Корпоративна търговска банка (КТБ) трябва да бъде спасена, но дали това ще бъде рационално, все още не е ясно“. „Дали КТБ ще заработи, ще може да се прецени след оценката на одиторите“, обяснява Хампарцумян.

Според банкера Международният валутен фонд (МВФ) „без много шум ще даде техническа помощ“ и по отношение на КТБ.

Той коментира, че ликвидна подкрепа от държавата се дава до 72 часа, „без въпроси, без да се интересуваме какво става в банката“, за да бъде овладяна банковата паника. След това паниката спада и банката продължава своята работа.

В случая с КТБ този момент е изпуснат и сега се прави детайлен анализ, който да покаже какво е състоянието на банката и как най-добре да се съхрани това, което е останало.

Според Хампарцумян одиторите в КТБ ще бъдат готови до средата на септември с доклада и въз основа на тези данни БНБ и правителството могат да търсят решение за банката. „МВФ, Европейската комисия също технически ще помогнат в този процес“.

Той допълва, че Асоциацията на банките в България

може да помогне, след като има техническо решение и ако има необходимост от такава помощ.

За разлика от него директорът на ОББ си позволява груби нападки срещу КТБ. В същото време, пренебрегвайки моралния кодекс, той предоставя свои служители за квестори в КТБ. По този начин придобива достъп до секретна информация.

В началото на кризата политиците са с разнородни тези и становища. Те се движат от крайна предпазливост поради недостатъчна информация – като например Радан Кънев от Реформаторския блок, до радикални изказвания за незабавно обявяване на КТБ във фалит – Йордан Цонев от ДПС. Малцина са с ясни и категорични становища като Иван Костов, бивш финансов министър и премиер.

След публикуването на становището на БНБ и на доклада на одиторите на КТБ, а по-късно и след като Европейската комисия призова за бърз достъп на вложителите до гарантираните от закона депозити, коментарите и позициите на политиците, особено от парламентарно представените партии, стават все по-умерени.

Все по-активно започва предлагане и търсене на пазарни варианти за оздравяване на КТБ, при които да не се посяга на държавни пари за обезщетяване на вложителите.

Сред тези варианти са участие на акционерите в увеличение на капитала (където надеждите са насочени главно към Оманския държавен фонд, притежаващ 30% от КТБ), увеличение на капитала през фондовата борса с възможност за участие на широк кръг инвеститори, разделяне на активите в „добра“ и „лоша“ банка и така нататък.

Всички обаче са категорични, че преди да се направя каквото и да било, е нужно да се знае какво е реал-

ното състояние на КТБ. А това трябва да стане ясно до 20 октомври, когато изтича поставеният от БНБ срок към квесторите и одиторите за оценка на кредитния портфейл на банката.

За всички партии е ясно, че до голяма степен решението на казуса ще има и своето политическо измерение. За момента на политическия фронт все още не е ясно какво ще се случи с КТБ, но през последните седмици преобладават по-балансираните изказвания и предложения.

В свое официално изявление след консултации с основните политически сили от 14 юли президентът Росен Плевнелиев казва следното: *„По отношение на Корпоративна търговска банка всички се обединиха, че действията на институциите трябва да са подчинени на принципите на справедливостта и на отговорността, на превенцията и на наказанието и да работят за доверието на българските граждани. Дебатирахме мерки в много големи подробности за това как да създадем механизъм в случая с КТБ, който, знаете, че е много по-различен от всички останали български банки, така че да направим ясното разделение и да гарантираме, че, от една страна, честният данъкоплатец и добросъвестният клиент на банката ще бъде защитен. Същевременно спекулативните сделки да бъдат за сметка на тези, които са ги позволили, а престъпното поведение да бъде наказано с цялата строгост на закона“.*

За пълно разкриване на нерегламентираните връзки на политици с поставената под специален надзор КТБ и за отваряне на кредитните досиета в банката призовава президентът и в обръщение към Народното събрание, отправено на 25 юли.

На среща на 1 август с партиите, представени в националния и в Европейския парламент, както и със синдика-

ти и работодатели, държавният глава заявява: „Очакваме към 15 октомври БНБ да каже ясно по кой вариант тръгваме. Вариант 1 – ликвидация, вариант 2 – оздравяване. Законът е ясен. Нов закон няма да има и аз мисля, че това беше едно правилно решение, което вие взехте. Но какво правим тогава, когато на 15 октомври е възможно да стане ясно, че няма възможност да се оздрави. Ние си пожелаваме оздравяване на тази банка, искаме. Но ако дупката е прекалено голяма, което е възможен сценарий, трябва да има вариант ликвидация. Държавата е притисната отвън и отвътре да предприеме мерки, за да не допусне кризата със затворената Корпоративна търговска банка (КТБ) да излезе извън контрол“.

В интервю за Ройтерс от 5 август Плевнелиев заявява: „Българските власти ще вземат решение какво да правят с Корпоративна търговска банка (КТБ) едва след като станат ясни резултатите от одита към средата на октомври.

В интервю за Financial Times президентът Росен Плевнелиев заявява, че очаква БНБ и прокуратурата да направят пълна проверка на офшорните схеми на КТБ. Корпоративна търговска банка бе затворена, след като бе доведена до несъстоятелност след спор между мажоритарния акционер Цветан Василев и Делян Пеевски, противоречив политик и един от най-големите длъжници на банката. КТБ ще остане затворена поне до октомври, докато международни одиторски фирми проверяват нейния баланс, обяснява Росен Плевнелиев. „Централната банка и прокуратурата ще имат международна поддръжка, за да установят всичко, което има нужда да знаят, включително проверката на тези нереални вериги от офшорни компании (използвани от български компании) от началото до края“, допълва българският президент.

Позиция на ГЕРБ

Дни преди официалния доклад на одиторите Бойко Борисов предлага план в четири стъпки за възстановяването на КТБ, който преминава през покана към акционерите за набавяне на капитал и запориране на активите на банката, докато там работят квесторите. След изпълнението на тези стъпки за банката има два пътя:

„Единият – банката се оздравява и не се налага държавата, респ. бюджетът, да се намеси. Гаранционният фонд покрива влоговете до 100 000 евро, останалите суми стават задължение на банката, която след оздравяването ги покрива. Системата се стабилизира и всичко си продължава плавно и равномерно. Държавата не се намесва“, смята лидерът на ГЕРБ.

„Вторият – ако КТБ не се стабилизира, тогава активите ѝ се прехвърлят към друга банка, която поема и лошото, и доброто. И след съответните търгове и продажби на тези активи се покриват депозитите над 100 000 евро. И пак не се налага държавата да се намесва“, посочва Бойко Борисов.

На 14 август в сутрешно интервю за националната телевизия Борисов настоява: „още днес незабавно да започнат всички процедури за оздравяване на КТБ“. Пак на 14 сутринта Борисов се среща с Експертния консултативен комитет по проблемите на икономическата група КТБ. В него участват синдикалният лидер от КТ „Подкрепа“ Константин Тренчев, финансистът и бивш служебен министър в кабинета „Софиянски“ Красимир Ангарски, финансовият експерт Емил Хърсев, бившият шеф на Сметната палата Валери Димитров и вицепрезидентът на КНСБ Иван Кокалов. Борисов заявява: „С тях имаме еднаква позиция, че още днес трябва незабавно да се за-

почнат всички процедури за оздравяване на КТБ, за да се намалят щетите както за вложителите, така и за българската икономика“.

Позиция на БСП

БСП до момента няма ясно изразена категорична позиция какво да се случи с КТБ, но в последните дни от работата на парламента в края на юли и началото на август депутатите от „Коалиция за България“ не позволяват обсъждане и гласуване на законовите промени, внесени от депутата от ДПС Йордан Цонев, които имат за цел да ускорят изплащането на гарантираните депозити в КТБ. Това става с формалния аргумент, че текстовете се предлагат в нарушение на правилника и при неспазени срокове.

Янаки Стоилов, дългогодишен парламентарист, заявява, че в случая с КТБ няма нужда да се чака преминаването към процедура по несъстоятелност, а още на 21 септември да има възможност вложителите да изискват и да получат своите средства от фонда.

Той подчертава, че независимо дали дадена банкова институция ще бъде оздравена и стабилизирана, или ще се премине към несъстоятелност, тя дължи тези средства впоследствие на фонда, който е изплатил средствата на вложителите.

Колегата му, парламентарист и говорител на БСП Антон Кутев заявява: „...ние от БСП заедно с Асоциацията на банките в България устояхме на тези опити за дестабилизация и в момента държавата и банковата система е спокойна. Основната задача за решаване на въпроса с кризата и евентуалното оздравяване на КТБ е отговорност на БНБ. Ние от БСП изложихме нашия план как да се реши кризата в банката, като крайната цел е да се гарантират

интересите и парите на хората, като това не минава задължително през оздравяване на самата КТБ“.

Малко след началото на кризата, на 24 юни, по време на пресконференция в централата на партията, Станишев дава кратко изявление и след това няма особени изяви по темата: „Искам да заявя подкрепа за действията в последните дни на ръководството на БНБ и на правителството в една сложна ситуация във финансовата система във връзка с кризата на ликвидност на една от достатъчно големите банки – КТБ“.

Станишев припомня, че ситуацията се е развила доста бързо и драматично във връзка с теглене на огромни средства от вложителите в рамките на няколко дни.

„През тези дни и аз, и експертите на БСП бяхме на разположение както на ръководството на БНБ, така и на правителството. Бяха водени консултации от страна на Управителния съвет на БНБ и с парламентарно представените политически сили, за да може да се направят няколко неща: да се действа бързо, категорично и енергично в интерес на вложителите, на реалната икономика на България, в интерес на стабилността на банковата система. Смятам, че решението, което е предложено от ръководството на БНБ, подкрепено от правителството и целия ресурс на държавата, е добро и стабилизира и успокоява всички духове и опасения“, заявява Станишев.

Позиция на ДПС

В средата на юли лидерът на партията Лютви Местан настоява за консенсусно решение за съдбата на банката. Тогава е категоричен, че ако се намери бизнес подход по въпроса, партията му би го приветствала.

„Напоследък чувам, че има омански фонд, който да

бъде в състояние да покрие финансовите проблеми на банката. Чудесно, нека да се даде шанс и за бизнес решение на казуса“, казва тогава Местан. Той обаче е категоричен, че политиките не трябва да се правят, че „казусът не се търкаля“ в публичното пространство.

„Прекалено много интереси са засегнати на български граждани и на коректни кредитори“, казва Местан. Той допълва, че „за некоректните трябва да последва разкриване на банкови тайни, намеса на специализираните органи, преследване до дупка от страна на държавата“.

За разлика от лидера Местан, Йордан Цонев – председател на Комисията по бюджет и финанси – е крайно радикален във възгледите си. За него единственият възможен вариант за КТБ е обявяването ѝ в несъстоятелност. В интервю за Нова тв на 4 август той отправя множество тежки обвинения срещу КТБ и нейния мажоритарен собственик, призовава вложителите да изтеглят депозитите си веднага щом това стане възможно, внушавайки тезиси за непоправима криза и възникнали условия за обявяване на КТБ в несъстоятелност.

„КТБ трябва да бъде обявена в несъстоятелност, което не може да стане преди оценката на активите. Ние подкрепихме отварянето на кредитните досиета, за да е ясно кой какво е правил там. Банкерите тогава се изказаха, че това ще нанесе удар на цялата банкова система. Ако не може да се разкрие цялата банкова тайна, тогава предлагаме да се разкрие част от нея за големите вложители. Не може ДПС да бъде обвинявана за тази банка“, подчертава Цонев.

От ДПС искат още да се извадят кредитните досиетата на публичните личности и да се огласят, изтъква Цонев. Става дума само за политици, кметове, магистрати, съдии, прокурори.

„Движението не може да се сърди на един „никой“, ка-

къвто е шефът на КТБ Цветан Василев“, казва още Йордан Цонев. „ДПС е политическа партия, кой е Василев?“, коментира той.

Нито Йордан Цонев, известен с прякора Данчо Ментага, нито Лютви Местан обаче казват и дума за ролята на техния колега Делян Пеевски в целия скандал. Не казват нищо дори когато в някои медии са разкрити бизнеси на Пеевски чрез подставени лица и фирми.

Позиция на Реформаторския блок

Въпреки че официално се занимава с научни изследвания и ръководи изследователското звено „Лаборатория Управление на рискове“ на Нов български университет в София, един от **първите, които започват да говорят, изказвайки ясна теза, е Иван Костов**, бивш премиер (1997–2001), бивш министър на финансите (1990–1992) и изявен десен лидер и ментор на Реформаторския блок.

На 23 юни пред БНТ Костов споделя: „Гледам на себе си като на страж на финансовата и банковата стабилност на страната и ще воювам с всеки, който цели да разколебае доверието на хората в тези системи“. „Недостигът на ликвидност, заради който КТБ иска подкрепа и защита от БНБ, е много вероятно да е изначално причинен от масирано изтегляне от държавни предприятия на пари от банката. Ако това е станало – то това е нападение върху банката от страна на управляващите, на правителството или на част от управляващите. Не може полиция и прокуратура да влизат в банкова институция и да се създава криза на доверие, а после да се извиняват и да твърдят, че не са обискирали офиса на банката, а други фирми“. Костов е директен: „Трябва да се пресече опитът на Ахмед Доган да фалира държавата“.

На 15 юли в интервю пред bTV казва: „Има десетки решения, които да не прехвърлят никаква част от тежестите от спасяването на КТБ върху който и да е човек от страната. Тази банка може да бъде спасена от нейните вложители и от кредитираните от нея лица“.

Отново на 15 юли Костов споделя: „Крайната цел на нападението може да е пълна дестабилизация на страната, предизвикване на банкова криза и падане на валутния борд. В тази посока може да действат външни сили“. Запитан „Кои? Откъде?“, бившият премиер не отговаря директно. Той обаче дава пример с Украйна, върху която Русия през 2004 година е приложила сходен сценарий, довел най-напред до оставка на кабинета и парламента, а после и до смяната на президента.

Бившият премиер пояснява, че е вероятно крайната цел да е ликвидиране на натрупаните кредити, които ще трябва да плати държавата. В подкрепа той разказва историята за фалита на банката на Държавна сигурност – Първа частна банка.

Пред Дарик радио на 19 юли бившият премиер казва: „Кой иска да ликвидира тази банка? Доган, Пеевски, БНБ и прокуратурата ликвидираха КТБ. Защото освен интересите на големите вложители има огромно множество от институции, които живеят чрез тази банка. Нека носят отговорност тези, които са го направили и са довели до това“.

Според Костов е очевидно, че атаката срещу КТБ е тръгнала от корпоративния кръг около Доган и Пеевски, като „очевидно в определен момент е била подкрепена от Управителния съвет на БНБ.“

„Не знам поради какви причини, продължава Костов, управителят на БНБ се изложи, четейки нещо, което накрая се оказва невярно. В един момент атаката срещу КТБ беше подкрепена и от действията на прокуратурата. Така

че ето тези са очевидните замесени. Съдейки по реакцията на отделните политически сили, се виждаше абсолютно неадекватно поведение от страна на ГЕРБ, желание да се засили тази криза, да се превърне в обща банкова криза, за да бъде може би свалено правителството. Същото се вижда и от страна на вестниците, контролирани от кръга на Доган и Пеевски. Това за заподозрените. Аз не демонизирам Пеевски, това не е злото, това са интереси“, коментира Костов. Според него валутният борд също е заплашен.

От името на Реформаторския блок ген. Атанас Атанасов пред Нова тв казва: „Разпадът на политическото статукво спря плана за ограбване на КТБ, Гаранционния фонд и дори бюджета на страната“. Според Атанасов идеята е била всички проблеми на българската икономика да се вменят като вина и да се хвърлят върху трезора, а в суматохата да се приберат парите.

Позиция на „България без цензура“

Позицията по случващото се в КТБ на Николай Барев, евродепутат в групата на Европейските консерватори, е изключително променлива и нестабилна. След поредица от блуждаещи изказвания и нападки във всички страни, на 3 август, той призовава служебното правителство, което трябваше да бъде обявено на 5 август, да отвори банката и тя да заработи.

Според Барев трябва да стане ясно истинското състояние на КТБ, „защото според информации от международния одит тя не е в толкова лошо състояние, а бе убита по един брутален начин“.

Позиция на АБВ

Формацията около бившия лидер на българските социалисти и експрезидент два мандата – Георги Първанов, е с последователно становище, което е изразено ясно почти веднага след началото на кризата (в последните дни на юни). Прави впечатление близостта на тезите, изразявани от ляво ориентираната партия АБВ, с позицията на бившия десен министър-председател Иван Костов.

АБВ настоява за бързо оздравяване на КТБ и определя позицията на ключови държавни институции по въпроса с банката като „неадекватна“. **От партията на Първанов остро критикуват прокуратурата и решенията на Българската народна банка и кабинета „Орешарски“ и настояват оздравяването на КТБ да не е за сметка на данъкоплатците.**

АБВ се е обединила върху едно решение, а именно да бъде създадена независима работна група, която трябва да провери ефективността на банковото законодателство и правилно ли е действала БНБ в тази кризисна ситуация. „Предлагаме тази независима експертна група да провери действията на БНБ по целия този случай и тя да бъде оглавена от експерти от европейския банков орган и Европейската централна банка“.

Бившият вътрешен министър от БСП и сега активист от АБВ Румен Петков заявява в интервю по Нова тв: „Цялото ръководство на БНБ, ДАНС, главният прокурор трябва да влязат в затвора веднага и на часа. С твърденията си нашият гуверньор ще бъде съден от международния одитор. Проследете каква ще бъде съдбата на Искров в краткосрочно време – към коя политическа партия ще се ориентира. Трябва да има независима международна проверка със съдействието на Европейската централна банка

и да бъдат прегледани действията на институциите по отношение на КТБ“.

Бившият външен министър от БСП и бивш евродепутат Ивайло Калфин пред bTV заявява: „Кризата в банковия сектор и специално в КТБ е истинска криза, но тя беше предизвикана изкуствено с помощта на тези институции, които иначе би трябвало да съблюдават точно за стабилността на системата. Общо взето правилата за справяне с подобен тип кризи са написани добре и те просто трябва да се спазват, но за съжаление не виждам желание от отговорните фактори да ги приложат... Очевидно е, че в БНБ не са си свършили работата в областта на банковия надзор, очевидно е, че прокуратурата спомогна за дестабилизацията на ситуацията“.

„КТБ е проблем на институциите. Има пълна неадекватност. Банката нарочно бе разклащана от институциите“, твърди Калфин в друго интервю, този път за националната телевизия.

Позиция на НФСБ

Лидерът на националистическата формация Валери Симеонов твърди, че „кризата започна от опита за дискредитиране на Цветан Василев чрез неговата банка. С други думи, кризата започна от изтеглянето на парите на държавните енергийни предприятия от КТБ. Държавата е в основата на атаката срещу Корпоративна търговска банка, тъй като, за да изтеглят държавните дружества своите авоари, първият отговорен е Пламен Орешарски. Следващият отговорен е Иван Искров. Той е виновен в това, че не е упражнявал необходимия задължителен контрол върху работата на Корпоративна търговска банка, за да не се допусне раздаването на невъзвращаеми кредити. „Къде

беше господин Искров, за да следи балансите на КТБ?“, пита той.

Реакцията на експертите

Стоян Александров, бивш banker, ръководител на катедра „Финанси“ в УНСС, бивш министър на финансите: БНБ и правителството не реагираха навреме

„Ако акционерите гарантират ресурс, КТБ може да възобнови дейността си след няколко седмици“, смята bankerът.

Още в 19 часа на 20 юни, в деня когато КТБ затваря врати, доц. Стоян Александров излиза с експресно интервю, публикувано от Investor.bg

„Намесата на БНБ в КТБ е закъсняла“, твърди ръководителят на катедра „Финанси“ в УНСС. „Аз се удивих, след като гуверньорът се изпусна, че може да има евентуално купувачи на банката. Това малко ми намирисва, че едва ли не банката предварително е „сготвена“ за някого“ е директният коментар на бившия финансов министър.

„Последиците от решението на БНБ да постави под специален надзор КТБ ще станат ясни, след като квесторите анализират състоянието на банката и проведат разговори с акционерите какви са им намеренията. Банката изпадна в ликвидна криза, но това е нормално при изтеглянето на средства.

Според него ситуацията може да бъде стабилизирана от акционерите. „Ако се види, че дупката е например 1 млрд. лв. и акционерите кажат, че могат да гарантират този ресурс, квесторите след една или две седмици могат да възстановят всички операции на банката и тя да работи нормално“, посочва Александров.

Той допълва, че най-важно сега е да се успокои обстановката. „След като руснаците декларират, че ще помогнат на банката, не е изключено и другите акционери да го направят“, предполага финансистът.

Александров припомня, че банката е публична компания и за да се увеличи капиталът ѝ, трябва да се разработи проспект, който да бъде одобрен от КФН. „Това е сложна и дълга процедура. По-бързо проблемът ще се реши, ако акционерите депозират средства и публично декларират, че ще стоят твърдо зад банката. Тогава всичко си идва на мястото“, смята той.

„Проблемът е, че и БНБ, и правителството проспаха събитията и реагираха постфактум. Те трябваше да излязат и да кажат: да, има слухове около банката, заедно със собствениците имаме решение на въпроса. Да се успокоят хората, а не да стоят в неведение. Две седмици се излива помия върху банката, никой не взема отношение“, заявява той.

„Правителството мълчи. От две седмици се говори... какви нерви трябва да имат клиентите на банката?“, пита Александров.

„Доколкото имам информация, фактически правителството събори банката поради простата причина, че основните пари, които излязоха от нея, са на държавните структури. Как преди няколко години правителството и гуверньорът защитиха една друга банка и правителството депозира 500 млн., а сега изведнъж тръгнаха да теглят държавни пари“, пита Александров.

Той отправя критика за случилото се специално към премиера Пламен Орешарски. „Ако точно в този момент, когато толкова се говори за тази банка, те са позволили изтеглянето на държавните пари от нея, това не може да стане тайно. След големите трансфери на големите фирми

се нареждат и обикновените хора“, казва още Стоян Александров.

Той критикува БНБ, защото не е било обяснено достатъчно, че разследването срещу подуправителя на БНБ Цветан Гунев е само на базата на обвинения. „След като целенасочено се атакува една банка и се мълчи, резултатът е бил очакван“, смята той.

„Ако заинтересовани лица пуснат още някоя подобна публикация, случилото се може да се повтори и с друга банка. Тогава зимата на Жан Виденов ще ни се види мъглива пролет. Трябва да реагираш адекватно и навреме, а не да следваш събитията“, коментира още той.

Стоян Александров, Христина Вучева, Емилия Миланова, Иван Костов, Владимир Каролев, Емил Хърсев, Красимир Ангарски, Ангел Божилов, Валери Димитров, Ваня Борисова, Камен Тошков, Огнян Донев, Румен Радев, Румен Симеонов, Сашо Дончев, Тодор Табаков създават Експертен консултативен съвет по проблемите на КТБ и излизат с декларация, че ще предложат решение за оздравяване на банката.

Тук следва да се има предвид и това, че част от експертите са и бивши значими политически фигури – Иван Костов, Стоян Александров и други.

АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ
КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ
БЪЛГАРСКА СТОПАНСКА КАМАРА
СЪЮЗ НА БЪЛГАРСКИЯ БИЗНЕС
БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-
ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА
КОНФЕДЕРАЦИЯ НА
РАБОТОДАТЕЛИТЕ И
ИНДУСТРИАЛЦИТЕ В БЪЛГАРИЯ
КОНФЕДЕРАЦИЯ НА
НЕЗАВИСИМИТЕ СИНДИКАТИ
В БЪЛГАРИЯ
КОНФЕДЕРАЦИЯ НА ТРУДА
„ПОДКРЕПА“

ДЕКЛАРАЦИЯ

НА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЕКСПЕРТНИЯ КОНСУЛТАТИВЕН
СЪВЕТ КЪМ НАЦИОНАЛНО ПРЕДСТАВИТЕЛНИТЕ
СИНДИКАЛНИ И РАБОТОДАТЕЛСКИ ОРГАНИЗАЦИИ
ОТНОСНО КАЗУСА „КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА“

Ние, посочените независими професионалисти, специалисти в областите на националната икономика, финансите, бизнеса, счетоводството и правото, събрани по покана на националните работодателски и синдикални организации в България, решихме да създадем Експертен консултативен съвет по проблемите на икономическата група КТБ, чиято цел е в диалог да разработи и да предложи балансирано рационално решение, което да обсъди в диалог с всички заинтересувани страни.

От малкото публично оповестени факти и данни за състоянието на двете банки в групата на КТБ става ясно, че липсват доказателства за несъстоятелност на банката, а напротив, показват, че с разумни мерки и временна фи-

нансова подкрепа КТБ може да бъде оздравена и да продължи да работи.

А според извършените одиторски проверки дъщерната ѝ банка, изглежда, може да възстанови операциите си незабавно дори и без външна подкрепа.

Обезпокоени сме от бездействието, мълчанието на органите на банковия надзор, надзора над публичните дружества и финансовите пазари и на държавната администрация и от нежеланието им за диалог с независимите експерти, работодателските и синдикалните организации.

Според нас днес оздравяването и стабилизирането на банките от групата на КТБ е напълно възможно, но ако незабавно не бъде разработена и приложена подходяща оздравителна програма, не след дълго принудителното спиране на двете поставени под особен надзор банки ще направи спасяването им невъзможно, а несъстоятелността им – неизбежна.

Ние сме притеснени от изявленията на политиците, следствието и прокуратурата, които представят несъстоятелността на засегнатите банки като предрешен въпрос на време.

Според нас загубите от тази несъстоятелност ще надхвърлят значително разходите за тяхното оздравяване и стабилизиране. От несъстоятелността на КТБ ще пострадат тежко десетки хиляди фирми, стотиците хиляди заети в тях и цялото национално стопанство. Здравият разум налага да се опитаме да избегнем този пореден тежък удар върху българската икономика.

Приемаме за наш граждански дълг да се включим в обсъждането, подготовката и договарянето на разумна стабилизационна програма и да помогнем със знанията и опита на всеки един от нас за намирането на подходящо решение на проблемите на групата КТБ.

08 август 2014 г., гр. София

Членове на Експертния консултативен съвет:

1. Валери Димитров
2. Ваня Борисова
3. Емил Хърсев
4. Камен Тошков
5. Красимир Ангарски
6. Огнян Донев
7. Румен Радев
8. Румен Симеонов
9. Сашо Дончев
10. Тодор Табаков

Константин Пенчев, омбудсман на България, в интервюта за ТВ 7 и пред Националното радио казва:

„Сценарият, който някой беше написал за Корпоративна търговска банка (КТБ), не можа да се случи, защото хората не позволиха. Те реагираха не както очакваше ръководството на БНБ и тогава започнаха разнобоите. Сценаристите вече не са на нивото на гражданите и техния интелект“. Той отбелязва, че низът от неадекватни действия на държавните институции по този случай дава основания срещу държавата успешно да се водят дела и признава, че вече има доста жалби от хора, които имат текуща нужда от парите си и не могат да разполагат с тях. Проблемът с КТБ е изцяло проблем на институциите, а поставянето ѝ под особен надзор – предизвикано от непремерените им действия, смята Пенчев. Къде е бил банковият надзор, когато КТБ даваше високи лихви, пита той и напомня, че държавата също си държеше парите в КТБ, а два дни преди банката да бъде поставена под особен надзор, от БНБ заявиха, че тя е в добро състояние. Нямаме

условия нито за банкова криза, нито за финансова – някой си играе с огъня, заявява омбудсманът.

Случаят с КТБ е като параграф 22. „Всички знаем, че трябва да се направи нещо, а БНБ дори не отговаря“. „Компетентните органи не дават знак, че изобщо са чули това, което казвам. Аз го правя под натиска на хора, които си изливат мъките при мен всеки ден, защото не могат да използват парите си. Аз самият не съм вложител в банката, но представлявам тези хора“. „БНБ има два варианта по закон. Или банката може да се оздрави и се прави веднага план за това, или ако не може – се отнема лицензът и започва Фондът да изплаща на хората“. „Тази супербанка растеше много бързо и всички банкери казаха, че това не е възможно и е подозрително. Под благосклонния поглед на БНБ и това е създадо рисковите ситуации. Тя се сгромоляса толкова бързо не заради бързия растеж, а защото политиците, същите или други, решиха, че тя трябва да бъде унищожена. В момента тя стои заключена и никой не знае какво се случва. Това не е законовата идея на особенния надзор“.

На 26 август в ново интервю за БНТ, омбудсманът отново се включва: „Проблемът с банката може да се реши от хората във властта. БНБ се опитва да все паника с изказването, че ако КТБ фалира, държавата няма пари да покрие гарантираните влогове до 100 000 евро. По думите на Пенчев „малко преди да се разпусне парламентът, в него беше внесен текст, с който всяването на паника за банковата система трябваше да се криминализира. Ако това не е всяване на паника, да се каже, че държавата няма пари?“, коментира омбудсманът обявата на БНБ.

„Проблемът с КТБ може да бъде решен от хората във властта, тъй като е политически. В момента вложителите и служителите протестират съвсем оправдано“, казва

Пенчев, подчертавайки, че финансовата институция е рухнала „заради бездействието на БНБ“.

Ако служебното правителство има воля, може да реши казуса с КТБ, тъй като законът не пречи да се намери решение на проблема. За Пенчев, който е и бивш председател на Върховния административен съд (ВАС), в случая правителството може да вземе мерки, тъй като оторизираният орган – БНБ, не желае.

От самото начало на конфликта синдикалистите имат ясна позиция и тя не е изговорена на езика на bankerите:

За Димитър Манолов, вицепрезидент на Конфедерацията на труда „Подкрепа“: „Сценарият за Корпоративна търговска банка не е писан от специалисти по банки“. Според синдикалиста „сценарият за КТБ е писан по милиционерски начин“ и той не престава да твърди това от самото начало на кризата. За Манолов **„цялата история е политически опакована**, за да направи разговора неразбираем за хората“. Според него става дума за добър и лош олигарх. „Българската народна банка трябва да обясни на хората какво става, защото в банката и сега стават лоши неща“, казва още Манолов. Професор Валери Димитров, виден икономист и бивш директор на Сметната палата, който е събеседник на Манолов в общо интервю по БНТ, посочва, че БНБ трябва да започне диалог, защото в този случай мълчанието не е злато. Според него в централния депозитар има специалисти, които могат да предприемат действия.

От своя страна Пламен Димитров, президент на синдиката КНСБ, в друго интервю заявява: „Безпрецедентно представителните организации на бизнеса и труда излязохме преди няколко седмици с обща позиция. Нашата

позиция е, че проблемът с КТБ е сериозен, но в никакъв случай, не може да се твърди, че има банкова криза. От тази гледна точка не може да се твърди, че банковата и финансовата система на държавата са под някаква форма на заплаха. От друга страна, проблемът не трябва да се подценява, затова ние търсим решение с конкретни механизми и хора, които знаят за какво става дума“.

„През тези две седмици опитахме да предложим на гуверньора на БНБ да създаде независим надзорен орган, който да наблюдава и да помага на квесторите в КТБ. Той не се съгласи и вчера четирите организации на бизнеса и двата профсъюза се събрахме и създадохме Обществен консултативен съвет за КТБ с участие на ключови имена, които са известни във финансовата, правната и бизнес сферата със сериозна независимост – Красимир Ангарски, проф. Валери Димитров, Христина Вучева, Емил Хърсев, Камен Тошков и др.“.

По думите на президента на КНСБ тези специалисти „ще направят анализ на реалната ситуация на нещата, тъй като тяхната експертиза позволява дори от публично оповестената информация да се направят изводи и да се зададат въпроси, които не са били зададени“.

Във връзка със създаването на Обществен консултативен съвет за КТБ от името на работодателските организации председателят на КРИБ Огнян Донев заявява, че четирите работодателски организации и двата най-големи профсъюза, които представляват значителна част от активното население на България, са сметнали, че е техен граждански дълг да вземат мерки в тази „особена ситуация“, при която доверието към регулаторите в страната е около нула.

Председателят на Българската стопанска камара Огнян Донев в интервю за сайта clubz.bg споделя: „В ме-

морандума на Експертния консултативен съвет, който публикувахме на 8 август, задаваме въпроси – защо БНБ не направи първо, второ, трето, десето... Колкото повече бездействия БНБ, толкова по-сигурна е смъртта на КТБ. Това е категорично. Няма нужда да си доктор, за да разбираш, че пациентът ще умре, ако не се погрижим за него. В тази банка има много интереси, не можем с една и съща загриженост да се отнасяме към всеки поотделно, фокусирали сме се върху принципния въпрос колко обществено важно е банката да бъде оздравена – с търговски, пазарни инструменти, а не с парите на всички данъкоплатци. Не може да е общественоприемлив механизъм всички да плащаме. С експертизата, която предоставяме в лицето на хората, участващи в този обществен съвет, доказваме, че има технология банката да бъде извадена. 25 хиляди човека работят в предприятията, на които парите им са в тази банка, това са много българи, това са 25 хиляди семейства. Хора, които не могат да си получат заплатите. Утре предприятията им ще забуксуват, защото нямат пари за суровини, не могат да обслужат производството. Това е проблем на обществото, не на един или друг, който в момента се изживява като държавата... Не можем да ги оставим на мира! Това е наш проблем и няма кой друг да го реши, освен ние. Не държавата. Самата държава винаги е проблем“.

На въпроса „Бездействието около КТБ въпрос на неграмотност ли е?“, Донев отговаря: „Не, не. Абсолютно съзнателно, планирано, режисирано. Самият факт, че заповедта, с която търсят Цветан Василев, беше оповестена на рождения му ден... Не трябва да си много интелигентен, за да се сетиш, че е специално направено“.

КАК СЕ СЪЗДАДЕ КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА

Мнозина днес се питат кога и как се е „родила“ банката, която стана център на такъв грандиозен и грозен скандал. Това е повече от логично, защото, когато хиляди българи имат интереси в една кредитна институция, не им е безразлично откъде е тръгнала тя и как се е развивала през годините. Тази биография не е просто едно разширено формално CV, а нещо много повече. Когато искаш да ти вярват, трябва да си открит и да не се срамуваш да кажеш кой си. Доверие се гради по този начин. Недоверие – също.

Преди демократичните промени през ноември 1989 г. всички банки в България са държавни. Това, разбира се, е известно на всички.

Социалистическата национализация е акт, извършен от представителите на народната власт след преврата за едни, а за други социалистическа революция на 9 септември 1944 г. Национализацията ликвидира частната собственост върху средствата за производство и частните компании – банки, фабрики, застрахователни дружества, магазини, занаятчийски работилници, предприятия и пр.

Национализацията започва през 1946 г. с одържавяване на застрахователната дейност.

На 17 май 1947 г. Политбюро на ЦК на БКП създава специална секретна комисия със задачата да изработи предложение кои предприятия да бъдат национализирани. Пак нелегално се подготвят кадри, които да заемат ръководните длъжности в тези компании.

На 23 декември 1947 г. рано сутринта специално обучени кадри за бъдещото управление на предприятията за национализиране и милиционерски части блокират достъпа на собствениците до архива, касата и управлението. Създаденият Закон за национализацията на частни индустриални и минни предприятия за провеждането на този акт е приет от Шестото велико народно събрание същия ден по-късно, в 10 часа. В 11 часа собствениците са изгонени от собствените им предприятия, иззети са всички техни документи, ключовете на фабриките и са назначени комеданти, които да охраняват вече държавните фабрики.

От банките са буквално присвоени милиарди левове и стотици милиони в чужда валута. Сумите са обявени за „незаконно придобити“, защото хиляди вложители не са могли да докажат произхода на своите капитали и спестявания. А не са могли да го направят, защото народната власт ги е обявила за „неморално придобити“ по презумпция.

Някои източници твърдят, че конфискуваните милиарди са отишли за изплащане на репарации след Втората световна война по силата на Парижкия мирен договор. Става дума за над 110 милиона долара по тогавашния курс. Плащанията към Гърция, Югославия и Съветския съюз например са извършени чрез стоки. Югославия пък ни опрощава дължимото, така че парите са отишли някъде другаде. И до момента няма открити документи, които да осветляват този въпрос.

„Българинът ще стане велик гражданин на света в деня, когато зареже най-долното си качество – винаги да гледа да мине тънко и да не си плати справедливо за това, което получава“. Това го е казал гениалният банкер и политик Атанас Буров. Вероятно е имал предвид и въпросната национализация и заграбването на депозити-

те на хиляди българи след идването на власт на отечественофронтовското правителство. *„Не може да направим щастливи едни чрез нещастieto на други“*, допълва банкерът.

Една от най-големите банки (те са само няколко) до 10 ноември 1989 г. е Българската външнотърговска банка (БВБ). Тя е създадена през 1964 г., за да обслужва международната търговска дейност на контролираната от държавата икономика. През 1988 г. БВБ и Внешэкономбанк – Русия, създават съвместна финансова компания. След промените БВБ се преименува на Булбанк, а съвместната компания с руската банка се преобразува през 1994 г. в Корпоративна търговска банка АД (КТБ). През 1995 г. Русия излиза от съдружието и КТБ става изцяло дъщерно дружество на Булбанк.

През 2000 година държавата решава да освободи Булбанк от всичките ѝ дъщерни дружества чрез приватизация и продава КТБ. Настоящият мажоритарен акционер на КТБ Цветан Василев участва със собствени средства в сделката по придобиването ѝ. Когато сегашното ръководство на банката в лицето на Управителния и Надзорния съвет влиза в КТБ АД през 2000 г., банката няма нито един раздаден кредит и нито един клон.

Развитие на КТБ от 2000 до 2014 г.

Новият мениджмънт начертава стратегия за развитие, насочена изключително към кредитиране на корпоративни клиенти. Още през 2000 г. се решава, че КТБ ще се специализира в няколко основни направления – обслужване на енергийния сектор, инфраструктурни проекти, експортно и предекспортно кредитиране, финансиране на приватизационни сделки.

Това се оказва добър ход и само за 4 години банката от почти никому неизвестна става една от водещите финансови институции в България – две поредни години е обявявана за най-динамична банка на годината, през 2004 г. възвръщаемостта на активите ѝ достига средните за сектора – над 1,8%, а на собствения капитал – около 20%. Въвеждат се най-новите технологии, системи за бързи разплащания, електронно банкиране и др. Под мотото „Клиентите са ни скъпи“ КТБ изгражда дългосрочни партньорски отношения със своите клиенти, като на първо място им предлага отлично обслужване, персонализирани продукти и услуги и разбиране към потребностите им от развитие. Индивидуалният подход, кредитирането изключително на корпоративния сектор, специализацията по отрасли и познаването на целевите пазари, по-високата ефективност на банката (поради по-ниските ѝ оперативни разходи за офиси и персонал в сравнение с банкирането на дребно) са сред основните предпоставки за нейното развитие и успех през годините.

През 2007 г. КТБ е публично дружество с двустепенна система на управление, чиито акции започват да се търгуват на Българската фондова борса (БФБ) – София. През 2010 г. КТБ е девета по стойност на активите, но четвърта по абсолютна стойност на печалбата сред българските банки. Година по-късно КТБ е на седмо място с дял от активите на банковата система на България от 5,26%. Към края на 2012 г. КТБ увеличава активите си с 39,4% спрямо 2011 г. до 5,64 млрд. лв., което я нарежда на шесто място по този показател.

Паралелно с утвърждаването си на българския пазар КТБ става все по-значима финансова институция и в международен план. През 2012 г. Корпоративна търговска банка АД за втора поредна година отбелязва най-големия

скок в класацията Top 100 SEE Banks, като се нарежда на 24-то място сред най-големите банки от Югоизточна Европа. Това е с 11 места напред в сравнение с класацията за 2011-а, когато банката е на 35-о място, и с 22 места нагоре спрямо 2010 г.

В края на юни 2013 г. по официални данни на БНБ КТБ е пета по размер на активите, трета по печалба и на първо място по ръст на депозитите. Към 30 ноември 2013 г. КТБ вече е четвъртата по големина банка в България с активи от над 6,7 млрд. лв. (7,99% пазарен дял по този показател), с 10,04% дял при депозитите от населението и с 13,07% дял от кредитите, отпуснати на бизнеса.

За първото тримесечие на 2014 г. Корпоративна търговска банка АД отчита 18% ръст на нетната печалба на годишна база, а активите ѝ се увеличават до 7,3 млрд. лв.

Години наред банката е най-големият кредитор в енергетиката както на държавните компании, така и на частните фирми. Много от най-важните за стабилността на енергийната система дружества получават кредитиране за свои проекти и за текущата си дейност при най-добри условия, а понякога и в момент, когато всички други финансови институции им отказват подкрепа. Сред тях са „Булгаргаз“, НЕК, АЕЦ „Козлодуй“, „ТЕЦ Марица-изток 2“ и др.

Почти няма дружество от военнопромишления комплекс (ВПК), което да е оцеляло без помощта на КТБ – финансовата институция е сред малкото в България, готови да кредитират оръжейните фирми, да им издават гаранции и акредитиви, защото чуждите банки намират сектора за рисков и отказват. А там са заети пряко и косвено около 100 хиляди души. През март 2013 г. КТБ е единствената банка, която се съгласява да отпусне кредит на „Вазовски машиностроителни заводи“ в Сопот (ВМЗ – Сопот), кога-

то близо 3000-те служители на завода не получават заплатите си. През 2010 г. банката също реагира спешно, когато заводът остава без средства за обслужване на текущата си дейност. През всички години, в които дружеството е в изключително тежко финансово състояние, включително със запори на сметките му от държавата във връзка с публични задължения, КТБ го поддържа да оцелее.

КТБ е основна кредитираща банка също за „Аркус“, „Арсенал“, фирми в пътностроителния бранш – като се започне от „Трейс“ и „Главболгарстрой“ и се мине през „Ес Ка – 13“ и всичките им доставчици. КТБ осигурява на тях и на техните партньори така необходимото им свежо финансиране при условия на много сериозно разсрочено плащане, което им позволява да осъществяват проектите си, в това число и по държавни и обществени поръчки, без да се притесняват, че възложителите не могат да им платят веднага.

Банката финансира и дейността на „Петрол“ въпреки тежките проблеми и вътрешните междуособици в дружеството през годините, защото това е структуроопределяща компания за българския пазар с няколко хиляди служители в нея.

В обобщение – редица български компании от всички сектори стават клиенти на КТБ в много тежък за тях момент – някои още през 2000 г., а след подкрепата от страна на банката след време се нареждат сред най-големите данъкоплатци на България (енергийни дружества, пътностроителни фирми, дружествата от ВПК, „Петрол“ АД, заводът за производство на хартия в Костенец – ХХИ АД, заводът за производството на стъклен амбалаж „Рубин Инвест“ и мн. др). Клиенти на банката са и важни компании от добивната и преработващата промишленост, водоснабдяването и канализацията, културата и спорта,

производството и разпределението на електрическа и топлинна енергия, научните изследвания, селското стопанство, търговията, финансите и мн. др.

КТБ, Цветан Василев и спортът

„КТБ за мен са повече от партньори, в тяхно лице виждам приятели“, казва големият български гимнастик Йордан Йовчев, когото Корпоративна търговска банка АД спонсорира за реализацията на грандиозния му галаспектакъл „Пътят“. През 2013 г. с пищно шоу в зала „Арена Армеец“ пред повече от 12 000 екзалтирани зрители единственият гимнастик в света, участвал в шест олимпиади, слага край на активната си състезателна кариера.

През последните 7 години чрез инициативата си „Голям чек“ Корпоративна търговска банка АД премира всички български спортисти, спечелили златни медали от олимпиади, световни и европейски първенства. Идеята за поощряването на шампионите е на Цветан Василев. От 2007 г. всички български спортисти, спечелили златен медал на европейско, световно първенство и олимпиада, получават поощрения. Цветан Василев и представители от ръководството на Корпоративна търговска банка АД лично раздават над 35 „чека“ на обща стойност над 580 000 лева на българските шампиони в различни международни състезания.

През годините КТБ АД и Цветан Василев подпомагат спорта и чрез редица спонсорства – от 2008 г. до момента са финансирали Българската федерация по мотоциклетизъм (БФМ) с над 3 милиона лева. Цветан Василев неведнъж лично е подпомагал и четирикратния европейски шампион по супермото в клас S Open – Ангел Караньотов за участието му в европейски и световни шампиона-

ти. *„На мен г-н Василев ми е помогнал за 4-те европейски титли. Той обича и крепи спорта, даже изпълнява функциите на държавата в спорта“*, казва Ангел Караньотов, цитиран от сайта moto-zone.bg, а неговият баща и треньор Ивайло Караньотов допълва: *„Нашият спорт беше пред закриване, но Цветан Василев ни спаси“*.

През 2009 г., след над 10-годишно прекъсване на габровската волейболна традиция, Цветан Василев застава зад идеята за изграждането на силен волейболен отбор в родния си град. Той поема издръжката на волейболен клуб „КВК Габрово“, създаден три години по-рано. При основаването през 2006 г. мъжкият представителен отбор участва в третия ешелон на националното ни първенство. Само за четири години клубът изминава пътя от най-ниското стъпало до елитната група на страната в българския мъжки волейбол. От 2010 г. насам „КВК Габрово“ е част от Суперлигата на България, записва три поредни участия в европейския турнир CEV Challenge Cup. През сезон 2012/2013 „КВК Габрово“ стига до 1/8 финал в състезанието, след като елиминира чешкия „Волейбал Бърно“ и швейцарския шампион „Шеноа“ – Женева.

През 2012 г. КТБ АД става генерален спонсор на Българската федерация по волейбол (БФВ) за срок от 4 години. Банката е генерален спонсор също и на Българската федерация по тенис (БФТ), на Асоциацията на балканските атлетически федерации (АБАФ), на Българската спортна федерация за деца, лишени от родителски грижи.

Каузата футболен клуб „Ботев“ (Пловдив)

Едва ли има фен на спорта, който да не знае, че от няколко години насам Цветан Василев е собственик на ПФК „Ботев“ (Пловдив). „Ботев“ (Пловдив) е футболен клуб с

верни привърженици, които се конкурира с най-добрите български отбори в „А“ група на футболното ни първенство. Само допреди 2–3 години той беше изпаднал във „В“ група, управляваше се от сдружение на фенове и имаше финансови проблеми, които изглеждаха нерешими. Как се случва трансформацията? Цветан Василев решава да подаде ръка и превръща „Ботев“ в акционерно дружество. Банкерът придобива 90% от активите на ПФК „Ботев“ (Пловдив) АД, а 10% остават собственост на феновете. Такава е договорката между двете страни. Междувременно отборът подобрява играта си и преминава в „Б“ група.

Освен че гарантира финансовото спокойствие на отбора, банкерът веднага започва да инвестира в развитието на детско-юношеската школа на „Ботев“ (Пловдив) и в ремонт на стадион „Христо Ботев“. Амбицията на Цветан Василев е в близко бъдеще стадионът да отговаря на изискванията за лиценз за УЕФА.

С играчите се подписват професионални договори, а заплатите на треньорите са увеличени. Децата, които дотогава плащат месечни такси, за да тренират, се освобождават от това задължение. Ръководството на клуба подписва договор с 3 близки до Пловдив села, за да се ползват подходящи терени за база на детско-юношеската школа. За първи път Цветан Василев се представя лично пред феновете на клуба на коледното тържество, организирано от сдружение ПФК „Ботев“, в края на 2011 г.

„Реших да инвестирам в „Ботев“ заради историята и невероятната публика, която не престана да подкрепя своя отбор в най-тежките му години. Голямото желание на всички ни е да видим „Ботев“ отново в елита на българския футбол навръх стогодишния юбилей. През следващата година ни предстои много, много работа“,

казва Василев, цитиран от официалния сайт на клуба botevplovdiv.bg.

През март 2012 г. хиляди привърженици на „Ботев“ (Пловдив) празнуват на централния площад в Пловдив 100-годишнината от основаването на клуба. В Градската художествена зала е открита изложба на трофеи и отличия на отбора и неговите футболисти през годините. Собственикът Цветан Василев награждава с почетни знаци отличени ветерани на „Ботев“.

В преследване на поставената цел – отборът да играе в „А“ група, следват треньорски промени, а инвестициите в базата на клуба се увеличават. Одобрен е работен проект на стойност 8,5 млн. лева за изграждане на спортно-възстановителен център в Коматево, който да се ползва от представителния тим и цялата школа на „Ботев“ (Пловдив). Изискването по концесионния договор за терена в пловдивския квартал е за двойно по-малка сума – 4,7 млн. лева.

„Ботев“ (Пловдив) продължава своя възход и в края на май 2012 г. след бараж и победа над „Спортист“ (Своге) заслужено влиза в „А“ група. Цветан Василев е изпълнил обещанието, дадено пред феновете – за 100-годишнината на клуба „Ботев“ (Пловдив) е в елита!

„Много благодаря на момчетата, на спортно-техническия щаб, на публиката и на всички, които днес ни правят щастливи. „Ботев“ е марка в българския футбол и беше редно да се завърнем в „А“ група. Труден път, сложен, но важното е, че успяхме. Този успех днес няма да е последен за клуба ни, тепърва ще печелим. „Ботев“ е обречен на успехи!“, казва Василев, цитиран от Радио Пловдив, и кани пловдивчани да отпразнуват победата на площад „Централен“ в града.

В началото на 2013 г. старши треньор на отбора става

Станимир Стоилов. В следващите няколко месеца под негово ръководство „Ботев“ (Пловдив) побеждава в срещи дългогодишни лидери в „А“ група като „Левски“ и „Литекс“.

По случай 100-годишнината на клуба и по инициатива на Цветан Василев легендарните британски изпълнители от Deep Purple са поканени да изнесат концерт в Пловдив. На 3 юни 2013 г. на стадион „Христо Ботев“ групата прави грандиозно шоу, което завършва със заря и с възторжени песни в прослава на отбора от агитката на „Ботев“ (Пловдив).

Отборът се класира на четвърто място във футболното първенство на България. Непосредствено преди тегленето на жребия за евротурнирите 2013/2014 г. ЦСКА, който е на трето място, се отказва от участие в „Лига Европа“.

Така „Ботев“ (Пловдив) получава шанс да заеме мястото на ЦСКА в престижния турнир и доказва, че го заслужава. Отборът поставя рекорд в своята история – изиграва 6 поредни мача в европейски турнири без загуба. Първо отстранява казахстанския „Астана“ с общ резултат 6:0 (като гост побеждава с 1:0, а като домакин – с 5:0), след това надиграва „Зрински“ (Мостар) с общ резултат 3:1 (1:1 като гост и 2:0 като домакин) и два пъти завършва с равен резултат срещу германския „Щутгарт“ (1:1 в домакински мач и 0:0 като гост).

Проектът „Ботев“ (Пловдив) е дългосрочен, а успехите са резултат от следването на ясна програма. Цветан Василев го доказва, като продължава да контролира целия процес – от привличането на добри футболисти и треньори до развитието на собствената школа на „Ботев“ (Пловдив), изграждането на база в Коматеево и инвестиции в основния стадион „Христо Ботев“.

Срокът, който Община Пловдив определя за завършва-

не на базата в Коматево при подписването на концесионния договор, е 3 години. Добрата организация, ентузиазмът от възхода и амбицията на Цветан Василев да създаде максимално добри условия за развитие на отбора ускоряват проекта и той е осъществен само за 15 месеца. На 18 септември 2013 г. в Коматево е открито най-модерното спортно съоръжение в България. Комплексът включва 5 футболни терена с осветление, трибуна с 2000 седящи места, многофункционална спортна площадка, писта, пясъчник, възстановителен център с басейни и джакузита, хотелска част, ресторант, търговски център и паркинг.

„Новата база означава, че в „Ботев“ моделът на изграждане на отбора е различен от този, който масово използват другите отбори“, казва Цветан Василев в интервю за sporta.bg при откриването и допълва: *„Тя показва дългосрочния план на този проект и е необходимата стъпка в това направление. Неслучайно тя дори изпревари като историческо време изграждането на новия стадион, от който, разбира се, и отборът, и обществеността се нуждаят и се надявам да го постигнем в кратко време. Според мен тя ще даде възможност за директно сравняване на нашия отбор и нашия футбол с най-добрите образци в Европа“*.

Междувременно футболният клуб получава стадион „Христо Ботев“ на концесия за 35 години. Минималната инвестиция, която изискват от общината, е 14 млн. лева, но плановете на Цветан Василев за пореден път са по-амбициозни – той решава да вложи около 20 млн. лева, така че новият стадион да може да приема мачове от европейските клубни турнири и на националните отбори. Въпреки че срокът за реконструкцията е до края на 2016 г., очаква се стадионът да бъде готов с две години по-рано – в края на 2014 г., а капацитетът му да е 18 000 души.

Банкерът подчертава, че проектът „Ботев“ е дългосрочен и няма да се преследва титлата на всяка цена, и продължава последователно да реализира плановете си, като създава всички условия за изграждането на отбор от европейска класа.

Въпреки финансовите затруднения след атаката срещу КТБ „Ботев“ (Пловдив) и до днес е сред лидерите в „А“ група на националното футболно първенство.

ОСОБЕНОСТИ НА БЪЛГАРСКИЯ БАНКОВ ПАЗАР

След падането на комунистическия режим в България през 1989 г. има няколко големи държавни банки, специализирани по отрасли, и много на брой малки държавни банки, бивши клонове на БНБ. Като цяло повечето са декапитализирани и имат сериозни обеми лоши кредити, наследени от социалистическата икономика. Започва реструктуриране и окрупняване, като идеята е малките да се вляят в големите, но процесът се оказва труден и продължителен. Всички банки са под шапката на Българската консолидационна компания (БКК), обединила в активите си над 70 държавни банки в България от началото на 90-те години на ХХ век.

Декларираните цели на консолидацията са да стабилизира банковата система и да я подготви за приватизация. След първата вълна консолидации остават седем обединени държавни банки – ОББ, Балканбанк, „Хеброс“, Експресбанк, Софиябанк, Сирбанк, Булбанк. Самостоятелни остават „Биохим“, Стопанска банка, Минералбанк, Пощенска банка, Банка за земеделски кредит. В началото на 1995 г. окончателно е одобрено сливането на Сирбанк, ТБ „Средец“, Карловската банка и „Елин Пелин“ в банка „Средец“, а по-късно през годината „Средец“, Софиябанк и „Биохим“ се консолидират в „Биохим“.

Успоредно с консолидацията започва приватизация на държавните банки. В края на 1993 г. БНБ отчита, че е приключила т.нар. тайна приватизация на банките, при която с увеличения на капиталите на някои банки държавният

дял в тях остава незначителен. Такива са случаите с Кристалбанк, Бизнесбанка, Първа източна международна банка, Агробизнесбанк, Туристспортбанк.

През 1993 г. БКК изготвя програма за приватизация, в която се предвижда, първо, да се продаде изцяло държавното участие в тези банки. Втората стъпка, предвидена в програмата, е делът на държавата в Банката за земеделски кредит (БЗК) да се намали от 42 на 25%, а третата – продажба на голяма държавна банка (ОББ, „Биохим“ или Балканбанк).

През 1994 г. служебното правителство на Любен Беров предлага парламентът официално да му възложи банковата приватизация, която да се извършва оперативно от БКК. Процесът се забавя заради прехвърлянето на инициативата в приватизацията между отделните институции и възникването на политическа криза. В края на 1994 г. се взема решение единствено за публична продажба на държавния дял в БЗК, а на борсите се пускат за продажба остатъчните акции в ТСБанк, Бизнесбанка, ПИМБ, Кристалбанк, Добруджанска, Агробизнесбанк. Също тогава се обявява, че частни лица ще могат да купуват акции от увеличенията на капиталите на Хебросбанк и Експресбанк. Правителството на Жан Виденов (БСП), което идва на власт в началото на 1995 г., спира този процес. Мотивът е, че ще се мисли нова концепция за банковата приватизация.

Кризата от 1996–1997 г. и масовите фалити на банки

Докато се случват описаните процеси, от 1993 до 1995 г., цялата банкова система работи на загуба и има отрицателен нетен лихвен доход. Доверието на населението се

разклаща, тръгват слухове за влошеното финансово състояние на някои големи банки и вложителите започват да теглят парите си от тях. Създава се паника и през 1996 г. тегленето на депозити се разпростира върху всички банки. Това предизвиква мащабна ликвидна криза. БКК започва да „национализира“ приватизираните пакети в държавните банки. Това става със схемата „Булбанк“, проведена през 1996 г., когато капиталите на всички държавни банки са увеличени за сметка на апортиране на ЗУНК-облигации*, като в увеличението се включва само държавата. В резултат се стига до инфлация и хиперинфлация. Един щатски долар достига стойност от 3000 лева. Фалират 15 банки (около 1/3 от всички), а много българи губят спестяванията си, трупани цял живот. Стопяват се и дълговете на т. нар. кредитни милионери.

Започват масови стачки и протести. През януари 1997 г. Жан Виденов подава оставка, правителството се оттегля, а Петър Стоянов, който по това време е президент, назначава служебен кабинет начело със Стефан Софийски. Първото решение на временното правителство е за провеждане на валутен борд в България. През май се провеждат предсрочни парламентарни избори, спечелени от СДС. Сформира се ново правителство с премиер Иван Костов.

---

* ЗУНК облигациите са дългосрочен дългов инструмент, емитиран през 1994 г., чрез който лошите кредити на държавните предприятия са преобразувани в държавен дълг. ЗУНК облигациите са с матуритет 25 години и падеж на 1 януари 2019 г. От 1 януари 1999 г. главницата на дълга се изкупува обратно. На 1 януари всяка година падежира по 1/20 от главницата. ЗУНК облигациите са безналични и лесно прехвърлими ценни книжа. Собствеността се удостоверява чрез сертификат. Те са деноминирани в щатски долари и евро. Всички лихвени плащания и обратното изкупуване на главницата се извършват в BGN по фиксинга на БНБ в деня на плащането.

На 1 юли 1997 г. влиза в действие Законът за валутния борд. Българският лев е фиксиран към германската марка в съотношение 1 марка към 1000 неденоминирани лева, а след отпадането на марката левът се фиксира към еврото.

Къде е Цветан Василев по това време

В началото на 1996 г. Василев е началник на управление „Валутни операции и ликвидност“ в Централна кооперативна банка и участва в нейното спасяване. За разлика от 15 други банки, рухнали от април до октомври 1996 г., ЦКБ оцелява. През 1997 г. Цветан Василев става член на Съвета на директорите на банката и остава на тази длъжност до напускането си през 1999 г.

През 1997 и 1998 г. банковите закони търпят сериозни промени. Банковият надзор получава много по-големи правомощия и отговорности. Изискванията за лицензиране се увеличават, а тези за капиталовата адекватност стават по-строги дори от възприетите стандарти от Базелския комитет за банков надзор*.

Извършва се приватизация на всички държавни банки, оцелели от фалитите през 1996–1997 г. С малки изключения купувачите са чуждестранни. Част от тях впо-

---

* Базелският комитет за банков надзор е учреден през 1974 г. в резултат на сериозни трусове на международните валутни и банкови пазари (най-вече фалита на Bankhaus Herstadt в Западна Германия). В комитета участват управителите на Централните банки от Белгия, Канада, Франция, Германия, Италия, Япония, Люксембург, Холандия, Швеция, Швейцария, Великобритания, САЩ. Комитетът издава следните два вида документи: цялостен комплект от основни принципи за ефективен банков надзор (Базелски основни принципи) и сборник с препоръки, насоки и стандарти, който се актуализира периодично.

следствие препродават банките на нови чуждестранни собственици два-три пъти по-скъпо. Обединена българска банка (ОББ) например е продадена за 3 млн. щатски долара през 1997 г., а 3 години по-късно – препродадена на Националната банка на Гърция срещу 260 млн. евро.

Както беше посочено, КТБ е една от малкото банки, приватизирана с изцяло български капитал през 2000 г. С приватизацията на „Биохим“ през 2002 г. делът на чуждите банки в общия дял на банковите активи достига близо 80%, а през следващите години до 2008 г. този дял е над 80%.

В годините на икономически растеж до влизането на България в ЕС приватизацията на българските банки от чуждестранни инвеститори изглежда като успешно решение. Но след началото на кризата се вижда истинската картина. Чуждите банки са кредитирали потребление, и то предимно на западни стоки и услуги, покупко-продажба на движими и недвижими имоти, а не производство. В резултат на което всеки втори българин е загънал в дългове, а ефектът върху икономиката е бил измамен и краткотраен.

В интервю за в. „Банкеръ“ от 14.05.2011 г. (автор – Петър Илиев) Цветан Василев коментира: *„Този ръст до голяма степен бе фалишив. Той бе следствие на външно финансиране, с което се кредитираше потреблението. При това говорим за потребителско търсене на вносни стоки – автомобили, яхти, обзавеждане, че дори и хранителни стоки. Да не забравяме строителството. Нали знаете, че голяма част от ръста на БВП през тези няколко години до 2008-а се дължеше на сделките с имоти. Тези сделки пряко или косвено се финансираха с пари от чужбина, без значение дали преминават през банките, или са под формата на преки инвестиции. Вярно е, че цялото това финансиране създаваше потребление, кое-*

то пълнеше хазната с данъци и даде възможност да се натрупа бюджетен излишък. Но в същото време нали си спомняте какви огромни търговски дефицити имахме. Тези дефицити означават изтичане на валута от страната. По мои изчисления 60% от това финансиране изтече обратно към чужбина за покупка на вносни стоки и по този начин чрез него косвено се финансираше развитието на чужди икономики. И България не е единствената държава, в която протичаха подобни процеси“.

След началото на световната икономическа криза, започнала през 2007 г., българските банки с чуждестранни собственици силно ограничават кредитирането и през 2013 г. делът на активите на българските банки нараства почти до 1/3 от всички раздадени кредити на пазара. Когато западните инвеститори се отдръпват, предимно банките с преобладаващо български капитал продължават да подпомагат бизнеса у нас и КТБ АД е сред най-активните в това отношение. До момента на втората банкова криза, наречена от медиите „Атентат срещу КТБ АД“. Тя започва с безпрецедентни и противозаконни действия на следствието и прокуратурата на 11 юни 2014 г., насочени срещу банката и мажоритарния ѝ собственик Цветан Василев, като довежда до принудителна, изкуствено създадена ликвидна криза не само мишената на атаките – КТБ, но и друга българска банка – ПИБ. КТБ е поставена под специален надзор и държана в това положение повече от 2 месеца. ПИБ спешно е подкрепена с ликвидни средства и спасена с усилията на всички институции в държавата и на правителството на Пламен Орешарски (БСП). Въпреки това доверието в цялата българска банкова система е разклатено, а стабилността ѝ – компрометирана необратимо.

Кой е Делян Пеевски

Делян Пеевски е син на Ирена Кръстева и Славчо Кънчев Пеевски, който предпочита да се представя само с второто си име – Кънчев, за да не го свързват с видните представители на бившето му семейство. Славчо Кънчев разказва в публикация на „168 часа“ от 27.06.2012, озаглавена „Пътят към висшето общество на Ирена Кръстева“, за първите стъпки на бившата си съпруга. През 1989 г. Ирена Кръстева е около 33-годишна коректорка в издателството на БАН. Следвала е класическа филология и „ненавижда до смърт трудовата дейност като форма на най-отвратителната принуда над личността“. Славчо Кънчев цитира нейни крилати фрази от това време: *„Слабите загиват; Всички хора са курви; Справедливост има само ако сам си я осигуриш!“*.

След промените през ноември 1989 г. Славчо и Ирена се захващат с частен бизнес. Славчо Кънчев се занимава с подготовката и отпечатването на бизнес справочници, а Ирена Кръстева набира реклами за изданията от различни фирми и институции. Така тя среща Константинос Ливадас – бивш дългогодишен управител на областта Северна Гърция и делегиран таен представител на деловите среди в южната ни съседка. С Ливадас Кръстева създава близки отношения не без помощта на Делян Пеевски, тогава 11-годишен. Делян Пеевски напомня на Ливадас за неговия собствен син, починал приблизително на същата възраст. Чрез Ливадас и възникналите близки взаимоотношения с него Кръстева се свързва с богатата фамилия Вардиноянис и по-специално с Паблос Вардиноянис, както и с основния им икономически съперник милиардера Сократис Кокалис, свързан с Щази, собственик на холдинга „Интраком“, с интереси към Българския спортен тотализатор.

През юли 1992 г. Сократис сключва договор за доставка и инсталиране на система за приемане и обработка на фишовете. Договорът обаче е разтрогнат от изпълнителния директор на БСТ по това време – Неделчо Прошков, и е преподписан с фирма на Паблос Вардиноянис.

Друга важна връзка, която Ирена Кръстева умело осребрява, е приятелството ѝ с Галя Дичева – личната прессекретарка на Симеон Сакскобургготски. На 20 септември 2001 г. Ирена Кръстева е назначена за изпълнителен директор на „Олимпиака“ ЕАД – едно от търговските дружества на ДАМС, стопанисващо спортната зала „Универсиада“, спортната база „Белмекен“ и др.

По време на петмесечния ѝ престой като шеф на „Олимпиака“ ЕАД избухват куп скандали: сключване на договори с нелегитимни обекти и устно договаряне при неизгодни за дружеството условия, както и случаи на дневни и нощни алкохолни „сбирки“ в служебния кабинет и др.

На 26 февруари 2002 г. Ирена Кръстева е назначена за изпълнителен директор на Българския спортен тотализатор. Не е минал и месец, когато синът ѝ Делян Пеевски получава служебна кола от БСТ. Синът на Галя Дичева – Росен Дичев, който е приятел на Делян, също е поощрен – назначен е на граждански договор за „приемо-предавателна дейност и анализ на софтуерен продукт за обработка на игрите“ в Центъра за обработка на тиражите.

Делян Пеевски, когото родният му баща оприличава с „мутра“ и „животно“, е роден на 27 юли 1980 г. в София. Има 9-годишна дъщеря от своя бивша приятелка, с която е съжителствал на семейни начала. От няколко години насам обаче „дамата на сърцето му“ е фолк певицата Цветелина Янева. Връзката им не се набива на очи, освен в комичните моменти, когато половинката на Пеевски решава да говори пред медиите. Докато държавата се вихри

от незапомнения скандал с назначаването на Пеевски за шеф на ДАНС през юни 2013 г. например, Цветелина Янева споделя в интервю за в. „Марица“: *„Луда съм по сладката муцунка на Делян. Обожавам да щипя бузките му и да целувам плътните му устни. Този мъж има най-сексапилната уста на света. Умирам за него и доказателство за това е фактът, че след една година сексът с него ме възбужда повече от всякога“.*

Той я наричал „жирафче“, тя него „злато“ и правели секс по три-четири пъти седмично, но това ѝ било недостатъчно. В потвърждение тя изпяла при гостуването си в някакъв пловдивски клуб три песни – „Влез“, „Секс на практика“ и „Ко прайм са“, завършва очерка си в. „Марица“. В друго свое интервю за предаването „Комисията Павлов“ по ТВ7 Цвети Янева разкрива музикалните предпочитания и на друг „виден политик“ Николай Барков – любимата му песен била „Лесли каручка“. Но да се върнем към нейното „злато“.

Делян Пеевски прилича на майка си не само визуално. Също като нея той има груб и вулгарен маниер на поведение и на изразяване. Този „семеен стил“ се проявява дори в политическото му говорене. На 8 май 2013 г. в Крън например, пред 10 000 души симпатизанти на ДПС, той крещи почти озверял: *„На 12-и ние измитаме ГЕРБ! ГЕРБ си отиват! Искате ГЕРБ да си отидат, нали? ГЕРБ ви страхуваха 4 години! Страхуваха ли ви ГЕРБ? Отиват си!“.*

На 22 май 2013 г., вече като част от коалицията с БСП в 42-рото народно събрание, Делян Пеевски се обръща със заплашителен и заповеднически тон от парламентарната трибуна към бившия министър на вътрешните работи от ГЕРБ Цветан Цветанов: *„Г-н Цветанов, вие ли ще говорите за комисии, че са значели нещо по ваше време,*

и за тайни договорки? Имате ли срам да го говорите вие? Погледнете ме в очите! Имате ли срам? Първо ще дадете обяснение за СРС-тата и подслушването! Това уведомихте ли комисииите, когат' го пра'ихте? Уведомихте ли комисииите? Искам да дадете отговор! Имайте срам!“.

Няколко дни след въпросното изказване бащата на Делян Пеевски – Славчо Кънчев – директно заявява в предаването „Неудобните“ по Канал 3 с водещ Маргарита Михнева: *„Делян просто е един от по-изявените манекени в онова дефиле на моралното падение на хората, които са властприлагащи“.* Той нарича сина си „мутра“ и смята, че с тези, които застрашават интересите му, той би си разчиствал сметките по мутренски. Ако не е мутра, пита баща му, къде е здравият му бизнес, откъдето вади всичките си пари, при неговите охрана, имоти, пари, власт? С пресата, която държи, той не бил на печалба, следователно парите му са от другаде. Медиите му не са поддържани за пряка възвращаемост, а само за обществено влияние и инструмент за манипулация с оглед на определени цели и интереси. С медиите се облагодетелстват определени политически и икономически кръгове, които после се отплащат, казва Славчо Кънчев.

В интервю за „Шоу“, цитирано в „Блиц“ на 11 октомври 2011 г., Славчо Кънчев е още по-краен в оценката за сина си. По повод на ироничното прозвище на Делян Пеевски в медиите – „детето чудо“, Славчо Кънчев казва, че Делян Пеевски е на ниво животно: *„Какво дете чудо е той? Моцарт е бил дете чудо, защото е композирал гениални неща още като малък. Делян е манипулатор отвъд закона. Онзи, който е отвъд закона, не създава нищо. Той участва в процес на преразпределение на определени неща. Никой няма да каже за Ал Капоне, че е бил гений.*

Той е бил добър в престъпния свят, един умел човек в ъндърграунда. Геният е нещо друго. Делян е добър манипулатор, има някакъв усет, има лични данни – това е безспорно. Когато човек е на определено ниво, чувства сили в себе си и се ориентира към това да създава. Той (Делян) не чувства, че има в себе си достатъчно сили. Сега всъщност той разрешава един проблем – да осигури себе си. Това е на ниво животни. Казват – най-силното животно е лъвът. Но лъвът няма да направи мост над една река, нали?! На това ниво – животни – са много хора, Делян не е единственият. Повечето от хората са такива. Те си решават проблема за оцеляването. Голяма част от тях са готови да престъпят закона и между тях има по-надарени в тези си умения“.

Карриерата на Делян Пеевски

Като син на майка си и с помощта на нейните връзки през 2001 г. Пеевски работи заедно със сина на Дичева – Росен Дичев, за каузата на младежкото НДСВ. Когато партията на Симеон Сакскобургготски печели изборите, Пеевски става шеф на младежкото НДСВ. С Росен Дичев създават и официалния сайт на НДСВ – „Новото време“.

Отново през 2001 г., само на 21-годишна възраст, Делян Пеевски става най-младият член на политически кабинет на НДСВ, след като тогавашният министър на транспорта Пламен Петров го назначава за парламентарен секретар и за шеф на борда на „Пристанище Варна“ ЕАД. По това време Пеевски е със средно образование. Води се студент по право в Югозападния университет „Неофит Рилски“, а по-късно се дипломира като юрист при, както се твърди, съмнителни обстоятелства. Негови състуденти свидетелстват, че никога не са го виждали нито на лекции, нито

на изпити. Според в. „Капитал“ той дължи препоръките си на Васил Петров, адвокат от Благоевград и член на Правния съвет на Движението за права и свободи (ДПС).

През 2002 г. Делян Пеевски поддържа контакти и с Илия Павлов – собственик на „Мултигруп“, убит през 2003 г. от снайперист пред офиса си. Дватамата имат снимка в Св. Влас при откриването на хотел на „Мултигруп“.

Докато Кръстева е шефка на тотото, Пеевски се сближава и с министъра на спорта Васил Иванов-Лучано, който му съдейства да се кандидатира за депутат от НДСВ. След скандал за скрита приватизация на зала „Универсиада“ и спортния комплекс „Тотошанс“ на Златни пясъци обаче Пеевски така и не става депутат от НДСВ.

Междувременно Пеевски успява да завърши висшето си образование, да натрупа опит като юрисконсулт в „Ти Ви глобус“ и като адвокат при Благоевградската и Софийската адвокатска колегия, а през май 2005 г. да бъде назначен като следовател в стопански отдел на Столичната следствена служба. Според Закона за съдебната власт за това е нужен задължителен 2-годишен стаж, но за Пеевски се прави поредното изключение.

Няколко месеца по-късно, на 25-годишна възраст, Делян Пеевски е назначен за зам.-министър на бедствията и аварийите в правителството на Сергей Станишев. В това си качество той отговаря и за Държавния резерв. Става член също и на междуведомствената комисия, която издава лицензите за търговия с оръжие.

Заради връзките му с НДСВ всички мислят, че е станал зам.-министър от квотата на царската партия, но се изведнъж се оказва, че е от квотата на ДПС. Не е известно точно как Пеевски попада в ДПС. Според Осман Октай: *„Делян Пеевски е политически проект и неслучайно днес изглежда заплахата заради ролята, която е играл. Чрез*

Доган той реализира кадрово и политическо влияние във всички сектори. На стола до Доган, освободен от Илия Павлов след смъртта му, седна Делян Пеевски“ (от интервю на Осман Октай, цитирано в сайта clubz.bg, 15 юли 2014 г.).

През 2007 г. Пеевски е в епицентъра на скандала „Овчаров – Александров“ по делото за столичната „Топлофикация“. Тогава бившият изпълнителен директор на „Булгартабак холдинг“ Христо Лачев обявява, че с посредничеството на директора на националното следствие Ангел Александров Пеевски е лобирал за назначението на шеф на тютюневата фабрика в София, за възлагане на поръчки на конкретни строителни фирми от холдинга и др. Заради скандала Румен Овчаров подава оставка. Премиерът Станишев пък уволнява Пеевски. *„След като приключи разследването, може би някои хора ще трябва да ми се извинят“*, заявява на излизане от разпит в прокуратурата Делян Пеевски.

Пеевски се връща за кратко към кариерата си на следовател, прокуратурата не открива доказателства за твърденията на Лачев и детето чудо е върнато на поста си като зам.-министър. Станишев се оправдава пред медиите, че това се прави по настояване на коалиционния партньор ДПС.

През 2009 г. Делян Пеевски е избран за депутат от ДПС и е предложен за член на антикорупционната комисия в парламента. Става скандал и кандидатурата му е отхвърлена. Още през 2009 г. Пеевски избягва да се появява в парламента, но когато печели втори мандат през 2013 г., поставя рекорд – отсъства от повече от 90% от парламентарните заседания.

Това е обяснимо, предвид факта, че Пеевски усърдно помага на майка си в управлението на медиите, които тя

е купила, след като е уволнена от Спортния тотализатор. По времето на Станишев медиите на Кръстева критикуват остро столичния кмет Бойко Борисов. След като той печели изборите, Пеевски се заема с редакционната политика и изданията хвалят премиера със същото усърдие, с което преди това го оплюват. В регистрите Делян Пеевски не фигурира като съдружник, но майка му Ирена Кръстева е съсобственик на една от най-големите печатници в България – ИПК „Родина“, едноличен собственик на вестниците „Телеграф“, „Монитор“, „Политика“, „Засада“, „Борба“, „Меридиан мач“.

С Пеевски и Кръстева се свързват също и вестниците „Уикенд“, „Шок“ и „Контра“, както и сайтовете Vnews и „Всеки ден“. Говори се, че Пеевски държи 80% от разпространителската вестникарска мрежа. Той се спряга и за действителния собственик на разпространителските дружества „Близнаци“, „Сенатор“, „Оларт“, „Национална дистрибуция“, БИС – Бургас, „Камекс“. По информация на медиите той е закупил и две от най-големите фирми в бранша – „Прес“ ООД и „Братя Герини“. Първата контролира пазара по морето, втората – в Пловдив и цяла Южна България. Напоследък за Пеевски се говори и, че е скритият собственик на най-големите всекидневници у нас – „Труд“ и „24 часа“.

Покрай затварянето на КТБ АД става ясно, че Пеевски чрез различни офшорки и подставени лица контролира „Булгартабак холдинг“, „Водстрой 98“ и мн. др. Отделна глава в тази книга е посветена на интересите на Пеевски в „Булгартабак холдинг“, затова тук накратко може да се спомене какво представлява „Водстрой 98“. Според статията от в. „Капитал“ от 13 юни 2014:

„При правителството на ГЕРБ и особено при кабинета „Орешарски“ за „Водстрой 98“ се знаеше, че играе

ролята на комисионер при уреждане на всички по-големи обществени поръчки срещу определен процент от приходите. Собственикът на компанията Иван Мирински се смята за човек с огромно влияние в сектора, идващо от близостта му с Пеевски. Така пряко беше натрупан портфейл от над 600 млн. лв. договори с консорциуми, в които „Водстрой 98“ участва.

Дружеството има водеща роля и в проекта „Южен поток“. Смятано е за архитект на българското обединение „Газопроект Юг“, което бе избрано за местния партньор на руската „Стройтрансгаз“. От петте български фирми в „Газопроект Юг“ три са смятани за близки до Пеевски (дъщерната на „Водстрой 98“ „Промислено строителство холдинг“, ПСТ и „Техноекспортстрой“). Договорът за строителство на газопровода – по информация отново на „Капитал“ – вече е подписан при цена 3,8 млрд. евро.

Къде живее Делян Пеевски

Според имотната декларация на Пеевски той има само два апартамента (на ул. „Гладстон“ и в кв. „Бъкстон“ в София), както и една къща в с. Иваняне до София. Депутатът от ДПС обаче не живее в тях. Проверка на сайта Норешарски (публикация от 27 ноември 2013 г.) показва, че той и семейството му живеят в строго охранявани сгради в южните квартали на София – Бояна и Симеоново – които не са регистрирани на тяхно име и за които се полагат извънредни мерки за сигурност. В имотния портфейл на тандема майка и син влизат над 100 отделни имота – къщи, парцели, апартаменти и дори една хижа (бивша почивна станция) и ресторант в полите на Витоша. Имотите са концентрирани основно в две свързани фирми – „Балканска медийна компания“ ООД (собственост на Ирена Кръсте-

ва), „Алфа медия груп“ и „Диема холдинг груп“ (и двете собственост на британска компания с краен собственик офшорна фирма на Бахамите). Основната част от имотите са в луксозните части на столицата – Център, Докторска градина, Изток и южните квартали – и избрани части на страната като Стария град на Пловдив, Несебър, Велинград и Ковачевица. Заключениеето е, че Пеевски и Кръстева спокойно могат да минат за едни от най-големите собственици на луксозни жилищни имоти в България.

Мнозина се питат, след като Делян Пеевски е едно от най-спорните лица в политиката и бизнеса, как така бизнесмен от класата на Цветан Василев се обвързва в топли отношения с него? Абсолютно резонен въпрос.

Самият Василев дава следното обяснение: *„Аз не бих казал, че този човек няма качества, напротив. Аз съм искал да заложа на положителните му качества. За жалост той не се оказва достоен за това“.*

В неформални разговори банкерът признава, че е поощрявал някои бизнес идеи на Пеевски, защото смятал, че те са рационални и имат бъдеще. Знаел е за протекциите му от политически лидери и най-вече от страна на Ахмед Доган, затова и днес вече е убеден, макар и с доста закъсняла дата, че това е една от големите му грешки. *„Да се доверим на неподходящ човек, рано или късно дава лош резултат. В този смисъл имам грях пред обществото“* – признава Василев днес.

През последните 15 години мажоритарният акционер на КТБ АД Цветан Василев многократно отправя препоръки към всички български правителства да наложат ясни правила, така че бизнесът да се раздели от политиката, да се поощряват добрите бизнес практики и да се наказват

лошите такива, вместо фирмите да се въздигат и унищожават по политически причини. Той изразява увереност, че българският бизнес, който винаги е давал достатъчно на държавата, ще ѝ помогне да преодолее и икономическата криза, стига да не бъде рекетиран, наказван и унищожаван чрез политически и институционален рекет. Банкерът апелира за равнопоставеност на българските фирми с чуждестранните – без протекционизъм за чуждия капитал и без дискриминация за българския.

„Не съм банка на ГЕРБ, не съм банка и на БСП, нито на ДПС. За мен стабилността е най-важното нещо. Аз подкрепям всяко разумно правителство, което защитава националните интереси. Моите дейности са достатъчно големи, за да загубя много в случай на нестабилност, на рухване на валутния борд или други подобни събития“, казва Василев в интервю за австрийския вестник „Дер Щандарт“ (24 март 2013 г., автор – Маркус Бернат).

В интервю за bTV от 21 юни 2014, което Василев дава от Виена след атаката срещу КТБ АД, той директно признава, че: *„В България страхът е неистов. От репресии, от удар срещу бизнеса – особено в условията на криза, когато до голяма степен бизнесът зависи и от държавата“* и уточнява, че *държавните поръчки се разпределят основно през каналите на един човек (има предвид Делян Пеевски – б.а.), който се изживява като властелин на държавата. „Няколко негови марионетки говорят от името на държавата. Те разпределят например вече всички строителни проекти. И това става публично!“*.

ПРОКУРАТУРАТА, СЛЕДСТВИЕТО, МВР И ДАНС – СЪУЧАСТНИЦИ В АФЕРАТА „КТБ“

Тази година в България се развихри скандал. Огромен по своите размери. Скандал, в който 33-годишният депутат от 42-рото народно събрание Делян Пеевски се опита да управлява финансовата система, да ръководи съдебната система, включително и извършвайки грубо вмешателство в политическата система на държавата ни.

Делян Пеевски реши и демонстрира нагло, че може да управлява и дирижира политици, банкери, следователи, прокурори (в това число главния прокурор на Републиката – Сотир Цацаров, и заместника му Борислав Сарафов), че и целия Висш съдебен съвет.

Този 33-годишен младеж повярва, че ще дърпа управленските лостове в държавата, използвайки всички инструменти за това.

Реши, че държавата му е в краката.

Чрез фирмите си той участва в строежи на магистрали, в най-големия проект в държавата – Южен поток. Пак с фирмите си той е в енергетиката, активно участва в жп строителството и извършване на ремонтни дейности там. Чрез свои фирми участва в най-големия тютюнев холдинг в България – „Булгартабак холдинг“. Заедно с майка си Ирена Кръстева е собственик (самият той го потвърждава) на множество медии.

Единственото, на което не можа да сложи ръка, се окача четвъртата по големина банка в България.

Опитите му в тази посока обаче продължават въпреки очевидната безпомощност през последните седмици.

В тази мощна битка на Пеевски основни негови помагачи се оказаха зам. главният прокурор на България Борислав Сарафов, неколцина прокурори, купени свидетели и, разбира се, един-двама градски съдии.

Проследявайки факти и събития, се оказва, че в държавата ни е сигурно едно: съществуването на няколко мафиотски симбиози: Пеевски – политически кръгове, Пеевски – българска прокуратура, Пеевски – меди.

Още през далечната 2007 г. майката на Пеевски – Ирена Кръстева, започва изкупуване на меди, завзема огромна част от разпространителската мрежа, както и печатницата ИПК „Родина“.

В журналистическите среди се говори, че майка и син тотално погазват правата на журналистите в техните меди и въобще съществуването на свободата на словото. Въвеждат негласни правила като това срещу кого не може да се пише. Спират се множество журналистически разследвания. Обслужват се силните на деня, а когато вече не са на власт – биват злостно охулвани.

В медиите им съществува тенденция за автоцензура, която журналистите от Пеевските вестници сами си налагат. Този медиен картел притиска останалите вестници чрез разпространителските си фирми.

Съществува информация, че по-малки разпространителски фирми са рекетирани да не поръчват други издания, освен тези, свързани с медийната групировка на Пеевски.

Интересна информация е, че фирма, зад която се говори, че стои Пеевски, влиза в пътното строителство. Това е „Водстрой 98“. Консорциумът, в който „Водстрой 98“ има най-голям дял, е подписал договор за строежа на Се-

верната тангента на София за 150 000 000 (сто и петдесет милиона лева). Същата фирма ремонтира и Централната гара в столицата.

За изпълнител е избран консорциумът ХПВС ССТ, в който „Водстрой 98“ има 40%.

Интересното тук е, че първоначално за изпълнител е избран италианският консорциум „Салини-Импреджило“.

Българският консорциум ХПВС ССТ обжалва това решение с мотив, че италианците не са предоставили необходимите за експертната подготовка на ключови ръководни кадри по проекта. Така КЗК (Комисия за защита на конкуренцията) връща процедурата с един ход назад. И този път АПИ (Агенция пътна инфраструктура) се спира на българския консорциум. Говори се, че КЗК е спряла изпълнението на северната тангента на София по поръчка на Пеевски, за да може определени, свързани с вездесъщия депутат от ДПС, фирми да „усвоят“ средствата. Чии интереси защитават КЗК и ВАС, когато на практика отменят редовно проведен търг и предрешават кой да бъде изпълнител по важна обществена поръчка? Италианците със сигурност ще потърсят правата си в европейски съд, а неудобството да ни порицават за срастване на политика и бизнес и загубата на така необходимите за страната еврофондове, остава за България.

Друга взаимнообвързаност на Пеевски е тази с енергетиката.

Към настоящия момент следните взаимовръзки в енергетиката са определящи за нейното функциониране, развитие и обезпечение, подготовка и сключване на договори, чрез които да се извличат комисиони и облаги. Тук основните действащи лица са близките до Пеевски:

Илко Димитров Желязков. Започнал работа в МВР (Второ главно управление на ДС – МВР) през 1981 г. През 2001 г. е освободен от НСС – МВР за злоупотреби с информация, нелоялност към службата и извършване на корупционни действия. Със съдействието на Делян Пеевски същият е назначен в ДА „Държавен резерв и военновременни запаси“ – гр. София. Впоследствие е възстановен и в НСС – МВР. Към днешна дата е служител на секретния щат в ДАНС. Длъжността му е директор на дирекция „Сигурност и отбранително-мобилизационна подготовка“ при ДА „Държавен резерв и военновременни запаси“ – гр. София. Член е на съвета на директорите на БЕХ, председател на съвета на директорите на ТЕЦ „Марица-изток 2“ (от 2009 г. и до момента).

Той е човекът, осъществяващ връзките на Делян Пеевски с настоящото ръководство на службите за сигурност и обществен ред, свеждащ им задачите в определени икономически сфери, в които Пеевски има интереси. Желязков осъществява разплащането на комисиони на определени лица за свършена работа. Чрез него се осъществява назначаването на подходящи лица от отрасъл енергетика на възлови позиции в бордовете на енергийните дружества в състава на БЕХ, които са готови на гарантират вярност и послушност. Подава целенасочена информация към службите за сигурност, чрез която да се дискредитират определени служители в отрасъл енергетика с цел подмяната им, както и отстраняването на конкурентни дружества. За целта се използват законовите правомощия на ДАНС и МВР, като обикновено това става чрез забавяне на предоставянето на официални разрешения за работа в стратегически обекти или допуски до класифицирана информация.

Това води до невъзможността да се отговори на опре-

делени условия, изпускане на срокове или невъзможност за назначаване на работа. Допълнително се игнорира информация за действия или бездействия на служители в отрасъл енергетика, водещи до натрупване на загуби в отделните дружества в състава на БЕХ. Официално семейството на Желязков е собственик на 5 апартамента (цената на придобиване на 34 от дяловете, собственост на съпругата му, е 432 591 лева), няколко парцела, гаражи и къща в София. Желязков има и един апартамент от 64 кв.м в София с необявена стойност. Има ипотечни заеми в размер на 364 150 000 лева от Юробанк (бивше наименование „Пощенска банка“).

Георги Петков Христов – бивш изпълнителен директор на ТЕЦ „Марица-изток 2“ (в периода 2008–2013 г.), понастоящем председател на съвета на директорите на БЕХ. Въпреки че е назначен от министър Петър Димитров за директор на централата през 2008 г., Христов остава директор и по времето на управлението на ГЕРБ. В този период се ползва с подкрепата на Илко Желязков и независимо от извършваните от него нарушения и действия, окачествявани като престъпления по време на управлението му на ТЕЦ „Марица-изток 2“, остава на поста. Към момента на назначаването му за директор на централата е собственик и директор на ТЕЦ „Видин“, гр. Видин. Поради влязла в предходен период присъда Христов по смисъла на закона не може да получи достъп до класифицирана информация, каквото е изискването за длъжността. Въпреки това такъв му е даден от служителя по сигурността на информацията в централата. При назначаването му в БЕХ възниква същият проблем, но чрез позициите на Желязков и Пеевски в службите за сигурност и в съдебната система този проблем е разрешен. Още при

приватизирането на ТЕЦ „Видин“ е установено, че Христов, в качеството му на изп. директор на централата, е допуснал неправомерното разходване на запаси на Държавния резерв в размер на 21 000 000 лева, като с лихвите загубите за държавата възлизат на около 45 000 000 лева. Представлява интерес и фактът, че ДКЕВР в рамките на всеки регулационен период признава цени на доставяните в ТЕЦ „Видин“ въглища, които многократно надвишават пазарните. Това води до признаване на по-високи разходи за централата, както и определяне на по-високи изкупни цени на произвежданата от нея електроенергия. Интерес представлява фактът, че независимо от свиването на пазара на електроенергия в страната и наличието на свободни мощности студен резерв в енергетиката от ТЕЦ „Видин“ редовно се изкупуват количествата произведена електроенергия. ТЕЦ „Видин“ купува евтина електроенергия от НЕК, която впоследствие се продава обратно на обществения доставчик като собствено производство на значително по-високи цени на база признатите от ДКЕВР разходи и крайна цена на производството.

Боян Боев-Боса, председател на ДКЕВР. Издигането в кариерата му започва по времето на Христов и Желязков, когато е назначен за началник на структурата, отговаряща пряко за обществените поръчки в ТЕЦ „Марица-изток 2“.

Наскоро служители на ТЕЦ „Марица-изток 2“ са предоставили сигнали до различни държавни институции, включително и до ЦУ НАП – София, за извършените от Георги Христов, приближен до Пеевски, нарушения при управлението на централата, както следва:

С докладна записка на изпълнителния директор Г. Христов и предложение от 11.06.2009 г. е иницирана

специална обществена поръчка № 9058/2009 – „консултантска услуга за сигурността в ТЕЦ „Марица-изток 2“ на цена 9 000 000 лева. Изпълнител е фирма „Гавърнмънт реинфорсмент сървиз България“ ЕООД, чийто собственик е Стефан Димитров Стойков, а управител Франк Едуард Скорски – САЩ. Дружеството, избрано за изпълнител, е регистрирано на 01.07.2009 г. Счита се, че нормалната цена за извършване на подобна услуга е около 5000 лв., като МВР осъществява и охранителни обследвания на различни стратегически обекти. Заплащат се суми в размер на няколко хиляди лева, съгласно правилника на Закона за МВР и различни наредби за охранителна дейност;

През 2012 г. фирма БММ, България, осъществява аналогична услуга за оценка на риска и нивото на мерките за сигурност в ТЕЦ „Марица-изток 2“. Изхождайки от факта, че обследването на централата ще се осъществи от израелски специалисти в областта на сигурността, ръководени от бившия шеф на антитерористичното звено на Израел, на фирмата са заплатени няколко милиона лева. Фирмата е промотирана от Илко Желязков, като същият оказва въздействие за сключване на договор с държавното дружество. Аналогично обследване е направено и в „Булгартрансгаз“ – дружество в състава на БЕХ. Изпълнителният директор на дружеството запазва поста си, независимо от извършваните промени в енергетика. Разчита се на неговото съдействие при включване на подходящи и посочени фирми за изпълнители и подизпълнители на проекта „Южен поток“;

Съществува договор с фирма „Професионална защита – „Електроник“ ООД, София, със собственик Валери Мануилов Замфиров, сключен на база специална обществена поръчка № 9059/2009, с предмет „Допълнителни охранителни мероприятия в ТЕЦ „Марица-изток 2“. Цената на до-

говора е 950 000 лв. Дружеството е избрано за изпълнител, осъществяващ същата услуга в централата от 2008 г.;

Друг договор е № 9080/09.10.2008 г. с фирма „Професионална защита – „Електроник“ ООД, София, собственик Валери Мануилов Замфиров. Сключен е на база специална обществена поръчка № 9080/2009, с предмет „Извършване на пропускателен режим и физическа охрана на ТЕЦ „Марица-изток 2“. Сроктът на договора е до 09.10.2013 г. при цена 204 915 лв. месечно, която се увеличава ежегодно, съобразно МРЗ. Счита се, че нормалната цена е около 40 000 лв. месечно, което нанася годишна загуба за централата в размер на 1 968 000 лв., или 9 840 000 лв. за срока на договора. С анекси цената на договора е променена в посока нарастване няколко пъти в годината;

Договор за поддръжка на климатици в ТЕЦ „Марица-изток 2“ от 2008 г. при месечна цена 17 000 лв. Изпълнител по договора е фирма на бащата на любовницата на Христов;

Договор за почистване на преливен канал на ТЕЦ „Марица-изток 2“. При реална необходимост за почистване на 5 години, се осъществява по няколко пъти в годината. Цената на едно почистване е около 500 000 лв.

Ето и някои нарушения и престъпления при изпълнение на инвестиционни проекти:

1. Проект „Рехабилитация на блокове 1, 2, 3 и 4 и изграждане на сероочистващи инсталации (СОИ) на бл. 1–4 и увеличаване на мощността на блокове 5 и 6 в ТЕЦ „Марица-изток 2“:

1.1. Сключени са множество анекси към основния договор с увеличаване обема на работата и договорената цена в нарушение на Закона за обществените поръчки (ЗОП) и необходимостта от провеждане на процедури за възлагане на обществени поръчки;

1.2. С нареждане за промяна № 011, подписано на 11.07.2008 г., се извършва незаконосъобразно, недопустимо, необосновано и абсолютно неизгодно за централата увеличаване на сроковете за въвеждане в експлоатация на част 2: „Рехабилитация на турбина и генератор на бл. 3 до 31.12.2008 г. и част 3: „Рехабилитация на турбина и генератор на бл. 4“ до 30.04.2009 г. С този анекс към основния договор са допуснати следните вреди:

– пропуснатата възможност за предявяване и получаване на неустойки за забава в размер на 10% от договорената цена, което за двете части на договора възлиза на 1 036 400 000 японски йени, или около 8 200 000 евро;

– връщане на предявени и усвоени от гаранцията за изпълнение на договора на други неустойки в размер на 259 100 000 японски йени, или 1 950 000 евро.

С нареждане за промяна № 012, подписано на 11.07.2008 г., се извършва незаконосъобразно, недопустимо, необосновано и абсолютно неизгодно за централата увеличаване на сроковете за въвеждане в експлоатация на част 5: „Изграждане на СОИ на бл. 1 и 2, включително с общите съоръжения“ до 31.12.2008 г. и част 6: „Изграждане на СОИ на бл. 3 и 4“ до 26.11.2009 г. С този анекс към основния договор са допуснати следните вреди:

а) пропуснатата възможност за предявяване и получаване на неустойки за забава в размер на 10% от договорената цена, което за двете части на договора възлиза на 1 113 719 600 японски йени, или 8 382 000 евро;

б) връщане на предявени и усвоени от гаранцията за изпълнение на договора на други неустойки в размер на 452 847 840 японски йени, или 3 400 000 евро;

в) поет ангажимент за плащане на разходи в размер на 11 000 000 лв. от Изпълнителя над договорената цена за част 5 и 6.

Горните споразумения са подписани без разрешение на Съвета на директорите на дружеството и без изричното писмено разрешение на министъра на икономиката и енергетиката.

Горните споразумения са подписани без разрешение на ДКЕВР. Всички те е следвало да се подпишат от двамата изпълнителни директори към онзи период, но са подписани само от близкия до Христов.

На 07.10.2009 г. е подписан Меморандум за промяна на основния договор. Допуснати са вреди и нарушения във връзка със следните промени:

- да се подпише Приемателен протокол (ТОС) за блок 3 на 15.10.2009 г., но в абсолютно нарушение със задна дата 09 ноември 2008 г., като по същия начин нещата са направени и за блок 4.

Последиците от всичко това са:

а) На Изпълнители няма да бъдат начислени неустойки за забава съгласно клауза 13.1 от Специалните условия (СУ);

б) Срокът за освобождаване на гаранцията за гаранционния срок по клауза 3 СУ (8Бот ОУ) в размер на 7% от стойността на частта ще бъде 1 г. вместо възможния, съгласно клауза 10 от СУ, 5 г. гаранционен срок за съоръжения и дори 10 г. за строителни конструкции по Наредба № 2 от 31.07.2003 г.;

в) Ще се счита, че срокът от една година започва да тече не както е предвидено по договор (от датата на издаване на сертификата – 15.10.2009 г.), а със задна дата, считано от 09.11.2008 г. (датата на валидиране);

г) След подписване на сертификата Изпълнителят ще получи последните 10% от цената за Част 2, съгласно клауза 11 от СУ на Договора. Тази сума се счита за дължима от датата на валидиране на сертификата и Изпълнителят

основателно може да има претенция за забава в плащането под формата на договорна лихва;

д) След подписване на сертификата гаранцията за изпълнение съгласно клауза 3 от СУ и клауза 8А от ОУ на Договора в размер на 10 (десет) процента от договорната цена ще бъде пропорционално намалена по отношение на сумата за Част 2;

е) Издаването на сертификат с дата от 09.11.2008 г., преди да са завършени и предадени обектите, би нарушило и договора, и българското законодателство, и води до абсурда да се приеме нещо, преди да го има. Тези документи са с невярно съдържание или неистински. В допълнение възложителят няма да разполага с никакви механизми да изиска от Изпълнителя да изпълни останалата част от договорните си задължения, касаещи блок 3, в т.ч. и тези, описани в меморандума на Европейската комисия от 12.02.2010 г. В резултат на това България ще загуби безвъзмездна помощ в размер на 36 165 000,00 евро и ще се наложи ТЕЦ „Марица-изток 2“ ЕАД да върне платените до момента от мярка ISPA пари в размер на 13 487 021,32 евро.

На 25 февруари 2010 г. разследващ екип на ОЛАФ, придружен от представители на АФКОС, МВР и представители на прокуратурата, извършват проверка в „ТЕЦ Марица-изток 2“. В доклада на ОЛАФ, изготвен след проверката, са констатирани липси, непълноти и неточности и подписаните документи при провеждането на конкурса за избор на фирма, която да изгради сероочистващите инсталации на 5-и и 6-и блок. Установени са документи без необходимите подписи върху тях. Експертите от ОЛАФ са извели за анализ и сертификати без посочена точна дата, констатирани са и други неточности.

Дружеството не разполага и не може да осигури сред-

ства, за да финансира изграждането на СОИ на блок 5 и блок 6 при отпадане на средствата по мярка ИСПА и на заема от ЕБВР. Още повече, че трябва да се набавят такива средства, за да се възстановят изразходваните до момента средства по мярка ИСПА.

Проект: „Изграждане на мокър комин, газоходи към него и спомагателни съоръжения за отвеждане на димните газове след сероочистващи инсталации за блокове 7 и 8 в ТЕЦ „Марица-изток 2“ ЕАД“.

На 01.08.2008 г. е подписан договор между „ТЕЦ Марица-изток 2“ ЕАД и ДЗЗД „МКИ – Ветрорезина Балкан – Вито 95“ с предмет: „Пълен инженеринг на обект: Мокър комин, газоходи към него и спомагателни съоръжения за отвеждане на димните газове след сероочистващи инсталации за блокове 7 и 8 в ТЕЦ „Марица-изток 2“ ЕАД“. Договорът безпрецедентно и умишлено ощетява дружеството възложител, тъй като е сключен на стойност близо три пъти по-голяма от реалната. Още повече, че същият изпълнител е оферирал и изпълнявал такива или сходни комини в ТЕЦ „Марица-изток 2“ на цена в пъти по-ниска. Същата фирма „МКИ – Ветрорезина Балкан – Вито 95“ е подизпълнител за частта комини на блокове 5 и 6.

В грубо нарушение на процедурата и българското законодателство за проекта не е изготвен Доклад за Оценка на въздействието върху околната среда, съгласно Закона за опазване на околната среда и подзаконовите актове по неговото прилагане.

Строителството по договора, подписан на 01.08.2008 г. между „ТЕЦ Марица-изток 2“ ЕАД и ДЗЗД „МКИ – Ветрорезина Балкан – Вито 95“, е започнало да се изпълнява и дори завършило без въобще да има издадено разрешение за строеж. Това е в грубо нарушение на бъл-

гарското законодателство и поставя в опасност живота и здравето на работещите на площадката.

Двата 135-метрови комина на бл. 7 и 8 работят дълго време, без да имат и издадено разрешение за ползване. Още повече че като точков източник на димни газове те не могат да работят и без необходимите промени в Комплексно разрешително № 50/2005 г. на „ТЕЦ Марица-изток 2“ ЕАД и разрешение, дадено от МОСВ.

Дружеството е в невъзможност да обслужва навреме краткосрочните си задължения въпреки работата на централата с всички налични мощности след завършилата рехабилитация.

В условия на финансова криза и бюджетен дефицит „ТЕЦ Марица-изток 2“ ЕАД е получила разрешение за разсрочване на задълженията ѝ за плащане на дивидент за 2008 г. и е поискала разсрочване на дивидента за 2009, 2010 и 2011 г.

Сключени без процедура и в нарушение на ЗОП и НВМОП поради очевидно разделяне са десетки договори през 2008 г. и 2009 г. по три оферти (без процедура) и такива по една оферта. Само за 2009 г. сумата по тези договори възлиза на над 14 милиона лева без ДДС по информация, изнесена в Народното събрание на Република България. Липсва информация за 2010 и 2011 година.

Налице са редица случаи на разделяне на обществена поръчка и с цел да се избегне даването на съгласие за провеждане на процедура от едноличния собственик на капитала – „Български енергиен холдинг“ ЕАД. Съгласно устава на дружеството поръчки на стойност над 300 000 лева се обявяват след съгласие на Съвета на директорите на БЕХ ЕАД.

Затворена е сделката за застраховка на валутния риск на японската йена към еврото (превалутиране), за да може

лицето Георги Христозов да плати част от краткосрочните си задължения. Предстои погасяване на главници по заема с Японската банка за международно развитие.

Договаря се да се платят 1 150 000 евро, поискани от Изпълнителя над договорната цена, за ускоряване на работата по Част 2 и 3, които не представляват всички разходи, а само част от тях.

Договаря се да бъде платена на Изпълнителя сумата от 2 500 000 евро допълнителни разходи за повишаване на мощността на блокове 5 и 6.

Признава се на Изпълнителя удължаване на срока за изпълнение на работите по блок 5 и 6, като се фиксират нови дати за спиране на блок 6 – 01.01.2010 г., а на Блок 5 – 01.08.2010 г. С това следва отказ от неустойки и по-големи щети. Договаря се връщане на взети неустойки в размер на РРУ 259 100 000.00 (1 950 000 евро) за блок 1. И отделно възложителят се отказва от още 259 100 000.00 (1 950 000 евро) за блок 1 дължими неустойки.

Възложителят се отказва от всякакви бъдещи претенции или финансови искове, свързани с блокове от 1 до 4.

През 2009 г. е сключен договор между „ТЕЦ Марица-изток 2“ ЕАД и „ЕС ДЖИ И КЪНСЪЛТИНГ“ ЕООД, представлявано от Стефан Тодоров Гамизов, за извършване на консултантски и помирителни услуги, въпреки конфликта на интереси, след като друга фирма на Стефан Гамизов „ЕС ДЖИ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД е консултант и дори подизпълнител на дейностите по санирането на машинна зала за Изпълнителя на проекта „Мицуи енергийни проекти“ ЕООД. Нещо повече, „ЕС ДЖИ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД е и координиращо дружество между консорциум „Мицуи – Тошиба“ и потенциални подизпълнители на проекта.

При изпълнението на проекта са извършвани следните нарушения:

– Съзнателно сключване на множество явно неизгодни сделки или анекси към основния договор.

– При рехабилитация на блок 6 е позволено на Изпълнителя да направи съществени нарушения: на технологията за извършване на ремонтни дейности на турбина 6, на действащото законодателство (Наредба за техническа експлоатация на електрически централи и мрежи от 2004 г., като не е съгласувана реконструкцията със завода производител), както и на подписания договор.

Изпълнителят не изпълнява договорните си ангажменти, като не извършва никаква реконструкция на Цилиндър средно налягане на турбината. Нещо повече, поставят се некачествено изработени лопатки на 13-а степен на ротора, което води до поражения по ротора при извършеното му балансиране в Румъния (това е и пример за нарушение на технологията за извършване на ремонтните работи).

Предоставят се от ТЕЦ „Марица-изток 2“ ЕАД безвъзмездно комплект лопатки за 13-а степен за поставянето им на ротор средно налягане на турбина №6.

Налице са продължителни закъснения в договорните срокове за извършване на работите по рехабилитацията на турбина 6.

Подписано е Нареджане за промяна на заданието С0-Х-022 от 12.07.2010 г., с което Възложителят се ангажира да заплати близо 400 000 евро над договорната цена по проекта за измервания на съпоставимостта на доставеното оборудване за блок 5 по договора с това на блок 8.

В ход е и процедура за промяна на заданието, според която напълно незаконно и в противоречие на договора блок 5 няма да се рехабилитира за сметка на блок 8. Нещо

повече, оборудването за блок 5 е отдавна доставено и вече изплатено. Дори са изплатени и работите по реконструкцията на блок 5, но този блок не е и явно няма да бъде реконструиран. А подобна замяна на предмета на договора е недопустима, тъй като е в нарушение на ЗОП и подписания договор. Нещо повече, за такава промяна няма и не може да има и одобрение от българската държава в лицето на министъра на финансите, тъй като нарушава условията по гласуваната със закон от Народното събрание държавна гаранция върху заема на Японската банка за международно сътрудничество.

Проект: „Изграждане на Сероочистващи инсталации на бл. 5 и 6 в „ТЕЦ Марица-изток 2“.

Забавена е умишлено или поради некомпетентност процедурата за издаване на разрешение за строеж, в резултат на което е загубено ценно време за реализацията на проекта.

Не са предприети близо две години действия по осигуряване на финансирането на проекта от ЕБВР. Първо, не са изпълнени всички условия за отпускане на първи транш по заемното споразумение. Второ, на 30.01.2009 г. са изтекли 50 месеца от влизане в сила на договора, с което се счита, че срокът за ангажимент на ЕБВР по заемното споразумение е изтекъл, а не са предприети никакви действия за удължаване.

С писмо № 5 010598 от 12.11.2009 г. Европейската комисия спря плащанията по този проект поради сериозни съмнения за корупция и измами.

Близкото до г-н Пеевски дружество „Водстрой 98“ (а може би собственото на г-н Пеевски дружество) освен в строежи на пътища се оказва, че активно участва в ремонтните дейности на НК Железопътната инфраструктура в България.

Ето малко информация по повод начина на работа на това дружество:

Към момента в НКЖИ функционира мащабна схема за източване на публични средства в особено големи размери главно при усвояването на средствата, предоставяни от държавния бюджет (ДБ) за поддържане и развитие на железопътната инфраструктура.

В периода 2010–2012 НКЖИ е провела 20 аварийни поръчки (съгласно чл. 90 от ЗОП именно в ремонтните дейности може да се договаря без обявление) на обща стойност над 120 000 000 лева без ДДС, или около 142 000 000 лева с ДДС. Само през 2012 г. са възложени 13 аварийни поръчки на обща стойност 77,6 млн. лв без ДДС, или около 93,2 млн. лв. с ДДС.

Тръжните документи и техническите спецификации на всички поръчки са еднотипни и почти идентични, макар че касаят различни обекти, което означава, че при тяхното възлагане се ползва една и съща отработена схема.

Повечето от поръчките не попадат в казуса аварийни (договаряне без обявление по чл. 90 от ЗОП) поради факта, че тези ситуации са възникнали поради ненавременна и неправилна поддръжка на жп инфраструктурата. От една страна, поръчките са възложени като аварийни, а от друга страна, се отчитат от НКЖИ като обекти, реализирани в изпълнение на инвестиционната програма на НКЖИ с капиталов трансфер, водещи до придобиване на нови дълготрайни материални активи (ДМА): подобряване на техническите параметри на железопътната инфраструктура и повишаване на скоростите по жп мрежата.

Цените за изпълнение на предвидените работи надвишават с над 2 пъти, за някои от строителните дейности и над 3 и повече пъти, пазарните цени. Строителните работи са извършвани без реално приети проекти.

За изпълнението на аварийните поръчки са канени едни и същи компании без реална обосновка защо точно към тях са отправени покани за изпълнение на аварийните поръчки. Всички поръчки се печелят от много ограничен кръг – фирма, близка до генералния директор на компанията (Крам комплекс) и фирми, близки и гравитиращи около „Водстрой 98“ АД. В схемата е включено и ДП ТСВ, като след сключване на аварийни договори, предприятието превъзлага работите на същите компании.

През 2012 г. за аварийен ремонт на 355 м железен път в междугарието Самоводене–Велико Търново по 4-а жп линия след провеждане на три аварийни процедури са изразходвани публични средства в общ размер на 16 127 534 лв. без ДДС, или цена над 45 млн. лв. без ДДС на 1 км железен път.

Поръчка за аварийен ремонт в междугарието Черниче–Пейо Яворов. В рамките на поръчката е укрепен и ремонтиран 175 м железен път за стойност в размер 6 771 841 лв. без ДДС, или цена около 40 млн. лв./км.

Аварийно-възстановителни строително-ремонтни работи и укрепителни съоръжения от км 182+780 до км 182+930 в гара Плачковци по 4-та жп линия. Укрепени и ремонтирани са 150 м железен път на обща стойност 6 991 223 лв., или 46 млн. лв./км.

Аварийно-укрепителни и възстановителни строително-ремонтни работи по железен път и хоммолкаеяен откос от км 103+100 до км 103+650 в междугарието Ловеч–Троян по 24-та главна жп линия Свищов–Троян. Укрепени и ремонтирани са 500 м железен път на обща стойност 4 821 280 м, или 8,8 млн. лв./км.

Ако се изведат данни за новопостроените или в процес на строителство жп линии, финансирани по Оперативна програма „Транспорт“, чието изпълнение е възложено с

открити процедури и на база пазарни цени, ситуацията е следната:

Проект реконструкция и електрификация на жп линията Свиленград – турска граница: за скорост 160–200 лв./м. Изградена нова жп линия с дължина 17,6 км, като в рамките на проекта е изграден и най-големият жп мост в България с дължина 460 м. Общата стойност на договора е 70 млн. лв., или около 3,9 млн. лв./км за ново строителство.

Реконструкция и електрификация на жп отсечката Димитровград–Свиленград; Изграждане на изцяло нова жп линия и електрификация за скорост 160–200 км/ч с дължина около 70 км. Общата стойност на сключените договори е 152 млн. лв., или около 2,2 млн. лв./км за ново строителство.

Септември–Пловдив – модернизация на 52 км двойна железопътна линия и електрификация за скорост 160 км./ч: общата стойност на сключените договори за строителство е 57,8 млн. лв., или приблизителна цена на километър около 3,1 млн. лв.

Направените по-горе сравнения показват фрапиращи разлики (в пъти) между установените пазарни цени, на които са изпълнявани аварийните обекти. Трябва да се има предвид, че цените по посочените по-горе европейски проекти са за ново строителство, а не за ремонт или рехабилитация.

Рамково споразумение, пораждащо и прикриващо схема за източване на огромни публични ресурси.

След като в периода от 2010 до средата на 2013 г. почти всички поръчки в НКЖИ се възлагаха като аварийни по чл. 90, т. 4 на ЗОП, в средата на 2013 г. след проведена процедура всички дейности по ремонт, рехабилитация, модернизация, поддръжка, укрепване и възстановяване

на обекти от жп инфраструктурата, които трябва да се възлагат на външни изпълнители с финансиране от държавния бюджет и от инфраструктурни такси, бяха възложени за 4 г. на много тесен кръг от фирми чрез рамково споразумение.

Планираният обем от работи, който трябва да се възложи като конкретни договори за период от 4 г. чрез рамковото споразумение, е около 450 млн. лв. Кръгът от фирми се състои от „Крам Комплекс“, „Водстрой 98“, „Трейс“, ДП ТСВ, „Енерджи Груп“, „Енемона“.

Рамковото споразумение е с предмет „Ремонт, рехабилитация, модернизация, поддръжка, укрепване и възстановяване на обекти от инфраструктурата по обособени позиции“ както следва:

Позиция 1 – Ремонт на железния път и съоръженията към него.

Позиция 2 – Рехабилитация и модернизация на високо-, средно- и нисковолтови съоръжения, слаботокови, осигурителни и телекомуникационни съоръжения, които осигуряват нормалната експлоатация на жп инфраструктура.

Позиция 3 – Ремонт и поддръжка на сградна инфраструктура.

Позиция 4 – Ремонти, укрепване и възстановяване на обекти от железопътната и инфраструктура.

По принцип използването на рамкови споразумения е удачно само при периодично повтарящи се доставки или при периодично повтарящи се дейности по поддръжка на елементи от жп инфраструктурата. След сключването на цитираното рамковото споразумение всички поръчки за строителство, включително и изпълнението на инвестиционни проекти и аварийни обекти за 4 г. ще се изпълняват от посочения по-горе кръг от фирми. Това на пър-

во място напълно ограничава конкуренцията и лишава НКЖИ от възможността да получава по-изгодни оферти за изпълнение на строителни работи чрез провеждане на открити процедури по ЗОП. От друга страна, това ще унищожи бизнеса на другите компании, които работят в сферата на жп строителството, и ще ги постави в крайно неравностойна ситуация и зависимост. Това е нарушение и на принципите на ЗОП чл. 93а, ал. 5, където е ясно посочено, че „рамково споразумение не може да бъде сключено или прилагано, ако предотвратява, ограничава или нарушава конкуренцията“. От посочените по-горе факти става ясно, че ситуацията е точна такава.

Порочните практики продължават през рамковото споразумение.

Към момента възлагането на т.нар. аварийни поръчки продължава да се извършва, но в случая чрез рамковото споразумение. Към момента през действащото рамково споразумение само от средата на 2013 г. досега са възложени поръчки на обща стойност над 120 000 000 лв. без ДДС.

По експертна оценка проектните решения за укрепване на железопътните участъци са напълно излишни, технически и икономически необосновани и нецелесъобразни (изграждане на огромни подпорни стени, изливни пилоти, удължаване на тунели, изграждане на плъзгачи, изливане на огромни количества бетон) и обслужват интересите и на няколко компании, близки до генералния директор (например „Крам Комплекс“). Посочената компания разполага с пилотна машина, механизация и бетонов възел точно за извършване на такъв тип строителни работи. От друга страна, в техническия експертен съвет (ТЕС) към НКЖИ от страна на избраните изпълнители се внасят и одобряват непълни работни проекти, като впоследствие

без каквато и да е последваща санкция и одобрение, проектите се доработват и променят.

Експертен анализ, изготвен на базата на геоложките и хидроложките данни за някои от най-фрапиращите участъци, показва, че необходимите технически мерки за укрепване, възстановяване и отводняване на тези участъци, могат да бъдат изпълнени с много по-малко средства. Допълнително цените, на които се възлагат поръчките, са много сериозно завишени. Това води до абсолютно нецелесъобразно разходване и източване на огромни публични средства.

Сравнение между цените, на които са възложени някои обекти, и пазарните цени за изграждането им.

„Неотложно укрепване на изтичащи земни маси на откоса от км 376+850 до км 377+350 в междугарието Дралфа–Търговище, път № 1 по втора жп линия“ – 3 995 355 лв. без ДДС – реалната пазарна цена съгласно обхвата е около 1,3–1,4 млн. лв.

„Аварийно възстановяване стабилитета на откоса чрез изграждане на отводнителни съоръжения от км 6+750 до км 7+880 в междугарието Царева ливада–Габрово по 42-ра жп линия“ – 3 925 925 лв. без ДДС – реалната пазарна цена съгласно обхвата е около 1,3–1,4 млн. лв.

„Аварийно укрепване и отводняване чрез изпълнение на строителни дейности от км 37+580 до км 37+700 в междугарието Смядово–Комунари по 26-а жп линия Шумен–Комунари“ – 2 076 672 лв. без ДДС – реалната пазарна цена съгласно обхвата е около 0,9–1,0 млн. лв.

„Механизирано подновяване на железен път в междугарие Кръстец–Радунци от км 204+050 до км 211+485 (в това число тунели №№ 20, 21 и 22) по IV главна жп линия“ – 11 830 078 лв. без ДДС – реалната пазарна цена съгласно обхвата е около 7,0–7,1 млн. лв.

Механизираният ремонт на железен път и съоръжения в междугарието Плачковци–Кръстец от км 190+510 до км 192+935, от км 195+950 до км 197+914 и подновяването и реконструкцията на гара Кръстец (коловози № 1, 2, 3 и 4)“ – 15 639 947 лв. без ДДС – реалната пазарна цена съгласно обхвата е около 9,3–9,4 млн. лв.

Дадените по-горе цени, на които са сключени договорите, са без непредвидените (10%), като тези суми допълнително се усвояват по всички обекти.

За Плачковци–Кръстец и Кръстец–Радунци е договорено увеличение на договорната цена с по над 1 млн. лв. на договор.

Обобщение на данните за последните 3 г. показва, че чрез аварийните поръчки за ремонт и укрепване на около 12 км малодетелни и нерентабилни жп линии са разходвани средства в размер над 150 млн. без ДДС. По пазарни цени за тези средства може да се построи и оборудва над 40 км нова скоростна жп линия.

Поръчките за аварийни укрепления на железопътната инфраструктура се възлагат с еднотипни задания на технически решения без значение от участъците, които трябва да се укрепват. План сметките за възлагане на поръчките са безкрайно завишени.

В края на февруари НКЖИ е закупила около 6 700 тона железопътни релси през Софийската стокова борса в нарушение на разпоредбите на ЗОП (в ЗОП не е предвидено такъв тип специфични доставки да се търгуват чрез ССБ). По принцип производството на железопътни релси е много специфичен процес. Производители на жп релси в Европа са много ограничен брой големи компании. При положение че на ССБ никога преди не са се търгували такъв тип стоки, за броени дни се появява оферент и се сключва борсова сделка. Доста фрапиращото е, че сдел-

ката за релсите е сключена от НКЖИ на цена 2 250 лв. за тон без ДДС (около 1150 евро). Проверка на цените на европейските производители на такъв тип релси показва, че към момента цените на европейския пазар и за България варират в диапазона от 700 евро до не повече от 900 евро на тон, което означава, че само от тази сделка НКЖИ е ошетенo най-малко с над 3,5 млн. лв. В допълнение договорът за доставка е подписан с абсолютно неизвестна фирма, като произходът и качеството на релсите са крайно съмнителни и неясни.

Любимото и твърде доходоносно дружество на г-н Пеевски е „Булгартабак холдинг“ АД. Ето някои потребителски и абсолютно в разрез с националното ни законодателство решения, взети на провелоето се на 30.06.2014 г. Общо събрание на дружеството.

„БУЛГАРТАБАК ХОЛДИНГ“ АД е публично дружество, регистрирано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията, ЕИК № 831636680 и със седалище и адрес на управление в град София, ул. „Граф Игнатиев“ № 62.

Капиталът на дружеството е BGN 7 367 222 (седем милиона, триста шестдесет и седем хиляди и двеста двадесет и два лева), който е разпределен в поименни безналични акции със стойност 1 (един) лев.

Съгласно Устава на дружеството на 30.06.2014 г. е свикано Общо събрание на акционерите (ОСА), което се провежда най-малко веднъж годишно, в края на първото полугодие, след приключване на отчетната година.

Последното Общо събрание на акционерите е проведено на 30.06.2014 г., разглежда 15 точки.

Точка 5 от дневния ред е разпределяне на печалбата на дружеството за 2013 г., като предложението е тя да се отнесе към „Неразпределени печалби от минали години“.

По тази точка е направено предложение от страна на акционера „Е. Миролио Файненс“ СА чрез представителя адв. Гергана Якимова-Христова, с което се иска печалбата за 2013 г. да бъде разпределена като дивидент на акционерите на дружеството.

Предложението е отхвърлено и печалбата за 2013 г. е отнесена към „Неразпределени печалби от минали години“.

Интересна е и т. 12, а именно: Одобряване на сделки, съгласно чл. 114 от ЗППЦК (Закон за публично предлагане на ценни книжа).

Чл. 114 от ЗППЦК дава възможност на акционерите да вземат овластителни решения и да овластят определени лица да сключат някакви сделки при условия, които се гласуват от акционерите.

На събранието е поискано да бъдат овластени лица от Съвета на директорите, които да сключат следните сделки:

1. Сключване на договор за поръчителство между „Юробанк България“ АД и „Булгартабак холдинг“ АД за поемане на задължение в размер на 30 000 000 (тридесет милиона) лева, с който да се обезпечи Договор за кредит № 100-1446/18.02.2014 г. между „Юробанк България“ АД и „София БТ“ АД.

2. Сключване на договор за поръчителство между „Юробанк България“ АД и „Булгартабак холдинг“ АД за поемане на задължение в размер на 10 000 000 (десет милиона) лева, с който да се обезпечи Договор за кредит № 100-1446/18.02.2014 г. между „Юробанк България“ АД и „Плевен БТ“ АД;

3. Тук се иска одобряване на прехвърлянето на притежаваните от „Булгартабак холдинг“ АД 48 604 000 (четиридесет и осем милиона, шестстотин и четири хиляди)

акции, които представляват 32,61% от капитала на „Табак Маркет“ АД в дъщерната на холдинга компания „Благоевград БТ“.

Посочено е, че тази сделка се прави с оглед реструктуриране на дяловото участие на „Булгартабак холдинг“ АД в групата дружества „Булгартабак“.

Мажоритарният собственик „БТ Инвест“ одобрява сделката. Останалите акционери гласуват „въздържал се“ и „против“.

Така сделката е одобрена и гласувана.

Интересна е предисторията на тази сделка.

Първи опит за продажба на това дружество е направен в началото на тази година. Тогава чрез финансовия доклад на холдинга за първото тримесечие се посочва, че „Табак маркет“ е продаден на инвеститор извън групата на „Булгартабак“. Никой обаче не посочва кой е купувачът и нов собственик.

КФН (Комисията за финансов надзор) осуетява тази сделка.

Вторият, успешен опит за гласуване продажбата на „Табак маркет“ на дъщерната компания „Благоевград БТ“, е абсолютно незаконосъобразен.

Преди провеждането на Общото събрание на акционерите от 30.06.2014 г. е изпратен доклад от страна на „Булгартабак холдинг“ АД до КФН, с който се иска одобрението на комисията.

Комисията разглежда доклада и излиза с решение на нейния заместник-председател, ръководител на „Надзор на инвестиционната дейност“ Николай Попов.

В това решение комисията мотивирано забранява извършването не само на продажбата на „Табак маркет“, но и сключването на 2 договора за поръчителство.

Според Решение № 577-ПД на КФН от 23.06.2014 г. органът е приел следното:

а) На първо място, комисията посочва, че в доклада на публичното дружество „Булгартабак холдинг“ АД, относно сключване на договор за поръчителство за 30 000 000 лева към дъщерното му дружество „София БТ“ АД не фигурира информацията относно договорните и наказателните лихви. Именно това лишава от възможност акционерите в „Булгартабак холдинг“ АД да вземат овластително решение за встъпването на „Булгартабак“ като поръчител по този договор.

б) Същите мотиви комисията посочва и относно договора за поръчителство за 10 000 000 лева, където „Булгартабак холдинг“ ще стане поръчител по договор за кредит между „Юробанк България“ АД и „Плевен БТ“ АД.

в) Забранява одобряване на сделката, относно продажбата на „Табак маркет“ на дъщерната „Благоевград БТ“.

Комисията е счела, че и трите сделки водят до застрашаване интересите на инвеститорите спрямо „Булгартабак холдинг“ АД.

КФН открива административно производство по прилагане на принудителна административна мярка съгласно Закона за публично предлагане на ценни книжа, като отказва издаването на потвърждение на проспект за нова емисия ценни книжа.

Принудителната мярка на комисията подлежи на незабавно изпълнение, независимо дали е обжалвано.

Въпреки това и в разрез с административната мярка, наложена от КФН, Общото събрание на акционерите на „Булгартабак холдинг“ АД подлага на гласуване и одобрява както продажбата на „Табак маркет“, така и сключване на 2 договора за поръчителство на обща стойност 40 000 000 (четиридесет милиона) лева.

Едва на 04.07.2014 г. „Булгартабак холдинг“ АД подава жалба до Върховния административен съд срещу решението на Комисията по финансов надзор.

Върховният административен съд излиза с определение. В него се отхвърля искането на „Булгартабак“ за спиране на решението на комисията.

Съдът задължава холдинга да се съобрази с решението на КФН и насрочва открито съдебно заседание за 10.11.2014 г.

На 11.07.2014 г. един от акционерите в „Булгартабак“, „Е. Миролио Файненс“ СА подава жалба до Софийския градски съд срещу решенията, взети на проведеното на 30.06.2014 г. Общо събрание на акционерите на „Булгартабак холдинг“ АД.

Следва да се има предвид, че гласуването на тези три сделки на ОСА на „Булгартабак холдинг“ трябва да се третира като недействителни.

Във връзка с решението на КФН тези сделки ще са недействителни и няма да пораздат действия спрямо трети лица.

Друг интересен момент е, че на 11.06.2014 г. е образувано дело по искова молба на „Булгартабак“. Искът е съдът да установи, че дружеството „Е. Миролио Финанс“ СА (седалище в Люксембург) не е акционер в холдинга. Съдия по делото е Ченалова.

Междувременно по делото постъпва допълнителна молба от „Булгартабак“, с която се иска съдът да спре вписване в Търговския регистър на заявление, подадено от „Е. Миролио Финанс“ СА, с което дружеството иска в насроченото за края на юни Общо събрание на акционерите на „Булгартабак“ да бъдат внесени допълнителни точки: а) избиране на нов съвет на директорите, б) изпла-

щане на дивиденди от цялата неразпределена печалба от предишни години и в) назначаване на контролър.

Към днешна дата се оказва следното:

1. Общото събрание на акционерите на „Булгартабак холдинг“ е проведено. Одобрени и гласувани са сделките в разрез с разпоредбите на българските институции. (КФН, Върховен административен съд).

2. Нито една институция не е сезирана.

3. Няма акт на държавен орган, който да обяви тези решения на това Общо събрание за недействителни.

Всички описани дотук действия на лицето Д. Пеевски чрез негови дружества са възможни единствено и само с наличието на лица от политическата и съдебната система в България, които, оказва се, не само могат да затварят очите си, но осъществяват и така наречения „чадър“. Тези длъжностни лица, тези политици защитават този 33-годишен младеж. И то само как го защитават. Като майка невръстното си отроче. Едни от най-ревностните защитници на Пеевски са представителите на българската прокуратура и тези на българския съд.

Един от защитниците на Пеевски и неговото обкръжение е съдия Ивайло Родопски – магистрат с нееднозначна биография, който е командирован от Районен съд – Костинборд във Софийския градски съд, Търговско отделение.

Три от делата в Търговско отделение на СГС, свързани с конфликта между Пеевски и Василев, са разпределени именно на Ивайло Родопски.

На 03.07.2014 г., съдия Родопски, издава обезпечителна заповед, в която указва на синдика Панайот Велков да извърши преценка на необходимостта от охрана на имуществото на длъжника ТВ7 АД и да уведоми за това съда.

Съдия Румяна Ченалова е съдия от търговско отделение.

ние на Софийския градски съд, която не крие симпатиите си към Пеевски.

На 11.06.2014 г. е образувано дело по искова молба на „Булгартабак“. Искът е съдът да установи, че дружеството „Е. Миролио Финанс“ СА (седалище в Люксембург) не е акционер в холдинга. Съдия по делото е Ченалова.

Междувременно по делото постъпва допълнителна молба от „Булгартабак“, с която се иска съдът да спре вписване в Търговския регистър на заявление, подадено от „Е. Миролио Финанс“ СА, с което дружеството иска в насроченото за края на юни Общо събрание на акционерите на „Булгартабак“ да бъдат внесени допълнителни точки:

а) избиране на нов съвет на директорите,

б) изплащане на дивиденди от цялата неразпределена печалба от предишни години,

в) назначаване на контролор.

Съдия Ченалова уважава искането на „Булгартабак“ и спира вписването на заявлението в Търговския регистър.

Следва ново заявление от страна на „Е. Миролио Финанс“ СА и съответно нова молба от страна на „Булгартабак“ за спиране на вписването. За втори път съдия Ченалова уважава искането на холдинга и спира вписването. Мотивът ѝ е висящо исково производство.

Междувременно съдия Ченалова е назначена по още две дела, относими по спора Пеевски–Василев.

Първото дело е образувано по искане на „Сиболесървисиз инкорпорейтид България“ за откриване на производство по несъстоятелност на „Технологичен център – Институт по микроелектроника“ (ТЦ-ИМЕ), както и на единия от основните му акционери – офшорно дружество „EFV International Financial Ventures“.

„Сиболес“ иска от съда да наложи и обезпечителни мер-

ки – запор на банковите сметки на двете дружества и назначаване на временен синдик.

Съдия Ченалова уважава изцяло исканията на „Сиболе“.

Ченалова е назначена и по делото с ищец „Промислено строителство холдинг“, зад което стои Пеевски, срещу „Корект Фарм“ ЕООД, чрез което Цветан Василев участва в собствеността на „Петрол“ АД.

При една от исковите молби на „Булгартабак“ срещу КТБ делото се разпределя на съдия Жаклин Комитова. Един ден след това исковата молба е оттеглена.

Съдия Ченалова е тази, която назначава временен синдик в офисите на ТЦ-ИМЕ на Цветан Василев по молба на „Сиболе Холдинг“, зад което се знае, че седи Делян Пеевски.

Назначеният от Родопски за синдик на телевизията Панайот Велков пък е познат на Ченалова от спорно дело за несъстоятелност, по което той представлява бургаска фирма. По това дело според някои от кредиторите (големи банки и доставчици) има опит за симулиране на задължение към офшорна фирма, за да бъде спасено имуществото.

По въпросното „бургаско“ дело Ченалова назначава за синдик Даниела Куцева, която влезе в ТЦ-ИМЕ.

Известна е с контактите си с Красьо Черния, заради което е наказана.

И най-накрая е време да обърнем внимание на прокурорите, които спокойно можем да назовем „Прокурори на Пеевски“. Същите тези прокурори се явиха като ярък защитник на политика Пеевски, проявявайки изключителна немарливост, нарушавайки основни нормативни актове в българското законодателство. Нарушавайки, разбира се, и множество морални принципи.

42-рото народно събрание, в което Делян Пеевски беше депутат от ДПС, избран от гражданската квота, вече

е разпуснато. Предсрочните парламентарни избори ще се състоят на 5 октомври. Остават по-малко от два месеца дотогава. В този период вече бившият депутат от ДПС трябва да направи постъпки да се върне в съдебната власт, защото ако не го направи, прекъсването на стажа му ще означава окончателно напускане от следствието. Съгласно чл. 195, ал. 3 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) след освобождаването си в 14-дневен срок депутатите, кметовете и общинските съветници подават молба да бъдат възстановени на длъжност като магистрати. Освен това между края на мандата и началото на новата парламентарна кампания бившите депутати, в това число и Пеевски, нямат имунитет. (Това означава, че от края на мандата до евентуалното му възстановяване в редиците на следователите Пеевски няма да има имунитет от наказателно преследване.)

Дългогодишният депутат на ДПС не крие намерението си да влезе в следващото Народно събрание.

Няма място за съмнение обаче, че неуспелият кандидат за шеф на ДАНС за пореден път ще иска от Висшия съдебен съвет (ВСС) да го възстанови за малко като следовател, какъвто той формално е от 2005 г. насам. Независимо че промеждутъкът между двата парламентарни мандата е съвсем кратък, Законът за съдебната власт не допуска изключение – за да продължи да се пази мястото на Пеевски в съдебната власт, той следва отново да влезе в следствието, за да излезе дни по-късно като кандидат-депутат след ново решение на ВСС за освобождаването му.

Увереност в бързината, с която ВСС разглежда кадровите въпроси, свързани с Пеевски, ни дава друг случай, свързан с него – през март 2013 г. той бе възстановен на длъжност следовател без дебати и няколко часа преди 41-вото народно събрание да бъде разпуснато официално.

Това ще рече, че кадровият орган на съдебната власт е нарушил закона и е назначил за магистрат действащ депутат. Пет дни след като бе възстановен в съдебната система, се разбра, че той си е взел неплатен отпуск.

Оттук нататък обаче за ВСС ще възникнат истинските проблеми, защото Пеевски вече се е превърнал в сложен казус относно „независимостта“ на кадровия орган, чиято основна конституционна задача е да защитава именно независимостта на съдебната власт от другите власти, от партийни и икономически влияния.

Дори докато беше депутат в 42-рото народно събрание, ВСС, заедно с други държавни институции (прокуратурата, Административния съд – София, и МВР), показва специално отношение към него, като отказа да даде информация за решените от него дела в 8-те месеца като следовател и за това дали е придобил статут на несменяем магистрат (по конституция съдиите, следователите и прокурорите стават несменяеми след 5-годишна служба на съответната длъжност и при проявени високи професионални и нравствени качества).

Затова и едва ли можем да се съмняваме, че ВСС ще има желание да възстанови Пеевски в съдебната власт. Но желанието няма да е достатъчно, защото членовете на кадровия орган ще трябва да имат предвид последното заседание на 4 април миналата година, на което той бе освободен като следовател поради включването му като водач на две листи на ДПС – в Пазарджик и Стара Загора. Тогава съветът се натъкна на няколко трайни проблема, свързани с несъвместимостта на депутата-следовател Пеевски, както и с нововъзникнали такива от Изборния кодекс. Но все пак отложиха решението за момента, в който Пеевски реши да се върне обратно.

Краткият фактически престой (до този момент няма

нито едно доказателство за свършена работа по нито едно дело) на Делян Пеевски като следовател показва, че пребиваването му в съдебната власт е по-скоро уютен безопасен пристан, в който се трупа кариерен стаж с перспектива да му послужи в бъдеще.

Същевременно на сайта на ВСС не фигурира нито една атестация на депутата-следовател, макар ВСС да е задължен да оценява работата на всеки магистрат през четири години. Сметката показва, че от 2005 г. досега след промяната на ЗСВ би следвало съветът да е изготвил поне една атестация на следователя Пеевски. ВСС категорично отказва да предостави данни дали депутатът има статут на несменяемост като магистрат и колко дела е решил Пеевски като следовател.

В едно от последните си интервюта, пред „24 часа“ от 26 юли, неуспелият шеф на ДАНС не оставя никакво съмнение, че съществува несъвместимост между статута на Пеевски като магистрат и партийната му обвързаност.

За себе си аз избрах да остана политик и да бъда с моята партия ДПС.

Лютви Местан е моят партиен лидер. Виж, с него общувам редовно.

Казах, че съм от ДПС.

Според чл. 195, ал. 6 от Закона за съдебната власт: „Съдия, прокурор и следовател, докато заема длъжността си, не може да членува в политически партии или коалиции, в организации с политически цели, да извършва политическа дейност, както и да членува в организации или да извършва дейности, които засягат независимостта му“.

Не по-малко сериозни са и обвиненията на бившия председател на Софийския апелативен съд към депутата от ДПС, чиято истинност ВСС отказа да провери. През април Веселин Пенгезов в прав текст каза, че е получавал

съобщения от „един човек, който разпределя баницата“, с указания как да бъдат решавани конкретни дела в съда. По думите му „съобщенията“ от Пеевски гласели, „че е по-добре Митхат Табаков (бивш депутат от ДПС, окончателно осъден за престъпления по служба – бел. ред.) да бъде оправдан“. В противен случай депутатът от ДПС заплашвал чрез свои пратеници, че Пенгезов ще види втори мандат начело на САС „през крив макарон“. Пенгезов посочи и друго дело, по което Пеевски имал интерес – срещу нападателя на Ахмед Доган Октай Енимехмедов, но останал недоволен от решението на САС да пусне от ареста подсъдимия.

Тук ВСС пак мълчи. А това мълчание е скандално – органът дори не отрече, че няма такава схема „Доганчо на Делянчо, Делянчо на главния прокурор, главният прокурор на твърдото ядро във ВСС“. Въпреки настоятелните призови на Съюза на съдиите съветът да провери твърденията на Пенгезов за натиск по дела и така да защити независимостта на съдебната власт, ВСС мълчи.

ВСС не реагира никак и на публикацията във вестник „Капитал“, която е в подкрепа на схемата на Пенгезов, че прокуратурата е покрила Пеевски от скандала с тейфтера на бившия шеф на Комисията за установяване и предотвратяване на конфликт на интереси. Оказа се, че по време на пресконференцията в началото на разследването не са прожектирани записките за инициалите ДП, за „Д. Пеевски – за цигарите“; „Е. Димитров – внимаваме, първо да се съгласува с ИФ и ДП (да се видят само дружествата; – може да се пусне? ИФ преди президента и Д. Ранкова“; „Огнян Донеv – ДП“).

Така или иначе, политическата криза в държавата направи възможно в рамките само на година и половина на този състав на съвета да се налага да обсъжда цели четири

пъти дали Пеевски е годен по закон да бъде магистрат, а още третия път ще ни покаже еднозначно зависимостите на ВСС – от самия Пеевски, от неговата партия, от всички елементи от схемата на Пенгезов или от някоя друга.

При всички положения обаче гореописаното говори единствено и само за зависимостта на ВСС от определени кръгове.

В последните месеци се открояват няколко дела, заведени от дружества, свързани с хората Пеевски–Василев, чието развитие и съпътстващи обстоятелства ясно показват задълбочаващите се проблеми в съдебната система. Става дума за огромни дупки и противоречия в системата за случайно разпределение на делата, липсата на каквото и да е доверие в подбора на съдии по чувствителни каузи и за драми около магистрати, чиято спорна репутация и сблъсъци с прокуратурата и ВСС създават почти непреодолими съмнения в тяхната независимост. Цялата тази разруха се случва без ВСС да вземе каквото и да е отношение.

Преди време главният прокурор Сотир Цацаров публично призна, че разследването за опита за убийство на депутатата от ДПС Делян Пеевски е грешка. От една страна, на това признание би могло да се погледне като достойна позиция. Признание, че в разгара на случващите се събития около политико-икономическите трусове, съпътстващи раздорите между банкера Цветан Василев и депутатата Делян Пеевски, прокуратурата е допуснала немарливост. Детайлите по случая, както и няколко позабравени случки от началото на мандата на ръководителя на прокуратурата, дават съвършено различен отенък на позицията на Сотир Цацаров.

В сянка останаха две важни особености на случая, които като че ли характеризират мандата на настоящия

главен прокурор досега. Цацаров стои начело на прокуратурата – институция, която по закон е единна и централизирана. Това означава, че той не просто знае за делата, които предизвикат обществени сътресения, но те се случват с неговата санкция. Той носи отговорността за действията на прокуратурата. Голямата власт, която има главният прокурор, няма как да не е обвързана и с голямата, т.е. цялата отговорност.

Това означава, че ако в прокуратурата се получат данни или сигнал за готвен опит за убийство срещу депутат, и то не кой да е – а този, заради когото избухна многохилядно обществено възмущение през юни 2014 г., Сотир Цацаров няма как да не бъде уведомен. Както знаем, редовите прокурори или пък техните началници не са имали прояви на бунт срещу устройството и организацията на единоначалната прокуратура. Едва ли точно със случая „Пеевски“ биха създали прецедент. Също така от ВКП не заявиха официално, че не са били уведомени за делото.

Главният прокурор Сотир Цацаров се измъкна от скандала, като призна, че прокуратурата е допуснала грешка, но прехвърли отговорността за гафа на МВР. Каза също, че по делото няма данни за опит за убийство, а само „опити за организация за проследяване и установяване на местоположението“ на Пеевски. Месец по-късно разследването приключи официално, но от прессъобщението, изпратено от Софийския градски съд, стана ясно, че както повдигането на обвиненията, така и прекратяването на наказателното производство, е станало прибързано и през пръсти. Иначе казано – прокуратурата и Столичното следствие са обвинили, без да имат достатъчно доказателства, но пък впоследствие са се отказали изобщо да проверяват има ли извършено престъпление и евентуално какво е то.

Данни, че ръководствата в прокуратурата са били на-

ясно, даде и защитникът на един от обвиняемите за т.нар. опит за убийство – по делото имало произнасяния на градския прокурор Христо Динев, избран на два пъти на ръководни постове с подкрепата на главния прокурор. Но не бягството от отговорност на главния прокурор е това, което предизвиква особено внимание. Настоящият главен прокурор се характеризира и с това, че често се отмята, както и с пренасочването на проблема към подчинените. Тук изплуват няколко случая, които като че ли бележат тенденция в поведението му и изясняват характера му.

Един от случаите е, когато Цацаров каза, че Върховната касационна прокуратура е прекратила проверката на Софийската градска прокуратура по сигнал за държавна измяна срещу президента Росен Плевнелиев. Няколко дни след публикация на в. „Капитал“, главният прокурор потвърди, че такава проверка е образувана. Това било станало, когато администрацията на президента го уведомила за нея. Т.е. главният не знаел, че командирована прокурорка извършва закононарушения, като разследва президента за държавна измяна, без да му каже

Прокуратурата запази пълно мълчание и относно процесуално-следствените действия в бизнес сграда на столичния булевард „Цар Борис III“ № 159, където се намират офисите на Корпоративна търговска банка (КТБ), телевизите ТВ7 и News7 и дружества, свързани с банкера Цветан Василев.

Относно сигнала на „Протестна мрежа“, според който Василев, депутатът от ДПС Делян Пеевски и лидерът на „България без цензура“ Николай Барекков действат като организирана престъпна група, Цацаров заявява, че проверката по сигнала е пред финал по отношение на Пеевски и Барекков, а по отношение на Василев е на фаза „разпит“. Всичко това стана ясно по подразбиране, защото Цаца-

ров се въздържа да назове имена, а говореше за „първото, второто и третото лице“. Първото лице – Цветан Василев, обаче не е разпитано, тъй като е в чужбина. По отношение на другите две лица – активност от страна на прокуратурата не се наблюдава.

До днешна дата сякаш нарочно българската прокуратура бездейства и по повод един от най-големите проекти в държавата, а именно „Южен поток“.

Съществуват множество съмнения относно изпълнението на този проект, които прокуратурата следва и е задължена да провери. Защото съществуват множество взаимоотношения.

За победител като изпълнител на проекта е избран консорциумът „Стройтрансгаз“ ДЗЗД, който се състои от руската компания „Стройтрансгаз“ и българското дружество „Газпроект юг“.

Акционери в българското дружество са: „Промислено строителство холдинг“, „Техноекспортстрой“, „Понстрой-инжинеринг“, „П.С.Т. холдинг“ и „Главболгарстрой“.

Първите две дружества са сочени за собственост на Пеевски. Разбира се, той не фигурира като такъв в Търговския регистър просто защото като депутат няма право да притежава дружества или дялове в такива. До този момент обаче прокуратурата не е проверила взаимовръзките. Интересното е, че седалището на „Газпроект юг“ е идентично с това на „Водстрой“, за чийто собственик отново е сочен Пеевски. Като официален собственик на „Водстрой“ е приближеният на Пеевски Иван Мирински. Последният е и представляващ „Газпроект юг“.

Друго озадачаващо бездействие на българската прокуратура е изнасянето на оригинални кредитни досиета от частна банка. Става въпрос за това, че зам. главен прокурор разпорежда на свои подчинени да изнесат оригинални

досиета от КТБ във връзка с разследване на банката, но... само на определени дружества и лица. Тази заповед на зам. главния прокурор, както и последвалите действия от страна на следователи и прокурори са скандални и твърде необясними.

До този момент в практиката на българската съдебна система се приема, че за дадено разследване, проверка или дело се ползват копия от необходимите документи. Въпреки това незнайно защо именно в разследването на тази банка прокуратурата е заповядала изнасянето на оригинални документи. (Трябва да се има предвид, че при евентуалното им погиване ще бъдат засегнати интереси на трети добросъвестни лица.) Но тези действия на прокуратурата навеждат и на мисълта, че някой може да има интерес от умишлено погиване на изнесените оригинали. И тук оставаме с впечатлението, че прокуратурата вместо добросъвестно и независимо да изпълнява задълженията си, играе роля на покровител на определени лица.

Именно чрез изнасяне на оригинални досиета е възможно да се изгубят важни документи за кредити за милиони, в това число такива свързани с енергетиката, „Табак маркет“, по-известно като „Лафка“, „Булгартабак“. Възможно е даже големи длъжници изведнъж да се окажат без кредити.

Недоумение будят и действията на прокуратурата по повод задържането на главната касиерка на КТБ и заместничката на главната счетоводителка. Двете жени остават в ареста повече от месец. Обвинителите твърдят, че те са участвали в изнасяне на 206 000 000 (двеста и шест милиона) лева от банката в чували по нареждане на изпълнителния директор на банката. Впоследствие обаче тази версия напълно е отхвърлена. Прокуратурата набързо скалъпва друго обвинение, а именно, че тези пари са из-

точвани от банката в периода 2011–2014 г. Засега обвинението е съшито изцяло с бели конци. Макар и да има обвинителен акт, поради недостатъците му прокуратурата е помолила допълнително да внася доказателства в съда.

На 21.08.2014 г. Софийският градски съд освободи заместник главната счетоводителка на КТБ Боряна Тренева. Тя беше последната от задържаните за източване на КТБ.

В определението си съдия Христинка Колева посочва, че обвинителната теза е силно разколебана.

Изцяло е отхвърлена счетоводната експертиза.

Не са взети предвид и показанията на основния свидетел Теодора Танева. Съдът е счел, че показанията на последната са твърде противоречиви.

От безпомощност прокурорът Иван Гешев произведе новина. Той заяви, че източнените 206 000 000 лева били насочени към финансиране на някакъв политически проект. Не назова име обаче. Или пък може би този проект е следствена тайна. Самото изказване е абсурдно, защото тече разследване и Гешев няма право да съобщава подобни неща. От друга страна най-вероятно такъв факт въобще не съществува и тогава изказването на прокурора може да се окачестви единствено като пропаганден ход и манипулация.

Не е ли време Гешев публично да се залее с „кофа ледена вода“? Но не с благотворителна цел, а с цел изтрезняване.

Още по-озадачаващ е обаче заместник главният прокурор Борислав Сарафов. Може би колкото повече се изкачваш в йерархията, толкова повече чувството за реалност се стопява в розовия облак на властта.

Заместник главният прокурор ни изнесе урок по това как се призовава определено лице в съда. Направи го по уникален начин. Призова Цветан Василев, но не по на-

длежащия ред, чрез призовка, а чрез медии. Особенности на българската прокуратура, както се казва.

А как едно лице може да бъде обвинено „задочно“? Тук и самият Сарафов ще се затрудни да обясни действията си.

Поредният гаф е изявлението на държавното ни обвинение, че за мажоритарния собственик на КТБ е издадена Европейска заповед за арест. Както и че същият е обявен за издирване в Шенгенската информационна система и включително издирван от Интерпол.

При проверка в сайта на Интерпол не беше открито лицето Цветан Василев, което да се издирва от службата. И въпреки това нашата прокуратура си позволи в публично изявление да посочи г-н Василев за издирван.

Фредерик Бастиа е казал: *Когато Законът и Моралът си противоречат, гражданинът се изправя пред жестокия избор или да се откаже от представата си за Морал, или да престане да спазва Закона.*

До този избор ни докара българската прокуратура.

Магистратите обаче не бяха сами в опитите си да ни докажат колко лесно е да изправиш държавата срещу една банка само и само да послужиш на определен политико-икономически кръг.

Много усърдно в това разрушително дело помагаха висши ръководители от МВР и ДАНС.

Ударът срещу КТБ е бил планиран много преди средата на юни т.г., когато банката и нейният мажоритарен собственик Цветан Василев бяха директно атакувани по две направления. Едното е свързано с делото за убийството на депутата от ДПС Делян Пеевски, а другото – за източването на банката.

Има данни, че няколко месеца по-рано организаторите на акцията в лицето на Делян Пеевски, главният проку-

рор Сотир Цацаров и заместникът му Борислав Цацаров предложили на ДАНС да се заеме с активното мероприятие. Там информацията стигнала до шефа на отдел „Финансово разузнаване“, който обаче отказал да изпълни поръчката. Странното е, че месец преди същинския удар той напуснал тихомълком родното ФБР. Предполаганията са, че или е бил притиснат да си тръгне, или пък е бил подобаващо наказан за отказа да изпълни специалното задание. Тогава вниманието на заговорниците се спира на началника на отдел „Престъпления с висока обществена опасност“ към ГДКП Борислав Александров, известен сред колегите си с прозвището Боби Г.за. Пред колегите си той многократно се хвали, че е в близки отношения с Делян Пеевски. Преди това Александров работи в сектор „Трафик на хора и сексуална експлоатация на жени“ в ГДБОП. При закриването на ГДБОП и вливането му в ДАНС в средата на 2013 г., Боби Александров е пратен на детектор на лъжата, на който се проваля. Много негови колеги имат уличаващи данни за това, че е покровителствал срещу големи суми проституцията в столицата. В бизнеса участвал и самият Пеевски според слухове. Дясната ръка в незаконния бизнес му бил шеф с голям столичен вестник от т.нар. „жълта преса“. Същият човек дори се бил разприказвал пред ченгетата, уплашен да не го отнесе заради своя бос.

Но да се върнем към Александров. След като се проваля в ДАНС, шефът на МВР Цветлин Йовчев издава устна заповед, според която всеки служител, който не е издържал детектора, да бъде назначен само в охранителна полиция. Затова Александров попада първо в Транспортна полиция. Не е ясно обаче как в нарушение на заповедта на министъра впоследствие той става началник на едно от най-възловите оперативни звена в МВР, което се занима-

ва с разкриване на отвличания, рекет, изнудване, бомбени атентати.

Така Боби Г.за започва да разследва „убийството“ на Делян Пеевски. Първоначално исканията за СРС-та са направени във връзка с разкриване на подготовка за убийство по чл. 339 а от НК. Тогава от подслушаните разговори на заподозрените Красимир Методиев, Венцислав Върбанов, Георги Христов и Цветан Василев става ясно, че подобно престъпление не се извършва. Даже напротив – в някои от записите става дума, че се готви покушение на Цветан Василев, наричан от подслушваните лица „Мустакатия“ срещу сумата от 5x50 хил. лв. Любопитното е, че наблюдаващ прокурор по делото е Иван Гешев от СГС, който преди това е бил командирован в пернишката прокуратура като наказателна мярка. Следовател пък е Иван Иванов от Следствения отдел на СГП. Щом виждат, че доказателствата не достигат, те преквалифицират обвинението в опит за убийство, след което директно преминават към задържане на близките до Цветан Василев хора. Интересна подробност е, че за разлика от други акции, където МВР и прокуратурата се надпреварват да пишат съобщения за свършеното, този път двете институции запазиха пълно мълчание. В същото време обаче под сурдинка се съобщаваше на медиите, че вече е имало опит за убийство през май. Сложена е била бомба в близост до заведение „Берлин“, което се посещава от Пеевски. Но видиш ли, адската машина била случайно открита от охраната на заведението и предадена на органите на реда. В медиите се твърдеше, че става дума за 4 кг тротилов еквивалент, който може да разруши до основи цял блок. От делото изскочиха един анонимен и един явен свидетел, според показанията на които хората на Цветанов искали да сложат проследяваща техника в колата на Пеевски, за

да намерят удобно време и място за атака. Предполага се, че явният и тайният свидетел са едно и също лице – човек от охраната на Пеевски. По-късно в съда става ясно, че той дори не е мотивиран да говори, а съвсем доброволно е разказал удобната версия. Всички лансирани версии от медиите не намериха нито едно потвърждение в съда. Няколко дни по-късно се наложи главният прокурор Сотир Цацаров да се извини публично за грандиозния гаф и да сваля обвиненията срещу задържаните лица като недоказани.

Паралелно с това върви и втората организирана атака срещу самата КТБ. Най-странното е, че финансовото по своя характер разследване е дадено отново на Борислав Александров от отдела „Престъпления с висока обществена опасност“, който хал хабер си няма от банки, икономика и финанси. В същото време в ГДКП действат две паралелни структури, чийто предмет на дейност е разкриване именно на този род престъпления. Хората от въпросните звена обаче са изолирани умишлено от казуса КТБ. Макар в съдебната система да действа принципът на случайния подбор на дела, папката КТБ попада пак на бюрата на едни и същи прокурор и следовател – Иван Гешев и Иван Иванов.

На 13 юни, когато започват обиските, болшинството полицаи, участвали в акцията, се насочват към сградата на бул. „Цар Борис Трети“, където се помещават офиси на банката, ТВ7 и Нюз 7. Любопитното е, че група униформени са изпратени на още няколко адреса в столицата за параван. Идеята е да се разсее медийното внимание, че се атакува само едно конкретно място и един конкретен човек. Полицаяте обаче напразно стоят пред другите места, тъй като журналистите се усещат за това. Преди атаката за последни уточнения в кабинета на Борислав Сарафов

се събират главният секретар на МВР Светлозар Лазаров и Борислав Александров. Междувременно са спрени отпуските на служителите от сектора на Александров. В масовите мероприятия пък са използвани и служители от други сектори, за да не може още от началото да се разбере каква е основната идея на всички полицейски действия, свързани с източване на банката. Странното е, че много скоро след акцията поемните лица, участвали в нея, са засечени да влизат в кабинета на Борислав Сарафов.

Много скоро става ясно обаче, че за втори път МВР и прокуратурата тотално пренаписват обвиненията в тежки престъпления и не представят никакви доказателства за тезите си. Оказва се, че няма никакви чували с пари, изнасяни със самолети през границата. За втори път това се случва по разследване, пряко свързано с ключовия депутат от ДПС Делян Пеевски. Така МВР и прокуратурата се оказват изумително повратливи структури, обвиненията траят около два дни, после се преформатират така, че губят всяка правна и житейска логика.

Румен Петков от АБВ:

Очевидно е, че по времето на Цветлин Йовчев са извършени всички тези безумия. Аз призовавам Йовчев да каже имало ли е такъв период, в който да е смятал, че Пеевски е незаобиколим фактор в българския политически живот. Но да го каже пред мен. Цветлин Йовчев за щастие е минало. Аз съм един от хората, които най-силно са атакували бившия вътрешен министър Цветан Цветанов. Но съм убеден, че най-мрачният период е този, в който Цветлин Йовчев е ръководел МВР. Служителите на МВР се чувстват унижени и употребени. Те са превърнати в пионки в ръцете на недоразумения като Йовчев и главния секретар Светлозар Лазаров. Вижте, не може да бъде убит служи-

тел на МВР и главният секретар като първа кипра да обяснява, че това е било предварително планирана операция.

Тихомир Стойчев, бивш шеф на ЦСБОП, експерт по национална сигурност:

Ако се позагледате във физиономиите на Лазаров и Искров, ще видите, че те си приличат.

Причините за това, което наблюдаваме през последния месец, са комплексни. Щом обществото и институциите са болни и нестабилни, това пряко се отразява и върху банките. Ако службите си бяха на мястото, щяха да осъществят необходимия контрол. Знаете, че те работят със секретни сътрудници, а има и други форми за събиране на информация. От години институтът „секретен сътрудник“ изчезна по понятни причини. Въведоха някакви служители на прикритие. Хайде сега да попитаме колко служители на прикритие са вкарани в банките? Успели ли са тези хора да се внедрят и ако това е станало, до каква информация са се добрали? Всяка една банка трябва задължително да има т.нар. обектово дело в специалните служби.

Но нека да засегнем и друг въпрос. Кой е назначавал в структурите за сигурност хората, които трябва да се занимават с тази дейност, например в ДАНС? Убеден съм, че ако проверите, ще видите, че този човек няма никакви компетенции и най-вероятно е избран по шуробаджанашки принцип.

Ще кажа и какво са правели Йовчев, Писанчев и преди тях Казаков. Преди време публично показах преписка и препоръчах на ръководството на държавата да се поинтересува от нея. Защото от нея става ясно, че те са проверявани за финансови злоупотреби, докато са били в ръководството на Националната служба за сигурност.

След като НСС прерасна в ДАНС, по времето, когато начело беше Петко Сертов, те са действали деструктивно, като са организирали провеждането на агентурни мероприятия и целево са взимали разработки за хора, които предварително са им били посочвани. Целта е била да се саморазправят с тях. Сред тях е имало хора, които са били силни на деня. Тези разработки са били докладвани на тогавашния премиер Сергей Станишев. С това те са доказвали пред него своята лоялност. Когато вдигне мерника на някой неудобен, той веднага е ставал обект на службите. Тези неща частично се потвърждават и от документите по скандалното дело „Галерия“. В ДАНС има още много такива разработки, за които самият Петко Сертов знае.

Пеевски – нервозното кюфте на прехода

ДПС активистът упорито играе за запазването на образа си на нещо голямо и лютиво, с което не е здравословно да прекаляваш. Урок, вече отлично усвоен от Цветан Василев. А и от мнозина други, които са имали вземане-даване с Посредника, както някои наричат любимеца на Доган.

Ако има нещо, което да описва Делян Пеевски максимално близо до съвършенството, то това е представата за нервозното кюфте. Тук трябва да забравите за всички физически прилики, ако намирате такива. И дума не може да става за сравнение на корпулентното тяло на ДПС активиста и кулинарния специалист. Приликите са най-вече в посланията, които новият кандидат-депутат и кюфтето отправят. За нещо голямо и лютиво, с което не е здравословно да прекаляваш. И от което можеш да си изпатиш. Последната серия от комедийното шоу на Пеевски е конфликтът му с Цветан Василев, който премина през „поръчка на убийството“ на депутатата от банкера до мишка,

която се крие във Виена, Сърбия, Дубай и ЮАР едновременно. Историята за личностния скандал така упорито се разиграва от медиите на нервното кюфте, че аха читателите да повярват в теорията, че един banker се скарал с Пеевски и така се уплашил от това, че влязъл в трезора, натоварил едни над 200 млн. лв. в чували и хванал самолета за Виена.

Постановката как двама „пичове“ са се скарали внезапно и от това падна една банка, няколко структуроопределящи предприятия са на прага на оцеляването, а държавата е изправена пред най-голямата политическа и икономическа криза, е доста плоска. И едва ли има разумен човек, който да повярва в нея.

Истината е, че в последните 5–7 години в България просто не останаха много апетитни ресурси за преразпределяне. След първата вълна на масова приватизация, и то по-скоро РМД вълната, последваха сделки с държавни активи с добра „добавена стойност“ и при кабинета „Сакскобургготски“. Инерцията продължи и при тройната коалиция. Постепенно обаче в страната останаха само няколко добри източника на обществен ресурс за преразпределение – енергетика, обществено и пенсионно осигуряване. Не случайно това са областите, за които постоянно знайни и незнайни експерти дават ценни напътствия как да се реформират. Впрочем, при последното стабилно правителство – на Борисов, беше направен опит за преразпределяне и на тези средства. Ефектът „Дянков“ още се усеща в дефицита през Здравната каса.

След последвалите катастрофични експерименти с енергетиката активите за усвояване там вече са в такова състояние, че не предизвикват толкова интерес.

И ето че сред това опоскано поле някак доста лесно се открояват сериозните активи, групирани около КТБ. Акти-

ви, които си плачат за едно преразпределение. Това е и в основата на атаката срещу Цветан Василев. Политическата, а комай и цялостната обществена система у нас може да съществува само ако периодично преразпределя нечийи чужди количествени натрупвания. Примери? Краят на първата голяма корпорация „Мултигруп“. Години след разстрела на Илия Павлов така и не сме разбрали има ли престъпен елемент в извисяването на „Мултигруп“. Но активите на структурата са преразпределени. Други примери?

Възходът и краят на Емил Кюлев също са нарицателно за това как се преразпределят финансови количествени натрупвания. Към Кюлев приживе също имаше много атаки как е натрупал активите си. Но след убийството му така и не е станало публичен факт дали Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество (КОНПИ) го е проверявала и какъв е резултатът.

В този списък спокойно могат да се впишат Васил Божков и още куп бизнес лидери. Някои от тях вече не толкова живи.

Всичко това идва да покаже, че живеем във време на ново преразпределяне. Очевидно е, че сме достигнали момент, при който политическите партии яростно се нуждаят от това да „презаредят батериите“ финансово. Кое то ще рече, че капиталите, които стоят зад силните на деня партии, са изчерпали ресурсите си, а в държавата няма голям обществен актив за разпределяне. И ето ти КТБ като подходящ заместител на този обществен ресурс. За стартирането на такава операция обаче е необходима завидна сила и стабилно V нулево. Силата е осигурена от Пеевски.

Ролята, която му е отредена в тази постановка, е много проста и дори плоска. Тя е на вестоносец или дори глашатай на промяната. Но и на трансмисия, превръщаща политическата власт в икономическо влияние. От него се

очаква да прави това, което умее най-много. Да вдига шум през гротескните си подобия на медии и да действа силово, когато е необходимо. Цветан Василев дори го определи като човек, вземащ се за „властелина на България“. Пеевски е осребрителят на влиянието. Призмата, през която обръчите се превръщат в потоци. Финансови. Обществени поръчки, назначения в министерства и агенции, контрол над администрация, осигуряване на подходяща среда и на механизми за преработването на влияния и назначения в парични измерения.

Едва ли учудва някого, че именно нервното кюфте на прехода беше впрегнато от хората, на които слугува, да съобщи на Цветан Василев, че едни хора имат намерение да му вземат банката. Същите хора или близки до тях, които вече години наред със сигурност са се ползвали от финансовата „благодетелност“ на банкера. А тази благодетелност се е изразявала в задължението да им осигурява необходимите средства за навлизането им в бизнеса. Да го кажем по-просто – за преразпределянето на обществения ресурс. Последният впечатляващ пример е „Булгартабак“. Вече и за слепите е видно, че зад фасадата на няколко офшорни фирми, които формално се явяват собственици, в дружеството стои корпулентната осанка на заплашителното нервностно кюфте. И че операцията по придобиването е финансирана от КТБ с временната помощ на руската ВТБ. И когато Василев очевидно е поискал тези средства все пак да бъдат връщани, защото банката му няма как да съществува, ако кредитите не се връщат, идва ударът. А той е с ефект на двойна победа – не си връщаш заетите пари и получаваш възможност през политическата власт да преразпределиш активите на банката. Истината за Пеевски е, че той е просто един модел. Модел, по който представителите на толкова модерното в последните месеци „задкулисие“ преразпределят ресурс.

Обществен ресурс. Но затова е и толкова голямо ожесточението към него на тези, които имат желание да овладеят същия този обществен ресурс. А кандидати дал Бог. Основен играч в Б отбора на желаещите е Иво Прокопиев. Издателят икономист и експерт приватизатор е от дълги години извън хората с пряк достъп до захранване през обществения ресурс. Това оказва все по-видимо отражение на бизнеса му. Отражение, изразяващо се в продажбата на работещите активи, за да се издържат неработещи при запазване на високи нива на дълг. А това говори само едно – Прокопиев спешно се нуждае от свежа глътка, до която може да стигне при преразпределянето на апетитен подценен или целенасочено обезценен актив.

Това е и причината в коалицията, която се бори за събарянето на КТБ, на пръв поглед да участват механично събрани играчи. И те наистина са събрани единствено с една-едничка цел – падането на банката.

... Иван Искров...

Несъмнено една от най-съществените роли във войната срещу Корпоративна търговска бака изиграва управителят на БНБ Иван Искров. Вече описахме неговите действия и бездействия, които се оказват решаващи за задълбочаване на кризата, а не за нейното разрешаване. Дали е правил това умишлено, от глупост, защото е бил притиснат – предстои да узнаем. Зловредността обаче е налице.

В своя блог „Финансови смислици“ Мирослав Иванов написва прелюбопитно четиво със заглавие „Искров е изтеглил депозитите си от български банки“*.

---

* Статията е коригирана с верните цифри от продажбата на апартамент на Гинка Искова. Данните към 2011 г. са деноминирани в евро в декларацията.

Управителят на Българската народна банка Иван Искров е изтеглил спестяванията си от български банки. Това показват данните от декларацията по Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор. Декларацията е публикувана на сайта на Сметната палата.

Според нея от близо 406 000 лв., които семейство Иван и Гинка Искрови декларират като банкови влогове (депозити) в страната за 2012 г., в края на 2013 г. сумите са намалели до около 30 000 лв. Искрови не са декларирали с тези суми да са придобили движимо или недвижимо имущество или пък да са инвестирали в ценни книжа.

Излиза, че за една година семейството е успяло да „похарчи“ приблизително 93% от спестяванията си, които е трупало дълго време. За човек, определящ се като „домашар“ и спестовник (виж КОЙ е Иван Искров в текста по-долу), това едва ли е постижимо.

Остава вторият вариант – Искров ударно да е ликвидирал влоговете си в български банки просто защото е знаел нещо, което не е споделил с обществеността. Нещо различно от това, което декларира във всяка своя реч – колко стабилна, ликвидна, добре подредена, регулирана и изобщо идеална е българската банкова система.

Данните са от края на 2013 г. – няколко месеца преди у нас да се развие ударът по КТБ и ликвидната криза в ПИБ. След тези действия останаха една затворена от БНБ банка – КТБ, и една оставена на командно дишане – ПИБ, овладяна само благодарение на държавната помощ от близо 1,5 млрд. лв.

Въпросът е КАКВО е знаел Иван Искров за банките близо половин година преди да изтегли спестяванията си оттам? КАКВА е била вътрешната му информация?

КАКВО е спестил от обществото? И КОГА лъже? Когато обяви, че няма никаква представа какво се случва в Банков надзор на БНБ, или когато обясняваше колко е стабилна системата.

За използване на вътрешна информация от висш чиновник в лична полза в нормалните страни се приключва кариерата с уволнение и разследване от прокуратурата. Дали някой в българските разследващи органи ще се поинтересува какви са били причините за това скоростно теглене на пари от семейство Искрови?

Семейство, което впрочем е имало вътрешен поглед от двете страни на банковата система – Иван като върховен надзорник на системата, а Гинка като ключов одитор на PricewaterhouseCoopers в България.

Съвсем отделен е въпросът колко верни са данните в декларацията на Искров за произхода на средствата му. Защото е достатъчно само да се сравнят цифрите от 2011 г. и 2012 г. А според тях Гинка Искова е декларирила придобиването на 100 000 евро (195 583 лв.). от продажбата на апартамент през 2011 г. Година по-късно в декларацията за 2012 г. Гинка е „оценила“ сделката си от 2011 г. вече на 208 235 лв. Така продаденият година по-рано апартамент е донесъл още няколко хиляди лева доход.

ПОСЛЕСЛОВ

Започналите войната срещу КТБ са били сигурни, че тя ще е светкавична и победна за тях. Пеевски и компания продължават да вярват, че ако сринат банката, оттам и финансовата система, чрез нея и икономиката, ще постигат така желания хаос. В този хаос кредитите, които имат да връщат, ще се „изпарят“. Така си представят нещата само хора, чието поведение, характер и гени съвпадат с биологичната обусловеност на престъпното поведение, формулирана от проф. Чезаре Ломброзо. Едни от най-ярките признаци, по които ще ги познаете, е ниската интелигентност и арогантността. Безплътното им самочувствие пък ги сродява с нарцисизма, което прави сместа взривоопасна. Вонята от нея би убила и скункс...

Не ги подценявайте. Тези хора са готови да минат през трупове, за да постигнат своето. И понеже вече разбират, че дори и фалирала или национализирана КТБ ще си иска от тях дълговете, те отиват докрай – падане на валутния борд, драстично обезценяване на лева спрямо еврото, тотален срив на държавата и общество, хвърлено в отчаяние. В суматохата въпросните „незаобиколими фактори“ от политиката и медийния пазар ще върнат дълговете си, но в размер на жълти стотинки.

Такъв е зловещият план. А е зловещ, защото стотици хиляди, че и повече българи ще бъдат изправени пред катастрофа. Заради алчността и вроденото предателство на неколцина.

Запомнете имената на подпалвачите на войната срещу КТБ, както и на техните марионетки. Един ден, ако станем

нормално общество, те ще се споменават редом до това на свещеник Кръстю Тотев Никифоров, известен повече като поп Кръстю. Такива са законите на историята, а тях, колкото и големи връзки да имаш и колкото и милиони да си откраднал, не можеш да заблудиш.

**Даниела Иванова
Николай Динев
Войната срещу КТБ**

Редактор
ОГНЯН СТЕФАНОВ
Художник на корицата
СТОЯН МАРИНОВ
Коректор
НЕДЯЛКА КИРЯКОВА
Издателство
„ЗАХАРИЙ СТОЯНОВ“
www.zstoyanov.com
e-mail: office@zstoyanov.com

Формат 32/84/108
Печатни коли 10

Печат
ПК „ДИМИТЪР БЛАГОЕВ“ ООД

